

En trànsit

De que tot sigui un trànsit a la metamorfosi.

Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual (by-nc-sa): No es permet un ús comercial de l'obra original ni de les possibles obres derivades, la distribució de les quals s'ha de fer amb una llicència igual a la que regula l'obra original.

An abstract graphic on the left side of the page. It features a vertical stack of three upward-pointing triangles in shades of orange and red. To the right of these triangles is a yellow arrow pointing upwards. A large, multi-colored arrow (green, yellow, and blue) curves from the top left, around the triangles, and points downwards. A blue arrow curves from the bottom left, around the triangles, and points upwards. At the top, there are two curved arrows: one orange and one pink, both pointing downwards.

En Trànsit

blocs 1 i 2

De que tot sigui un trànsit a la metamorfosi

Som migrants

migrants per pròpia experiència,

per atzar,

de família,

sense pensar-ho,

per amor...

I totes,

hem sentit

la metamorfosi al despertar.

Però tanquem els ulls

i estem allà.

Encara que el present

es resisteix a mostrar-nos una altra realitat.

Encara que aquest territori també ens pertany,

i nosaltres a ell.

Perquè el camí ha estat dur,

i ens ha marejat,

com si la pròpia vida

fos una espiral,

que ens ha portat

per una línia discontinua.

L'anomenem guia.

Et semblaran només fotos i lletres de gent desconeguda, sense cap relació amb tu. Per què l'hauries de llegir?

Si comences segurament et quedaràs sorprès/a.

No compten ni les lletres ni les fotos, sinó el missatge que volem que escoltis.

Potser t'ajudi a ajudar-te.

Després de viatjar sents la necessitat de trobar-te a tu mateix/a, com si en cada lloc haguessis agafat trossets del teu ésser i intentes unir-los.

Potser aquí hi trobes alguna persona amb qui et pots identificar, que et pot entendre. O potser si no has marxat mai del teu país aquesta sigui una porta per descobrir com ho viuen els companys, companyes, amistats, familiars... que han viscut aquesta situació.

Viatjar, creuar fronteres, descobrir, reinventar-se... Qui sóc? Com em sento? Què faré a partir d'ara? Em sentiré a gust? M'agradarà el meu nou destí? Per què no he escollit res? Per què ningú m'ha preguntat la meua opinió? Per què he de marxar de casa meua? I per què sempre he de renunciar a estar amb part de la meua família?

Migrar pot ser una alegria, o pot envair-nos la tristesa. També podem sentir ràbia, felicitat, il·lusió, sorpresa... però a la llarga acabarà sent un amal·lama de tots aquests sentiments i d'altres emocions no nombrades que hem d'aprofitar per conèixer-nos més i créixer com a persones, fent-nos una mica millors.

Coneixem i compartim aquests sentiments agreuolços encara que no parlem la mateixa llengua. Aprenem de noves cultures: el nostre entorn les nostres i nosaltres les de l'entorn.

I evolucionem gràcies a aquestes experiències.

Les activitats de la guia intenten ajudar al jove migrant a obrir-se, expressar sense por les seves pròpies visions de la migració i a la vegada que els/les altres joves autòctones escoltin, comprenguin i coneguin una mica els seus viatges.

Perquè volem una societat més justa i igualitària on totes i tots els joves puguem ser lliures i sentir-nos part d'un tot col·lectiu, emancipador, diferent i optimista per generar un futur sense racismes, intoleràncies ni violències.

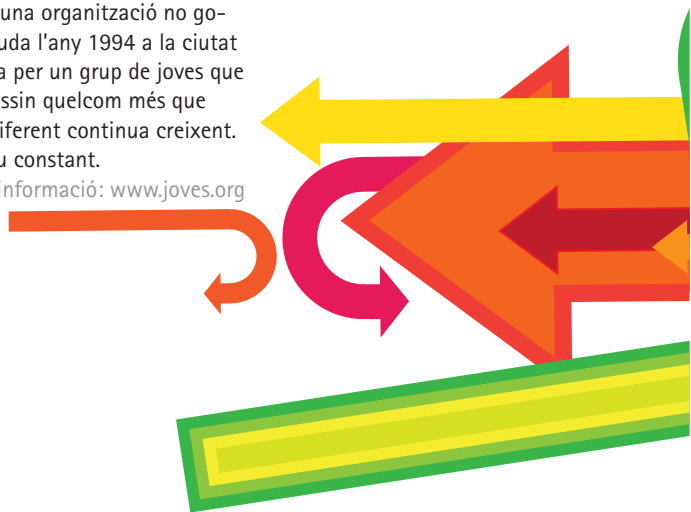
Vet aquí la nostra petita contribució,

Esperem que us emocioni com a nosaltres realitzar-la!

Joves per la Igualtat i la Solidaritat (JIS).

Joves per la Igualtat i la Solidaritat és una organització no governamental sense ànim de lucre nascuda l'any 1994 a la ciutat de L'Hospitalet de Llobregat, impulsada per un grup de joves que volien que la igualtat i la solidaritat fossin quelcom més que paraules. Avui en dia, amb un jovent diferent continua creixent. Ja són 20 anys de treball socioeducatiu constant.

Més informació: www.joves.org

“Crec que aquest viatge per mi ha estat una experiència molt forta. Abans pensava que estava molt dèbil i a través d'aquest viatge m'he enfortit. S'ha de ser valent i creure que podem fer-ho tot si tenim confiança en nosaltres mateixos” Rastan

CREA.

JIS organitza des de fa vuit anys el festival de curtmetratges Metropol'His.. Des de l'experiència i la proximitat amb l'àmbit audiovisual, l'entitat i el festival han engegat CREA, una productora audiovisual que neix amb la voluntat de crear obres que promouen la reflexió sobre la realitat del nostre entorn, i que integrin en el mateix procés d'elaboració a joves de la ciutat per formar-les, no només en matèria cinematogràfica, sinó també humana.

Mes informació: www.metropolhis.cat

Què és «En Trànsit»?

Les migracions i les seves conseqüències és el gran tema de debat de l'última dècada. Els canvis socials que ha provocat, tot just es comencen a evidenciar. Les ciutats esdevenen llocs de trobada i també de confrontació on les persones nouvingudes moltes vegades reben un tracte desfavorable per part de la societat del país d'acollida.

Així com es transforma el paisatge urbà també ho fa la convivència a les aules. Aquest projecte neix amb la idea de fer arribar una visió més àmplia i realista de la immigració en l'adolescència. Com a entitat dedicada a fer tallers de salut per a joves a l'ESO hem detectat actituds racistes i xenòfobes en diverses ocasions. Quan tractem el tema de la immigració ens trobem que gran part del jovent autòcton reproduïx una sèrie de mites que els arriben a través dels mitjans de comunicació, de la família... La relació entre els i les adolescents autòctones i nouvingudes està fortament marcada per aquesta barrera de símbols i mites que només pot ser superada permetent que els i les pròpies joves s'expliquin i transmetin l'experiència viscuda a través d'un mitjà que sigui atractiu pel jovent. El projecte pot anar més enllà dels i les adolescents ja que creiem que els conflictes que sorgeixen entre el jovent no són més que un reflex dels conflictes entre les persones adultes, i el material del projecte és tan vàlid per a adolescents com pel conjunt de la societat. L'experiència en tallers de sensibilització acumulada per l'entitat demostra com una de les maneres de transmetre informació al jovent que més bons resultats ens ha donat, és a través de generar un diàleg entre iguals. Per fer-ho el/la

dinamitzador/a genera un espai on els i les joves construeixen de forma dinàmica un espai d'aprenentatge col·lectiu a través de diverses dinàmiques. Aquest projecte aposta per la transmissió de coneixements entre iguals, i per això són els/les mateixos/es adolescents migrants qui transmeten la seva experiència.

Creiem que la millor manera de fomentar la comprensió del que significa un procés migratori és permetent que els seus protagonistes l'expliquin. El mitjà atractiu que permet fer protagonista el relat d'aquest jovent és l'audiovisual.

Els mitjans audiovisuals desperten gran interès entre els i les joves, són idonis per incitar actituds receptores i l'atenció augmenta quan qui protagonitza els reportatges és un/a adolescent com ell o ella, i quan l'audiovisual ha estat creat amb l'ajut del propi jovent participant.

L'audiovisual, on diverses joves que han viscut un procés migratori expliquen la seva experiència, es complementa amb aquesta guia didàctica per dinamitzar-lo i treballar de manera vivencial i dinàmica el procés migratori. Un recull de 28 dinàmiques dissenyades des del grup de joves amb l'objectiu de millorar la convivència dins i fora de les aules. Aquest material contribuirà a que la població autòctona empatitzi amb la novvinguda, i també que la població migrada pugui treballar el seu propi procés migratori per comprendre'l, reflexionar-hi i assimilar-lo.

Qui som?

Som un grup de joves que tenim interès en sensibilitzar la població sobre els processos migratoris que viuen diferents joves. Som de diferents orígens i ens uneixen els objectius de millorar la convivència dins dels barris de la nostra ciutat i contribuir a viure en un món lliure de racisme, xenofòbia i actituds discriminatòries.

Objectius.

- Informar sobre les diverses etapes del procés migratori a través de diferents vivències remarcant-ne els punts en comú.
- Promoure actituds positives envers el procés migratori i les migracions.
- Crear un espai de reflexió entorn els estereotips, clixés i prejudicis associats a les persones immigrades.
- Treballar valors com el respecte, la solidaritat i la igualtat fomentant les relacions interculturals.

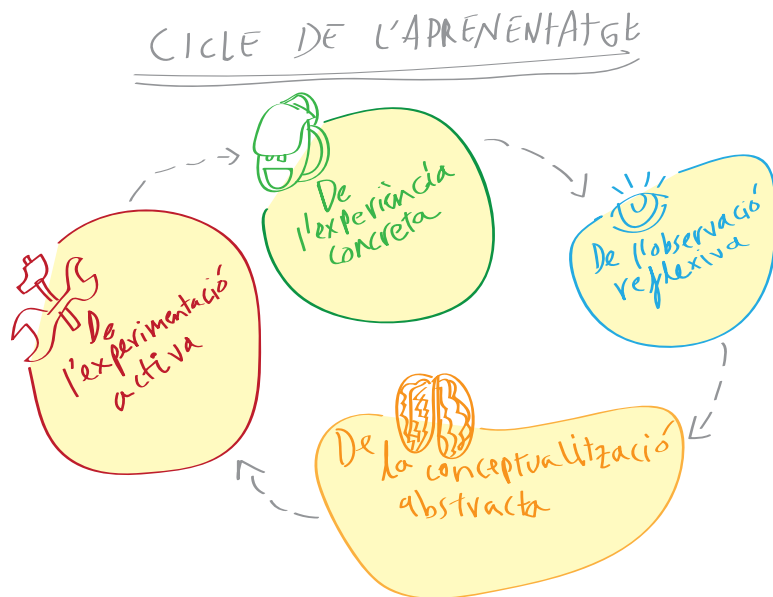
A qui va dirigit?

El projecte va destinat a joves a partir de 12 anys. L'audiovisual en sí, està destinat a tots els públics, tot i que la guia i els tallers busquen treballar ambel jovent per tal que puguin assentar els pilars interculturals de la societat del futur. La guia de dinamització per treballar el material està destinada a personal formador que treballi amb adolescents.

Com hem après durant aquest procés?

Fer realitat aquesta iniciativa ha suposat esforç, temps, dedicació, mil sensacions diferents però sobretot generar un espai d'aprenentatge compartit i aprendre a aprendre. Vet aquí la importància de l'aprenentatge i d'algunes informacions que hem tingut en compte a l'hora d'elaborar aquest material.

Cada persona té els seus propis estils d'aprenentatge. La teoria de l'aprenentatge de David Kolb distingeix 4 tipus d'aprenentatge.

Moltes vegades per aprendre una cosa nova hem de passar per aquesta roda, és a dir, aprendre a través de les nostres pròpies experiències, observar i reflexionar, analitzar i tindre coneixements teòrics per entendre-ho i provar-ho, experimentant-ho directament.

Hem de pensar que el nostre cervell rep molta informació de l'entorn que l'envolta, selecciona la que li és interessant i rebutja la resta. La selecció està condicionada pel canal (visual, auditiu o cinestèsic) a través del qual rebem la informació i per l'interès que ens causa. Un cop feta la selecció processarem la informació per organitzar-la al nostre cervell: si l'executa l'hemisferi lògic, serà lineal i seqüencial, analitzant detalls, pensant en paraules i números, construint la imatge i el concepte a partir de les parts; mentre que l'hemisferi holístic, processarà la informació de forma global, intuïtiva i partint del tot per entendre les seues parts, pensant en imatges, sentiments i emocions.

*“L’ensenyament que deixa empremta
no és aquell que es fa de cap a cap, sinó de cor a cor”.*

Howard G. Hendricks.

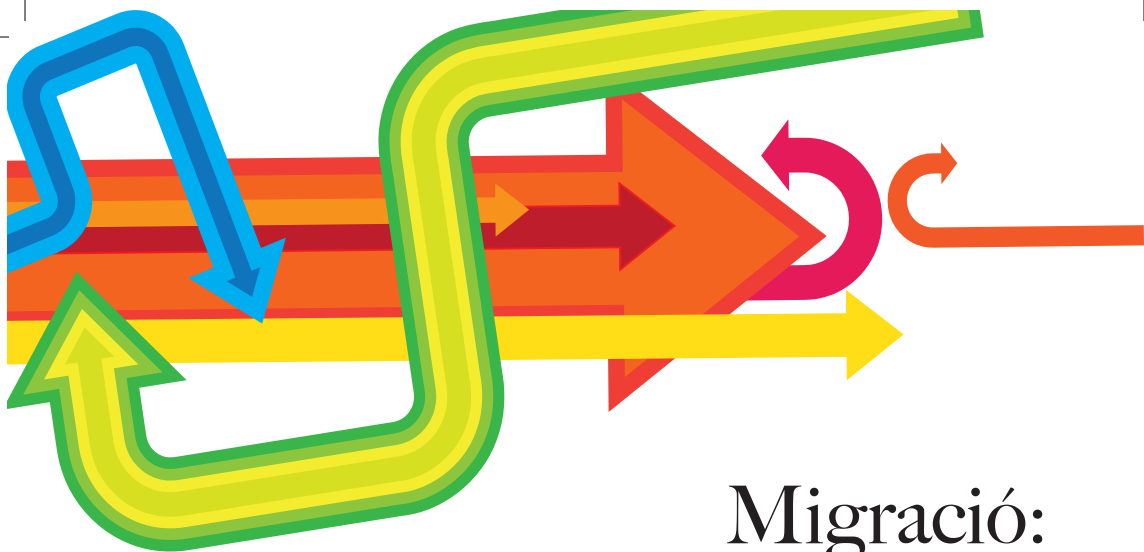

Glossari En Trànsit

blocs 1 i 2

Potser sou molt coneixedores de la temàtica, però com a grup vam veure necessari definir a la nostra manera alguns conceptes presents a l'hora de treballar les migracions i d'obrir un diàleg intercultural. A continuació us presentem algunes definicions per entendre millor les migracions, il·lustrades amb cites dels i de les testimonis participants en l'audiovisual, o amb les conclusions del grup de treball. Però què és una migració?

Migració:

És un desplaçament d'un lloc d'origen cap a una altra destinació. Comporta un canvi de la residència habitual sovint a llargues distàncies i involucrant moltes persones. Pot ser per diferents motius com ens expliquen les i els testimonis del documental.

“M’hagués agradat que s’hagués quedat a la Xina, així estaria al costat de la meua mare. Perquè hi ha molts alumnes que estan al costat de la seua mare i del seu pare, però jo no. Però tampoc està malament, ja que ha vingut aquí per guanyar diners per a mi.” Yunjie

Globalització:

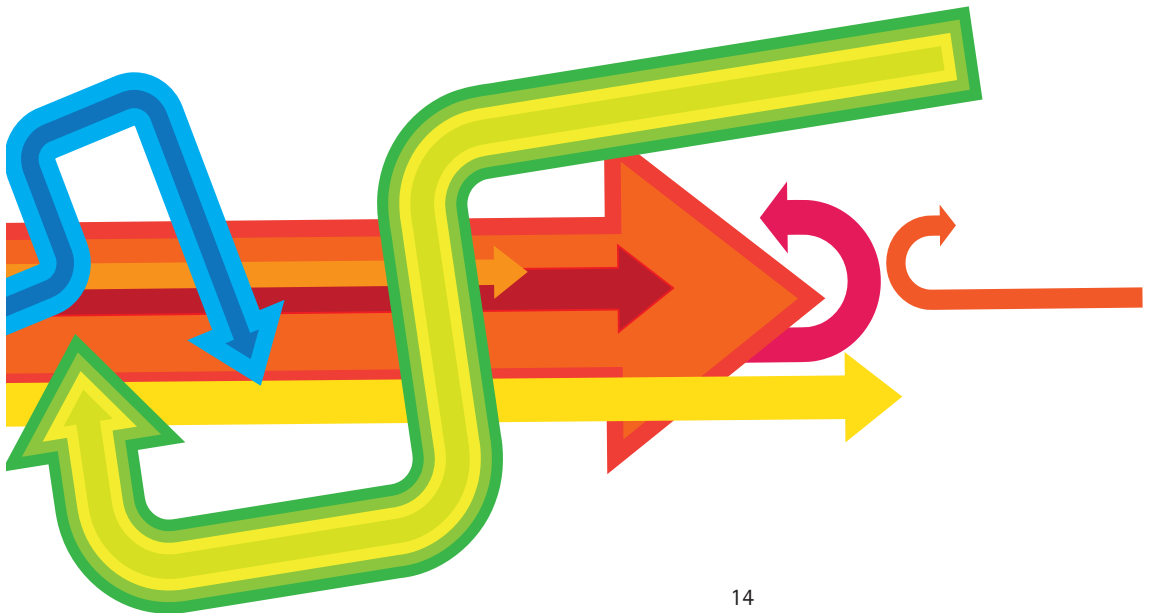
Uniformització internacional, ja sigui econòmica, política o cultural.

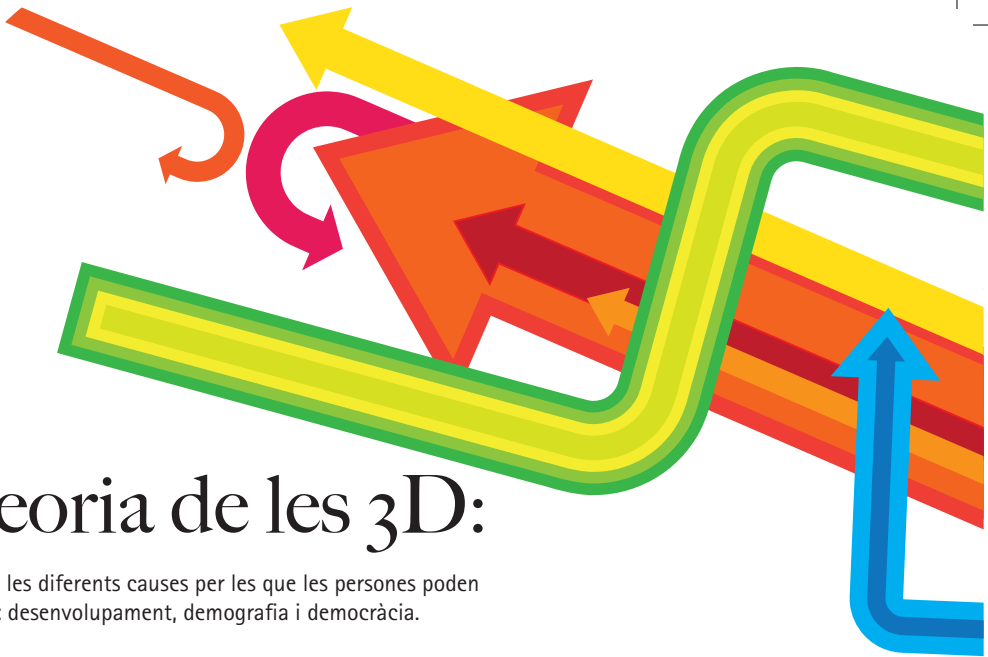
*En el nostre sistema les mercaderies
tenen més llibertat de moviment que
les persones.*

Teoria PULL-PUSH:

Divideix les possibles causes dels moviments migratoris entre factors de dos tendències complementàries: factors push, que empenyen les persones migrants a deixar el lloc d'origen, i factors pull que els atrauen vers el lloc de destinació.

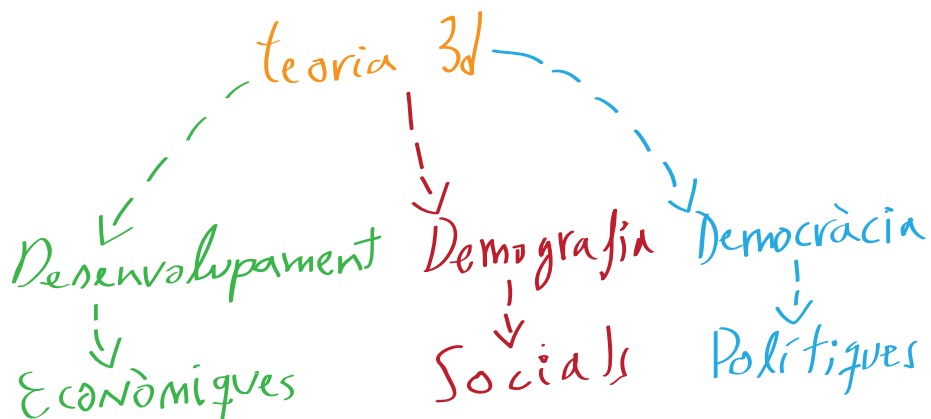
Sempre han existit migracions, però aquestes topen, entre d'altres factors, amb el marc legal.

Teoria de les 3D:

Explica les diferents causes per les que les persones poden migrar: desenvolupament, demografia i democràcia.

- Econòmiques (manca de recursos, manca de llocs de treball, manca de vies per desenvolupar-se...)
- Socials (sobrepoblació, vulneració de drets humans...)
- Polítiques (règims dictatorials, repressió...)

Legalitat/il·legalitat:

Legal és tot allò relacionat amb la llei, que està conforme amb aquesta, mentre que il·legal és el terme oposat. Dit d'una altra manera, fer una activitat de forma il·legal és equivalent a dir que està prohibida per la llei.

*Estem sota un marc legal que
possibilita la violència estructural.
Per què no il·legalitzem la legalitat que permet
aquests crims contra la humanitat?*

A decorative graphic on the right side of the page features a large, multi-colored zigzag line in shades of green, yellow, and orange. Overlaid on this are several arrows: a blue arrow pointing up and right, a red arrow pointing up and right, a yellow arrow pointing up and right, and a pink arrow pointing left. There are also two circular arrows, one orange and one pink, indicating rotation or movement.

CIE

Centre d'Internament per a Estrangers:

Edifici on els estats retenen a persones estrangeres sotmeses a expedients d'expulsió del seu territori. A la pràctica són presons administratives que han estat denunciades per la manca de regulació i les condicions a que sotmeten les persones.

“Em van enviar a Tarifa al CIE on vaig estar-hi 42 dies. Per a mi era una cosa molt anormal. No entenia el perquè estava allí. Sempre hi havia policies amb armes. És més o menys com una presó. A mi em feia sentir molt malament i em dolia molt.”

Rastan

Llistat de dinàmiques

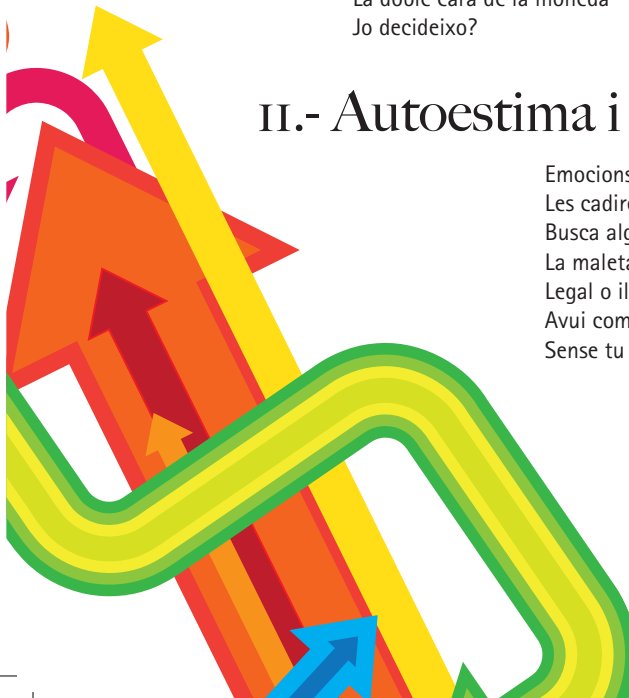
blocs 1 i 2

I.- Mitologia migrant

Què m'expliques	pàg 20
Quina pinta!	pàg 22
Compartim mites	pàg 24
Girar la truita	pàg 26
Consumir preferentment	pàg 30
La doble cara de la moneda	pàg 32
Jo decideixo?	pàg 38

II.- Autoestima i procés migratori

Emocions en moviment	pàg 42
Les cadires	pàg 44
Busca algú que...	pàg 46
La maleta. Què t'emportaries?	pàg 48
Legal o il·legal. Aquesta és la qüestió!	pàg 50
Avui com ahir?	pàg 62
Sense tu	pàg 64

bloc 1.

Mitologia migrant

“Tot allò meravellós però irreal que ens esperem trobar a la societat d’acollida i que, en moltes ocasions, justifica el nostre viatge”

-Em van dir que volies marxar a Europa a viure. Per què?

-Allà la meua mare tindrà feina i jo tindrè un futur millor.

-Però hi has estat mai?

-No.

-Aleshores, com ho saps?

-Perquè m’ho han dit.

I tu, què esperaves trobar?

Sabeu quants cops i en quantes situacions es dona aquesta conversa? Segur que si mireu al vostre voltant podeu arribar a sentir converses similars. Diàlegs que es reproduïxen amb mites que donen una concepció de les coses irreal. Cal saber que qualsevol país comporta els seus avantatges i els seus inconvenients. I ser-ne molt conscient a l’hora de prendre aquesta decisió. Però i si qui decideix no som nosaltres?

Continguts a treballar:

Els pros i contres d’un país.

Presa de decisions.

Expectatives. Somnis: realitats o frustracions.

Relacions Nord-Sud.

El per què de la recerca de l’èxit social.

Motius per emigrar.

Girar la truita: com em puc desenvolupar sense emigrar?

Interseccionalitat de discriminacions.

Dinàmiques:

1. Què m’expliques
2. Quina pinta!
3. Compartim mites
4. Girar la truita
5. Consumir preferentment
6. La doble cara de la moneda
7. Jo decideixo?

BLOC 1 Mitologia migrant

TÍTOL Què m'expliques

CONTINGUTS Expectatives. Somnis: realitats o frustracions.

OBJECTIUS Evidenciar la distorsió de la informació a partir d'interpretacions personals.
Promoure una comunicació basada en informacions veraces.
Compartir les emocions i sentiments que generen les expectatives.

DURADA 25 minuts.

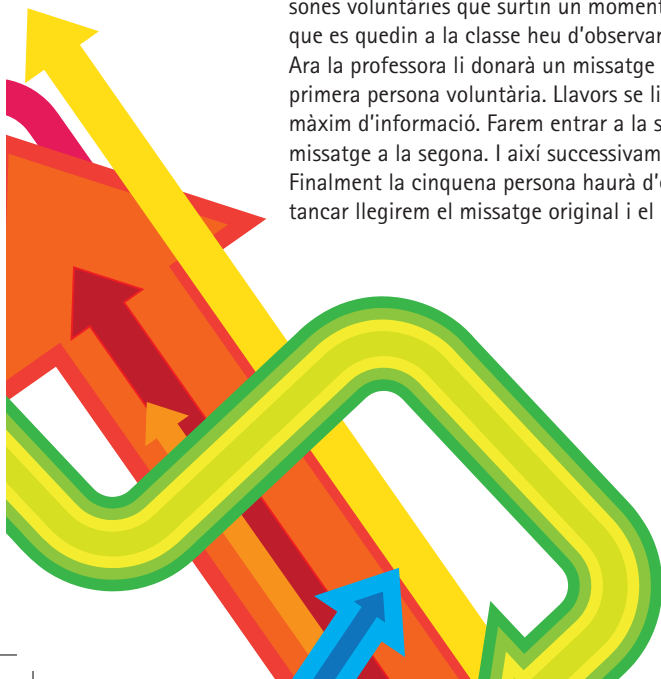
MATERIALS Targeta amb el missatge.

Presentació:

Avui farem el Què m'expliques? Per participar què s'ha de fer? Necessito cinc persones voluntàries que surtin un moment de la classe. Ja han sortit? Les persones que es quedin a la classe heu d'observar què passa.

Ara la professora li donarà un missatge a un/a de vosaltres i farem entrar a la primera persona voluntària. Llavors se li llegirà el missatge i haurà de retenir el màxim d'informació. Farem entrar a la segona i la primera li haurà d'explicar el missatge a la segona. I així successivament...

Finalment la cinquena persona haurà d'explicar el missatge a tota la classe. Per tancar llegirem el missatge original i el compararem amb l'últim missatge.

Preguntes per a la reflexió:

Què ha passat? S'ha transformat el missatge?
Falta informació o se n'ha afegit?
Això passa a la vida real?
Com ens pot fer sentir?
Les que heu vingut d'un altre país, abans de vendre sabíeu alguna cosa del que us trobaríeu?
Què us havien explicat? El que us heu trobat és el que us van dir? Com us heu sentit?
Com podem evitar que passin aquestes coses?

Observacions:

Heu vist el què ha passat? Moltes vegades totes i tots diem coses sense saber si són veritat o no. I com ens fa sentir? Doncs ens pot fer sentir de moltes maneres diferents tant a nosaltres com a les persones que tenim al nostre voltant. Per exemple: si vinc d'un altre país i m'expliqueu que aquí tot serà bo i no és així segurament em sentiré frustrada, enganyada... o siestic a classe i les meues amigues diuen alguna cosa sobre mi que no és veritat i se n'assabenta tot l'institut em sentiré fatal. Com se'n diu d'això? Rumor, mite... per evitar-ho hem de buscar informació real comprovant que sabem d'on ve la informació.

Missatge:

M'han dit que a Catalunya el 83,6% de la població cobra un sou mitjà de 1.546 euros al mes. A més tenen 61 dies de vacances i del 21 d'octubre al 24 de març les temperatures són molt baixes. Fins i tot hi va haver un any que va nevar. Per Nadal els reis mags porten regals a totes les nenes i nens. L'educació té més qualitat i està més ben reconeguda i així segur que trobaré feina. El millor és que tothom riu pel carrer ja que tenen un índex de felicitat humana del 91,87%.

BLOC 1 Mitologia migrant

TÍTOL Quina pinta!

CONTINGUTS El per què de la recerca de l'èxit social.
Expectatives. Somnis: realitats o frustracions.

OBJECTIUS Reflexionar sobre la imatge que ens arriba del nord.
Generar diversitat d'opinió sobre l'èxit trencant la norma social imperant.

DURADA 3 classes d'1 hora.

MATERIALS Full DIN-A3, revistes, diaris, estisores, cola, colors...

Presentació:

Ei, aquí estic! Avui farem un intent de collage.

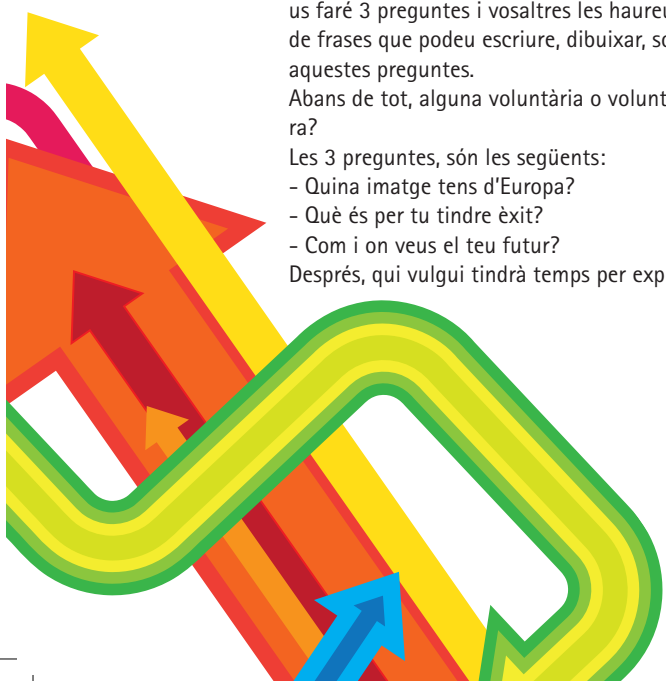
Agafeu el material necessari, revistes, diaris... Però sobretot un full en blanc. Ara us faré 3 preguntes i vosaltres les haureu de contestar, a través de les imatges, de frases que podeu escriure, dibuixar, sobre lo que us vingui al cap, en relació a aquestes preguntes.

Abans de tot, alguna voluntària o voluntari per apuntar les preguntes a la pissarra?

Les 3 preguntes, són les següents:

- Quina imatge tens d'Europa?
- Què és per tu tindre èxit?
- Com i on veus el teu futur?

Després, qui vulgui tindrà temps per explicar el seu collage.

Preguntes per a la reflexió:

La imatge que tenies era en realitat allò que t'has trobat? En cas que no, què penses? Ha estat millor, pitjor...? Com t'ha fet sentir? Com creus que pots aconseguir l'èxit? És una cosa material? Física? Psicològica? Sempre has pensat el mateix?

La societat marca els passos al teu futur? Penses sovint, en el teu futur? Què sents? Tens por, alegria, il·lusió...? Què faràs per obtenir un futur millor?

Observacions:

Totes les persones tenim expectatives i a vegades les coses no són com esperem. Això ens pot fer sentir malament. L'èxit és molt relatiu: per una persona l'èxit pot significar alguna cosa que per una altra no ho és. Però realment hem de reflexionar sobre les coses importants de la vida, que són invisibles als ulls, l'amor, el ser feliç...

No podem comprar amb diners la felicitat. Perque realment una persona que té "èxit" segons la norma (diners, fama, parella...) sempre és feliç?

**Us proposem desenvolupar l'activitat relacionant-la amb l'assignatura d'arts plàstiques i en acabar els murals poder muntar una exposició al vostre centre educatiu, sota el nom que triï el grup (un exemple d'inspiració seria "El miratge d'Occident").*

BLOC 1 Mitologia migrant

TÍTOL

Compartim mites

CONTINGUTS Expectatives. Somnis: realitats o frustracions.

OBJECTIUS Reflexionar sobre els mites sobre Occident.
Mostrar eines per a gestionar la frustració.

DURADA 40 minuts.

MATERIALS Paper i bolígraf.

Presentació:

Escriurem una sèrie de frases a la pissarra que seran mites i cada jove ha d'anotar la frase i respondre tres qüestions:
És real o no?
Com em fa sentir?
Com actuo, què faig?

Exemple:

MITE:

- Aquí és molt fàcil fer diners.
- Si vens al nord tens un futur millor.
- Aquí la gent és més feliç.
- Aquí tot és més modern, hi ha més progrés.

REALITAT

- És real o no?
- En cas que no, quina és la realitat?

COM EM FA SENTIR?

- Tristesa.
- Ràbia.
- Alegria.
- Altres...

COM ACTUO?

- M'enfado.
- Discuteixo.
- Pego.
- En parlo.

A partir d'aquí començarem pel primer mite i les voluntàries que vulguin podran llegir allò que han anotat.

Observacions:

Els mites distorsionen la imatge de la realitat i ens poden condicionar a esperar coses que no passaran. Això ens pot fer sentir malament, frustrades, sentir ràbia... Coneixeu la intel·ligència emocional? Doncs una cosa és allò que sentim i l'altra com ho expressem. Som responsables de les nostres emocions i sentiments i només nosaltres podem controlar les nostres accions. Per gestionar les emocions i evitar l'agressivitat i la violència, hem de saber què sentim, pensar què en podem fer amb aquells sentiments i actuar segons allò que hem pensat. Perquè si sentim, però no pensem, no elegim com volem actuar.

**Aquesta activitat ens ha de servir per aprendre i practicar com gestionar la frustració en cas que ens sentim malament davant una situació que esperàvem diferent i evitar esperar coses irrealment. Per una banda, hem d'aprendre a identificar allò que sentim i saber-ho reconduir i, per l'altra, hem de buscar informacions certes, anar directament a la font d'informació primera i evitar confiar en coses que es diuen o se senten. Així evitarem moltes situacions i ho podem fer amb la simple pregunta de qui t'ho ha dit? O d'on has tret aquesta informació? Si la resposta és "no ho sé", "no ho recordo" o "ho vaig sentir a..." podem dubtar-ne.*

BLOC 1 Mitologia migrant

TÍTOL Girar la truita

CONTINGUTS El per què de la recerca de l'èxit social.
Motius per emigrar.
Girar la truita: com em puc desenvolupar sense emigrar?

OBJECTIUS Generar diversitat d'opinió sobre l'èxit trencant la norma social imperant.
Promoure alternatives als països d'origen per evitar migracions no desitjades.

DURADA 1a part (30 minuts), 2a part (1hora).

MATERIALS Presentació diapositives, projector i ordinador, papers i bolígrafs.

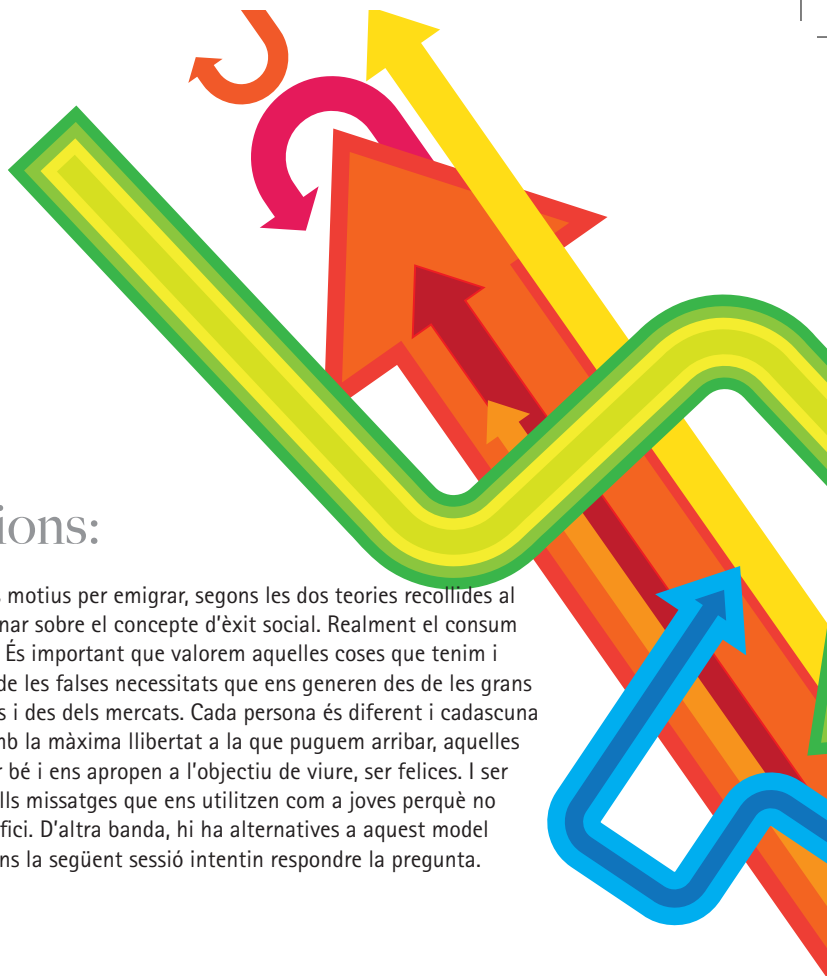
Presentació:

Primer de tot, cada jove ha d'agafar un paper i un bolígraf. Presentarem una sèrie d'imatges i cada jove ha d'anotar en un paper la primera paraula que se li passi pel cap quan vegi la imatge. Un cop visionades totes les imatges sortirà un/a voluntari/ària a la pissarra i anirà preguntant quines paraules han escrit. Es farà una pluja d'idees amb totes les aportacions i s'intentarà donar-li forma i definir entre totes i tots què és l'èxit social.

Preguntes per a la reflexió:

Què és l'èxit social?
Quina relació té amb les migracions?
La recerca d'aquest èxit pot ser un motiu per emigrar?

Observacions:

Aquí podem explicar els motius per emigrar, segons les dos teories recollides al glossari. A més, reflexionar sobre el concepte d'èxit social. Realment el consum és el que ens fa felices? És important que valorem aquelles coses que tenim i que siguem conscients de les falses necessitats que ens generen des de les grans multinacionals, marques i des dels mercats. Cada persona és diferent i cadascuna ha d'intentar decidir, amb la màxima llibertat a la que puguem arribar, aquelles coses que ens fan sentir bé i ens apropen a l'objectiu de viure, ser felices. I ser crítiques amb tots aquells missatges que ens utilitzen com a joves perquè no pensem i generem benefici. D'altra banda, hi ha alternatives a aquest model d'èxit? Demanem que fins la següent sessió intentin respondre la pregunta.

La segona part del taller anirà dirigida a buscar motius per desenvolupar-se en els països d'origen. Per això, dividirem el grup en subgrups de 4 o 5 persones i a cada subgrup hi ha d'haver algun/a jove que hagi emigrat i tingui contacte amb el país d'origen o un record viu d'aquest. En cas contrari s'oferirà una targeta per grup on s'expliqui la situació d'un país. Cada grup tindrà un país diferent. Cada grup haurà d'explicar el país que treballaran, descrivint les condicions d'aquest país. I després hauran de fer un llistat de les potencialitats del país i de com aconseguir viure dignament en aquest país. Per això, hauran de dissenyar algunes accions que farien per millorar la situació del país, així com microprojectes perquè la població es pugui desenvolupar.

Preguntes per a la reflexió:

Creieu que és viable?

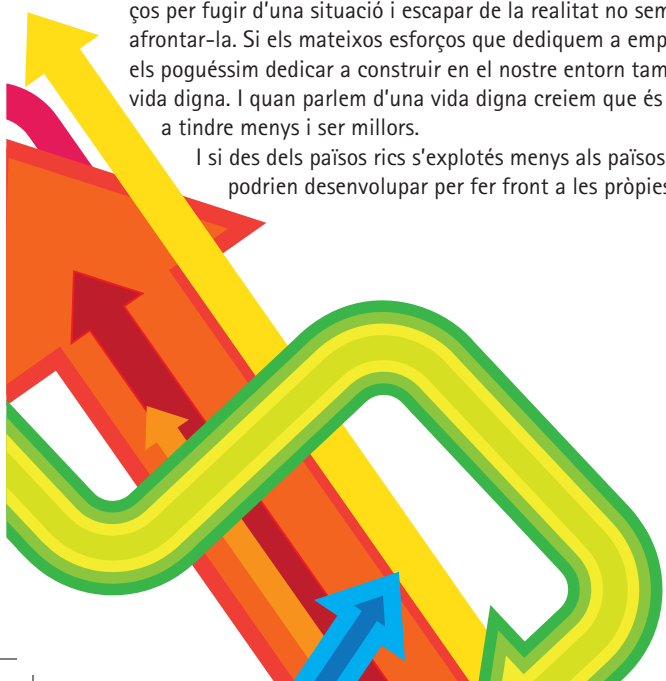
Per què penseu que no es fa?

I nosaltres, podem fer alguna cosa des d'aquí?

Observacions:

Emigrar té els seus pros i els seus contres i totes i tots hauríem de ser lliures per poder decidir què volem fer. Però a vegades, hi ha persones que fan molts esforços per fugir d'una situació i escapar de la realitat no sempre ha de ser millor que afrontar-la. Si els mateixos esforços que dediquem a emprendre una migració els poguéssim dedicar a construir en el nostre entorn també podríem assolir una vida digna. I quan parlem d'una vida digna creiem que és interessant fer esment a tindre menys i ser millors.

I si des dels països rics s'explotés menys als països pobres aquests es podrien desenvolupar per fer front a les pròpies necessitats.

BLOC 1 Mitologia migrant

TÍTOL Consumir preferentment

CONTINGUTS Relacions Nord-Sud (desigualtats)

OBJECTIUS Fer visibles les conseqüències que els nostres hàbits de consum tenen sobre el nostre territori i els altres, sobre la nostra vida i la d'altres persones.
Promoure microaccions de sensibilització sobre el consum responsable.

DURADA Diferents classes d'1 hora.

MATERIALS Bolígrafs i papers.

Presentació:

Dividim el grup per parelles amb la persona que tinguin al costat. Llavors l'una a l'altra es preguntaran sobre tots els objectes que porten, des de la roba, ulleres, mòbils, motxilla... i hauran d'anotar:

- 1- la marca
- 2- el lloc de fabricació
- 3- el lloc on ho hem comprat
- 4- quan fa que ho tenim
- 5- per què ho vam comprar
- 6- quin valor li donem (si és un regal, si ens agrada molt, poc...)
- 7- el preu

Ho explicaran per parelles a la resta de la classe, presentant allò que porta el seu/a company/a mútuament. Mentre tres voluntàries anotaran els sis temes a la pissarra en sis columnes i aniran omplint les columnes a mesura que la classe vagi responent.

Preguntes per a la reflexió:

Abans d'anar a comprar ens hem de fer una sèrie de preguntes:
Necessito allò que vaig a comprar?
Sé com ha estat produït i on?
Quina relació té el que porto amb les migracions?

Observacions:

Molts dels objectes que consumim generen desigualtats. Les desigualtats generen pobresa i la separació entre el Nord i el Sud. A través del nostre consum podem perpetuar aquestes desigualtats o lluitar per aconseguir un món més just. Com a joves en moltes ocasions se'ns utilitza perquè consumim sense qüestionar-nos res. Les grans marques ofereixen unes condicions laborals poc humanes tant al Nord com al Sud i degut a la nostra explotació de recursos moltes persones es veuen obligades a abandonar els seus països, a la seua família... Quan parlem de migracions és important reflexionar sobre el consum que tenim.

**A partir d'aquí proposarem les tres temàtiques següents: marques i condicions d'elaboració, els nostres hàbits de consum, alternatives al model actual de consum.*

Per grups han d'eleger una de les tres. Com a deures han de fer una presentació sobre la temàtica elegida en relació a ells i elles. Oferiu com a bloc de consulta: Roba Neta, de Setem Catalunya.

Un cop cada grup haurà presentat les seues conclusions i reflexions és interessant que es puguin difondre a la resta de joves de l'institut, el casal, cau o espai en que participin. El format de difusió el pot eleger el grup: exposició, presentació, teatre, cançó... amb un discurs crític i proposant microaccions de consum responsable.

BLOC 1 Mitologia migrant

TÍTOL La doble cara de la moneda

CONTINGUTS Motius per emigrar, (conflictivitat en altres països).
Interseccionalitat de discriminacions.
Els pros i contres d'un país.

OBJECTIUS Conèixer la realitat complexa de diferents països amb les seues potencialitats i debilitats.
Reflexionar sobre el nostre rol en relació al món en que vivim.

DURADA Diferents classes d'1 hora.

MATERIALS Targetes amb les situacions, imatges dels països, vídeos...

En el documental d'En Trànsit tant l'Angie com el Rastan destaquen que Catalunya és més segura que els seus països d'origen. En el cas del Rastan, el seu motiu per deixar el Camerun va ser per seguretat, ja que perillava la seua vida.

"El que més m'agrada d'aquí és la seguretat. La seguretat en dos sentits. Per exemple, si caic pel carrer i necessito assistència sanitària ràpidament arribaran de l'ambulatori i m'ajudaran. També si m'entren a casa a robar-me i truco a la policia ràpidament arribarà la policia per defendre'm."

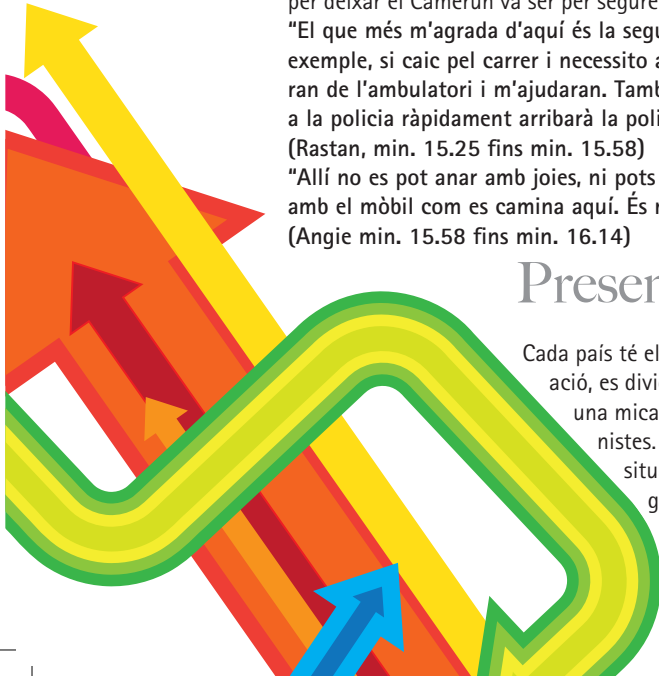
(Rastan, min. 15.25 fins min. 15.58)

"Allí no es pot anar amb joies, ni pots portar una cadena d'or, ni pots caminar amb el mòbil com es camina aquí. És molt més insegur, moltíssim."

(Angie min. 15.58 fins min. 16.14)

Presentació:

Cada país té els seus pros i els seus contres. A continuació, es dividirem per grups per tal que s'aproximin una mica més als països de les nostres protagonistes. Cada grup tindrà una targeta amb una situació que haurà d'interpretar i la resta de grups hauran d'endevinar quin país estan representant.

Preguntes per a la reflexió:

De quin país es tracta? Si n'heu dit un altre, per què pensàveu que era aquest?

És una situació positiva o negativa? La coneixíeu? Per què creieu que passa?

Què hi podem fer des d'aquí?

Aquí us heu trobat amb alguna situació semblant?

Coneixeu altres països on passi el mateix?

Observacions:

Al món hi ha molts conflictes que a vegades desconeixem, però també hem de pensar que cada territori té els seus avantatges i els seus inconvenients. Tot i així la situació d'alguns països impulsa a les seues habitants a emigrar (explicar les teories dels factors de les migracions). Hem de tindre en compte que moltes persones viuen discriminacions però que una mateixa jove pot ser discriminada per diverses raons, com per exemple una persona pot ser discriminada per ser dona, pobra, africana... Com hem vist a través d'aquestes realitats, a banda de les discriminacions racials, un fet que es repeteix a tot el món és la discriminació de gènere, de classe, de religió, entre altres.

Targetes:

Camerun:

OPCIÓ A: La discriminació a les nenes en l'escolarització.

Sou una noia al Camerun. Esteu amb la vostra família i just ara teniu 12 anys. Així que heu de començar els estudis secundaris, però el vostre pare us diu que no podeu seguir estudiant. Vosaltres us enfadeu i li demaneu els motius. Ell us diu que de què serviria si el vostre objectiu és casar-vos i ser depenents del vostre marit.

OPCIÓ B: Varietat lingüística.

Al Camerun hi ha 286 llengües: 279 de les quals són llengües vives, 3 són una segona llengua (però no és llengua materna de ningú) i 4 estan extintes. Heu de representar una situació quotidiana en que us comuniquen en moltes llengües diferents i us respecteu entre vosaltres.

Colòmbia:

OPCIÓ A: Biodiversitat.

Esteu al segon país en biodiversitat i el primer en biodiversitat per metre quadrat. Amb moltes plantes, diferents espècies de papallones, amfibis... i el tercer país amb més recursos hídrics: rius, llacs... A més de tindre una població optimista i emprenedora. Sierra Nevada de Santa Marta és un sistema muntanyós que es troba al nord de Colòmbia i que és independent dels Andes. És la formació muntanyosa litoral més alta del món.

OPCIÓ B: Narcotràfic: les mules.

Dos amics o amigues d'un poblet parlen del futur. Llavors un/a de les dos diu que vol fer diners i tindre un futur millor. L'altra li diu que coneix un home a la ciutat, Bogotà, que li pot oferir feina. Se'n va a Bogotà, queda amb l'home que li ofereix diners a canvi de transportar cocaïna dins del seu cos. Li paga un bitllet d'avió a Espanya si porta la droga. Ella accepta, es pren la droga i agafa un avió. En arribar, ha d'expulsar la droga del seu cos defecant.

Índia:

OPCIÓ A: Vídues de Vrindavan.

Sou una família, i el pare que està molt malalt es mor. Aleshores el porteu a cremar per tirar les cendres al riu Ganges. Com que a la Índia la mort és una cosa positiva perquè en creure en la reencarnació en morir comencem una nova vida, la celebració del funeral és una alegria. Només hi poden assistir homes perquè es considera que les dones són sensibles i plorarien i no es pot plorar. La mare de la família un cop vídua és expulsada de la llar i marxa del poble, caminant molts quilòmetres i vivint al carrer demanant caritat i sobrevivint com pot.

OPCIÓ B: Espiritualitat.

L'Índia és un país molt espiritual, amb moltes creences.

L'hinduisme contempla molts deus i deeses diferents. Hi ha quatre lleis fonamentals de l'espiritualitat: La persona que arriba és la persona correcta; El que passa és l'únic que podia passar; En qualsevol moment que comenci és el moment correcte; Quan alguna cosa acaba, acaba. Imagineu-vos que sou una parella de novios. Una de les dos ho vol deixar. Com reaccioneu segons aquestes lleis?

Xina:

OPCIÓ A: La repressió al Tibet.

El 2010 hi va haver diferents manifestacions al Tibet. En una d'aquestes, els i les manifestants eren estudiants que defensaven l'educació en tibetà degut a una nova normativa que imposava l'educació en xinès. Hi va haver 20 detingudes. Heu d'escenificar la situació en que vosaltres defenseu estudiar en la vostra llengua i se us reprimeix i deté. Una part del grup farà de manifestants i una altra de policia xinesa.

OPCIÓ B: El respecte cap a la gent gran.

La Xina és una cultura mil·lenària. Un dels pilars d'aquesta cultura és el respecte cap a la gent gran. Algunes fareu de joves i les altres de persones grans. A partir d'aquí podeu interpretar diferents situacions de respecte i de cura a la gent gran (com per exemple al metro, cuidant els pares malalts...).

Materials de consulta i d'aprofundiment

Camerun:

OPCIÓ A:

“Camerun. Una forma de violencia solapada contra las mujeres en el medio escolar”

OPCIÓ B:

Camerun (Viquipèdia)

Colòmbia:

OPCIÓ A:

Biodiversitat Colòmbia

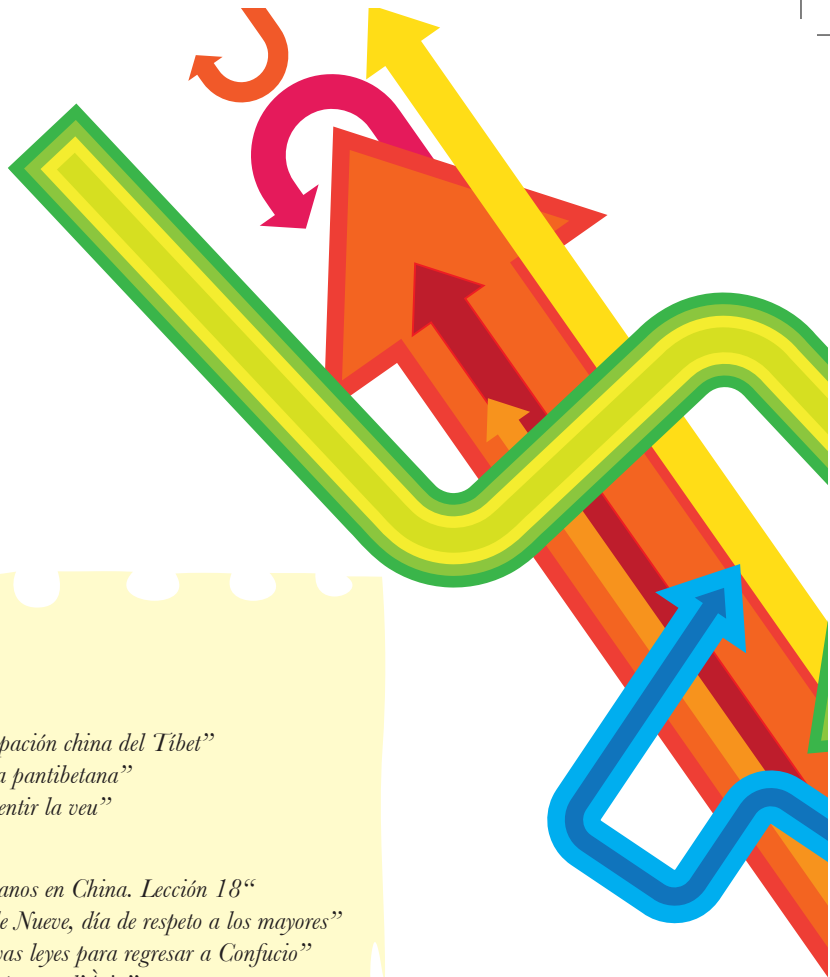
Sierra Nevada de Sta Marta

OPCIÓ B:

Mulas (contrabando) (Wikipedia).

Las ‘mulas’ españolas de clase media, un fenómeno en Latinoamérica”

Película “María plena ets de gràcia”

Xina:

OPCIÓ A:

“Historia de la ocupación china del Tíbet”

“L’any de la protesta pantibetana”

“rinpo yak vull fer sentir la veu”

OPCIÓ B:

“Respeto a los ancianos en China. Lección 18”

“La Fiesta del Doble Nueve, día de respeto a los mayores”

“China impone nuevas leyes para regresar a Confucio”

“El desequilibrio de género a l’Àsia”

Índia:

OPCIÓ A:

“La ciudad de las viudas”

“Índia. La muerte y los funerales en el hinduismo”

OPCIÓ B:

“Espiritualitat a l’Índia”

BLOC 1 Mitologia migrant

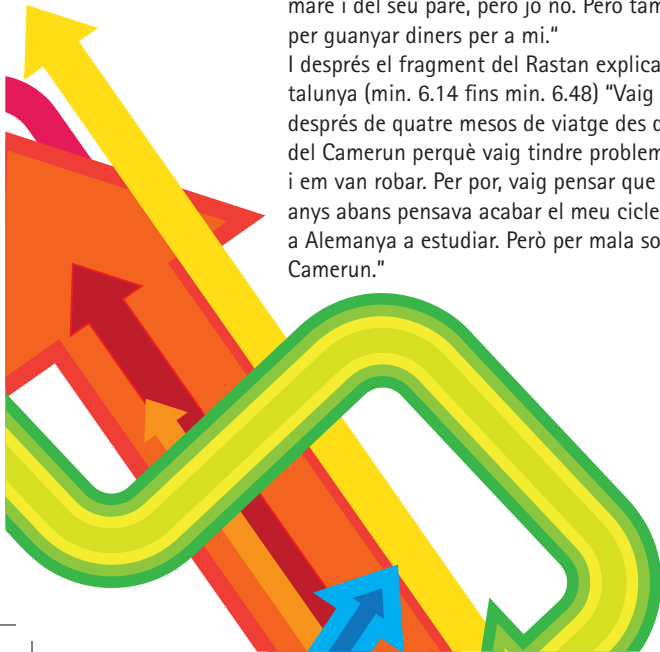
TÍTOL Jo decideixo?

- CONTINGUTS** Motius per emigrar.
Preses de decisions.
- OBJECTIUS** Conèixer els diferents motius de les migracions.
Reflexionar sobre la presa de decisions.
- DURADA** 45 minuts.
- MATERIALS** Targetes de colors (una per persona) i retolador gruixut.

Presentació

Primer de tot visualitzarem el fragment d'En Trànsit on el Yunjie explica que li hagués agradat que la seua mare s'hagués quedat a la Xina. (Des de l'inici fins al min. 3.17). "M'hagués agradat que s'hagués quedat a la Xina, així estaria al costat de la meua mare. Perquè hi ha molts alumnes que estan al costat de la seua mare i del seu pare, però jo no. Però tampoc està malament, ja que ha vingut aquí per guanyar diners per a mi."

I després el fragment del Rastan explicant els motius pels quals va vindre a Catalunya (min. 6.14 fins min. 6.48) "Vaig arribar aquí el dia 20 d'octubre del 2011, després de quatre mesos de viatge des que vaig sortir del Camerun. Vaig sortir del Camerun perquè vaig tindre problemes. Uns lladres van entrar a casa meua i em van robar. Per por, vaig pensar que seria millor sortir del Camerun. Però dos anys abans pensava acabar el meu cicle universitari i sortir amb visat per anar a Alemanya a estudiar. Però per mala sort, per aquest problema, vaig sortir del Camerun."

A decorative graphic on the right side of the page. It features a large, multi-colored arrow pointing upwards and to the right. The arrow is composed of several overlapping layers in shades of green, yellow, orange, and red. A blue arrow points upwards and to the right, overlapping the bottom right of the main arrow. There are also several curved arrows in orange, pink, and yellow, suggesting movement or a path. A dotted line runs horizontally across the page, separating the text from the reflection section.

Cada jove individualment ha d'escriure 3 coses que siguin una obligació per ells/elles. Les i els joves que hagin vingut d'un altre país aquí poden escriure el motiu pel qual varen vindre. I aquelles que no han de pensar en algun moment important en la vida que no hagin pogut decidir i els hi hagués agradat fer una altra cosa. Ho escriuen amb lletres ben grans, i es posen per parelles amb la persona del seu costat i li expliquen. Un cop compartit, deixaran la seva targeta al terra i s'aixecaran i caminaran per la classe mirant que ha escrit la resta de la gent. Quan se sentin identificades amb alguna targeta la poden agafar. Cada persona només pot agafar una targeta. Es tornen a asseure i es posaran en gran grup per parlar-ne.

Preguntes per a la reflexió:

De les persones que heu vingut d'un altre país, qui ha pogut decidir vindre?

Si us haguessin consultat haguéssiu vingut?

I les persones que no, en quines situacions importants no us han deixat decidir?

Com us fa sentir que no us preguntin?

Observacions:

Quins són els motius pels quals les persones emigren?

Prendre una decisió és difícil i a vegades ens pot fer por equivocar-nos i ens pot costar elegir. Però quan no elegim i no podem ser lliures per fer allò que volem ens podem sentir molt malament o sentir frustració, creure que no se'ns té en compte... Tant el Rastan com el Yunjie expressen alguns motius per emigrar, però en cap dels dos casos no decideixen. En realitat moltes joves a l'hora d'emigrar no han pogut decidir. Però a la vegada cal entendre que sempre hi ha motius per prendre una decisió. En relació a les migracions, poden ser de diferents tipus: ideològics o polítics, socials, econòmics. (Aquí es poden explicar els factors de la teoria pull-push i de la teoria de les 3D). És interessant que tinguem en compte que qualsevol opció té avantatges i inconvenients i cal pensar-s'ho bé.

bloc 2.

Autoestima i procés migratori

El viatge és molt diferent per cadascú. Una experiència plena d'emocions que deixa petjada.

Emigrar ens pot fer sentir mil i una emocions. Totes les i els joves som diferents i ho viurem de manera diferent, però tenim una cosa en comú: ens canvia la nostra manera de ser. Sofrirem, riurem, ens avorrirèiem, ens sorprendrem, però segur que creixerem i esdevindrem millors persones de les que érem abans de partir. La clau està en nosaltres.

Continguts a treballar:

Dol migratori.

Reconeixement i gestió de les emocions en relació al viatge.

Fases del procés migratori.

Els canvis. Com afecten a la meua manera de ser?

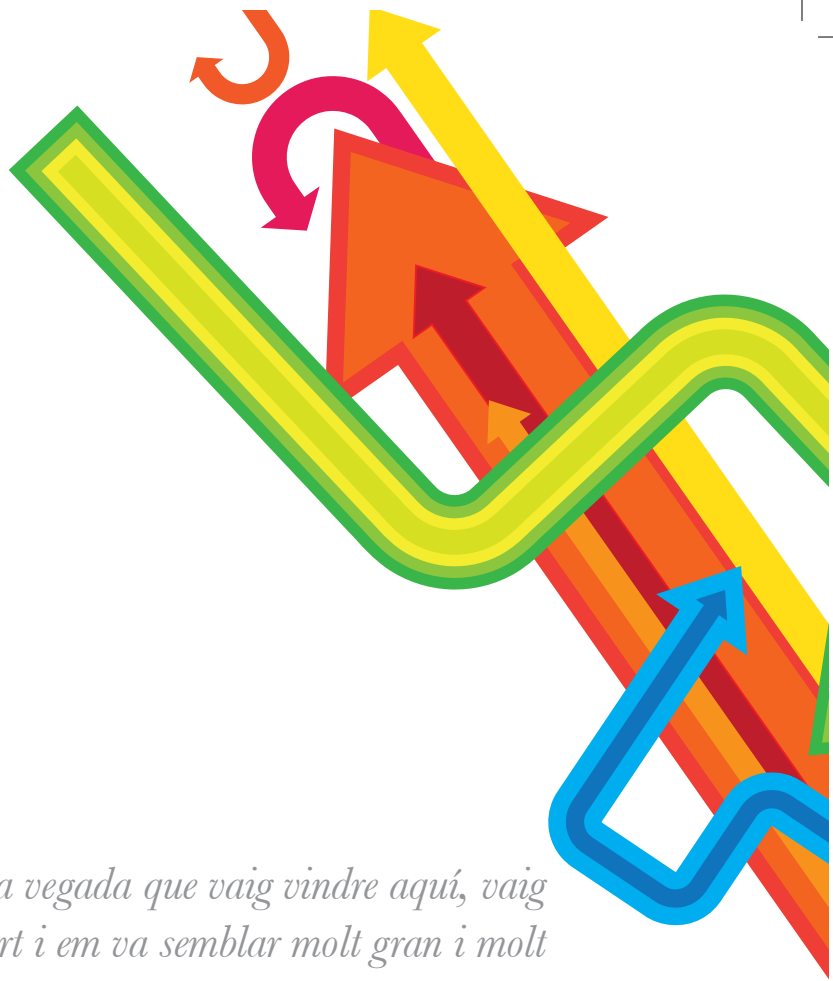
Separació de la família.

Legalitat-il·legalitat.

Dinàmiques:

1. Emocions en moviment
2. Les cadires .
3. Busca algú que...
4. La maleta. Què t'emportaries?
5. Legal o il·legal. Aquesta és la qüestió.
6. Avui com ahir?
7. Sense tu.

“La primera vegada que vaig vindre aquí, vaig veure l’aeroport i em va semblar molt gran i molt bonic. Quan vaig arribar el primer que vaig veure va ser el meu pare que m’estava esperant i cridant. La meua mare estava al seu costat però, com que feia molt temps que no la veia, quasi no la coneixia. Fins que em va cridar pel nom i llavors vaig saber que era la meua mare.” Yunjie

TÍTOL

Emocions en moviment

CONTINGUTS Reconeixement i gestió de les emocions en relació al viatge.
Fases del procés migratori.

OBJECTIUS Afavorir l'expressió de les emocions.
Generar un espai on aprendre a compartir i gestionar les emocions.

DURADA 40 minuts.

MATERIALS Cartolines amb emoticons, targetes (allí, comiat, arribada, aquí).

Presentació:

Sabeu què són les emocions en moviment? Aquí tinc diferents emocions: tristesa, sorpresa, por, alegria... Tots i totes ens hem sentit així alguna vegada, no? Doncs ara pensem en algun viatge que haguem fet: ja sigui a l'estiu o les que venim d'un altre país com jo, que vaig fer un viatge molt llarg.

Ens dividirem en quatre grups. A cada grup hi ha d'haver gent que hagi nascut aquí i gent que hagi vingut més tard. Així ens barregem i serà més interessant. Ara que estem en grups us donaran una targeta amb un moment del viatge (allí, comiat, arribada, aquí). Cadascuna que pensi en aquest moment i com a grup tindrem diferents cares emocionades i n'haureu d'agafar una pensant en allò que heu sentit i anotar el moment en un paper. Llavors ho expliqueu a la resta del grup. Seguidament un/a voluntaria anota el nom del moment a la pissarra i a sota les cares d'allò que la resta han anat sentint.

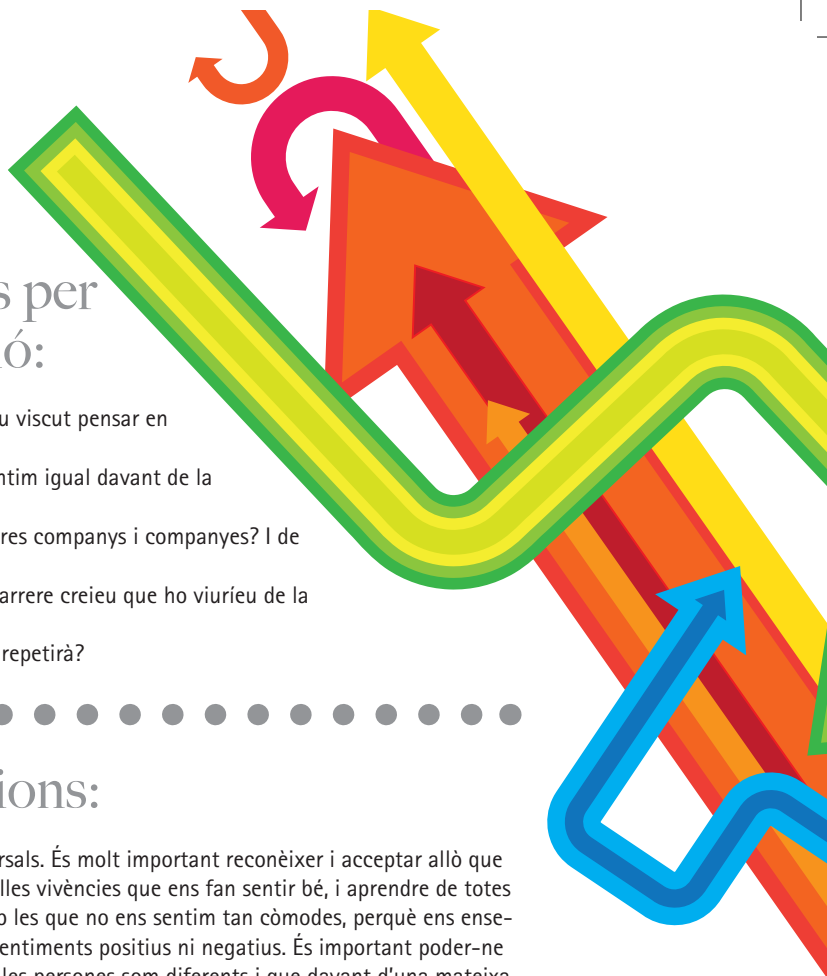
Preguntes per a la reflexió:

Com us sentiu? Com heu viscut pensar en aquests moments?
Creieu que totes ens sentim igual davant de la mateixa situació?
Què heu après dels vostres companys i companyes? I de la vostra experiència?
Si poguéssiu tornar endarrere creieu que ho viuríeu de la mateixa manera?
Penseu que el viatge es repetirà?

Observacions:

Les emocions són universals. És molt important reconèixer i acceptar allò que sentim i potenciar aquelles vivències que ens fan sentir bé, i aprendre de totes aquelles sensacions amb les que no ens sentim tan còmodes, perquè ens ensenyen a viure. No hi ha sentiments positius ni negatius. És important poder-ne parlar i veure que totes les persones som diferents i que davant d'una mateixa situació podem reaccionar de manera diferent. No podem controlar les coses que ens passaran a la vida però sí que podem saber-les viure de manera més intel·ligent perquè l'única persona que controla les nostres emocions som nosaltres mateixes. És qüestió d'entendre-les i entrenar-nos sabent què volem aconseguir i com volem ser. I en aquest sentit, l'autoestima és fonamental, potenciant les nostres virtuts i acceptant i millorant els nostres defectes. Qui sap el que ens espera per viure i fins i tot, qui sap on estarem demà? Seguirem viatjant?

BLOC 2 Autoestima i procés migratori

TÍTOL Les cadires

CONTINGUTS Reconeixement i gestió de les emocions en relació al viatge. Els canvis. Com afecten a la meua manera de ser?

OBJECTIUS Potenciar l'autoestima

DURADA 40 minuts.

MATERIALS Cadires.

Presentació:

Conexiu el joc de les cadires? Doncs farem una versió. Poseu les cadires en cercle. Necessitarem una persona voluntària, d'acord? Gràcies. Treuràs la teva cadira del cercle i et col·locaràs al mig del cercle. Ara totes i tots tancarem els ulls i pensarem en un viatge que haguem fet. Si venim de fora, pot ser aquest viatge i els i les que no, alguna sortida que hagueu fet, que recordeu. Penseu en els moments més bons, positius, agradables d'aquest viatge. Obriu els ulls i la persona del mig comença dient: que s'aixequi qui s'hagi sentit feliç quan ha estat amb les seves amigues i totes les que ho hagueu viscut us haureu de canviar de lloc. L'últim/a es quedarà sense cadira, s'haurà de posar al mig i començarà de nou, amb qui s'aixequi qui... I així fins qui vulgueu!

A decorative graphic on the right side of the page features several overlapping, colorful arrows and paths. There are orange, pink, yellow, green, and blue arrows, some pointing upwards and others downwards. A prominent blue arrow points upwards and to the right. The paths are thick and wavy, following the general direction of the arrows. The colors are vibrant and the overall style is modern and illustrative.

Preguntes per a la reflexió:

Com us heu sentit? Us ha agradat?
Penseu que és important pensar en les coses positives? Valoreu el vostre viatge de forma positiva?
Us ha costat molt trobar coses que us hagin fet sentir bé?

Observacions:

Moltes vegades valorem més les coses negatives que les positives. Però heu de ser conscients que tot té dos cares i cal valorar les positives perquè són les que agafareu per tirar endavant. No és el mateix fer un viatge per plaer, que marxar d'excursió o emigrar. De la mateixa manera que no és el mateix poder decidir.

Una migració és un canvi molt important a la nostra vida i és normal que puguem sentir frustració, malestar, tristesa... però també hem de veure tot allò que aprendrem a través d'aquesta experiència.

TÍTOL

Busca algú que...

CONTINGUTS Reconeixement i gestió de les emocions en relació a diferents fases del procés migratori.

OBJECTIUS Compartir i identificar-se amb la resta de joves que han viscut el procés migratori.
Reflexionar sobre les emocions viscudes en relació al viatge.

DURADA 30 minuts.

MATERIALS Papers de colors i bolígrafs.

Presentació:

Torno a ser jo. Us proposo un joc. Ara us donaran una targeta amb quatre frases per acabar relacionades amb el viatge. Quan penseu en viatge pot ser tan les persones que heu vingut d'un altre país, com aquelles que sou d'aquí i heu fet algun viatge, sortida... Heu de buscar quatre persones diferents que us contestin (una per cada frase). Quan ho tingueu torneu al vostre lloc a assentar-vos. Llavors una persona voluntària respondrà una de les frases i les o els que us hagueu sentit com ell/a us posareu de peu. Si voleu, podeu explicar com ho heu viscut. Si us fa vergonya, no cal!

BUSCA ALGÚ QUE... (En relació al seu viatge)

S'hagi sentit trist/a quan...

S'hagi sentit feliç quan...

Si pogués fer marxa enrere, canviaria alguna cosa?

Preguntes per a la reflexió:

- Les persones migrants, penseu sovint en el vostre viatge? I la resta penseu en els viatges que heu viscut?
- Parleu de les emocions i sentiments que vàreu viure? Amb qui?
- Com us fa sentir compartir aquests moments?
- Us sorprèn veure que hi ha persones que es van sentir com vosaltres?

Observacions:

Els sentiments i les emocions són universals. Quan veiem que hi ha altres persones que se senten com nosaltres ens tranquil·litgem i no ens sentim tan estranyes. També hem de pensar que davant de la mateixa situació podem sentir el mateix o coses diferents i no passa res en cap dels casos. Però sí que és important saber el que sentim per conèixer-nos millor i ser més feliços i felices, i poder regular i decidir com actuar.

BLOC 2 Autoestima i procés migratori

TÍTOL La maleta. Què t'emportaries?

CONTINGUTS Dol migratori

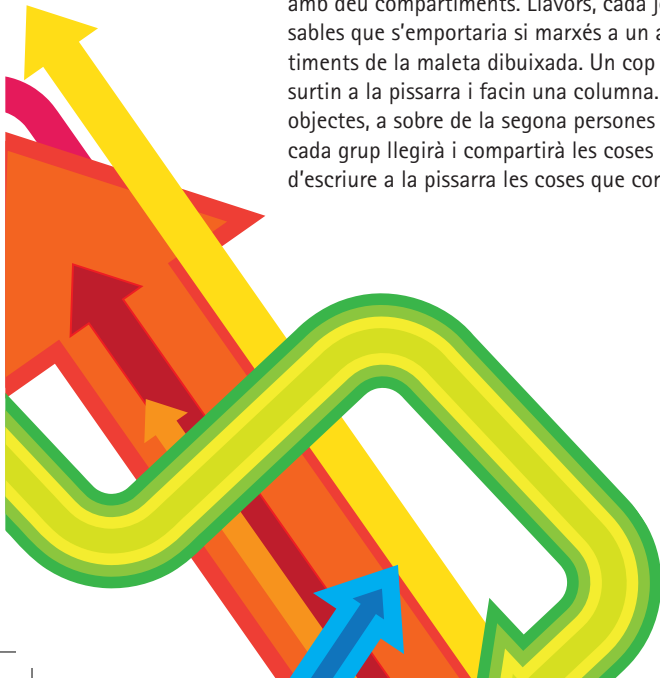
OBJECTIUS Conscienciar al jovent autòcton dels guanys i pèrdues que suposa emigrar.
Compartir les coses deixades en els països d'origen del jovent migrant.

DURADA 45 minuts.

MATERIALS Fulls, retoladors.

Presentació:

Per començar dividirem el grup classe en grups de 5 joves. Cada grup ha de tindre un full en blanc i un retolador i ha de dibuixar una maleta que ocupi tot el paper, amb deu compartiments. Llavors, cada jove ha de pensar en dos coses indispensables que s'emportaria si marxés a un altre país i les han d'anotar als compartiments de la maleta dibuixada. Un cop fet, demanem a tres voluntaris/àries que surtin a la pissarra i facin una columna. A sobre de la primera hi haurà d'escriure objectes, a sobre de la segona persones i en la última experiències. Aleshores cada grup llegirà i compartirà les coses que s'emportaria i les voluntàries hauran d'escriure a la pissarra les coses que corresponguin a la seua columna.

Preguntes per a la reflexió:

Per què heu escollit aquestes coses?
Per què són importants per a vosaltres?
Us hauríeu emportat més coses? Creieu que la maleta està completa?
Quina relació té aquesta maleta amb les migracions?

I en la reflexió i les preguntes, seria interessant facilitar un espai perquè el jovent migrant pugui explicar la seua experiència a la resta del grup.

Observacions:

Pot ser que ens toqui o ens hagi tocat fer una maleta per anar a un lloc on viurem tota la vida. A l'hora de migrar deixem moltes coses endarrere. Això ens pot fer sentir tristes, ràbia, dolor, frustració... i és normal que ens sentim així davant d'una pèrdua. Però també hem de veure que aprendrem moltes coses noves que ens faran canviar la nostra manera de ser. És bo que en parlem, que entenguem allò que sentim i que no ho amaguem i sobretot que de tot allò que vivim en traquem un aprenentatge i veiem que tot té coses bones i coses no tan bones. Si ho hem viscut és important que ho puguem compartir i si no que empatitzem i ens adonem que abans de jutjar hem de conèixer la història de cada persona.

BLOC 2 Autoestima i procés migratori

TÍTOL Legal o il·legal. Aquesta és la qüestió!

CONTINGUTS Legalitat-il·legalitat

OBJECTIUS Conèixer la realitat en que es troben algunes persones migrades fora del marc legal. Promoure alternatives a aquesta situació.

DURADA 4 Sessions: 1a sessió (1h), 2 sessions (2h), exposició (1h)

MATERIALS Targetes amb les notícies, paper, bolígrafs

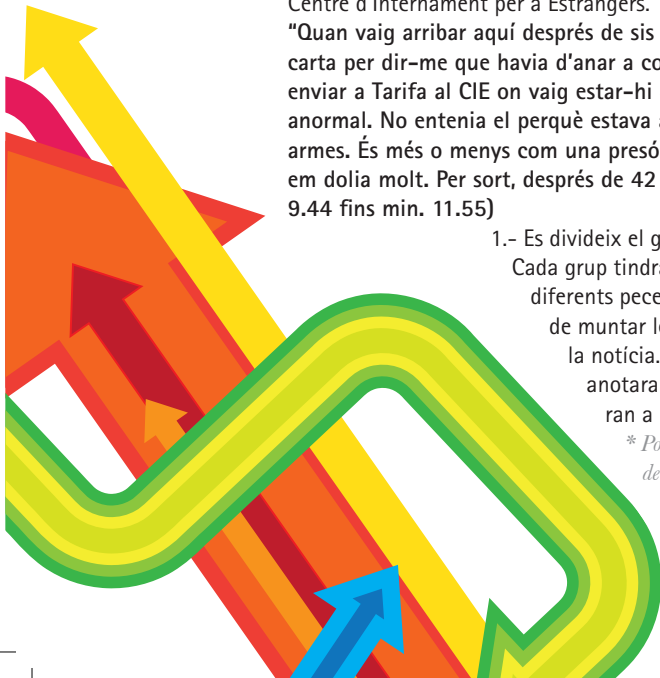
Presentació:

Us proposem visualitzar el fragment en que el Rastan parla de la seua vivència al Centre d'Internament per a Estrangers.

"Quan vaig arribar aquí després de sis mesos i mig, la policia va enviar una carta per dir-me que havia d'anar a comissaria. I de la comissaria em van enviar a Tarifa al CIE on vaig estar-hi 42 dies. Per a mi era una cosa molt anormal. No entenia el perquè estava allí. Sempre hi havia policies amb armes. És més o menys com una presó. A mi em feia sentir molt malament i em dolia molt. Per sort, després de 42 dies em van deixar lliure "(Rastan min. 9.44 fins min. 11.55)

- 1.- Es divideix el grup en petits grups de 4 o 5 persones. Cada grup tindrà un sobre amb una notícia retallada en diferents peces. Aleshores es diu als grups que hauran de muntar les peces com si fos un puzzle i reconstruir la notícia. Un cop tinguin la notícia la llegiran, anotaran les coses més importants i ho exposaran a la resta de grups.

** Podeu adaptar les notícies al nivell de comprensió del grup, reduint-se o buscant altres notícies sobre aquesta temàtica.*

Preguntes per a la reflexió:

Coneixíeu els CIES? Saps on estan ubicats?
Què us ha cridat més l'atenció de les notícies?
Què entenem com a persona legal? I il·legal?
Penseu que és positiu que hi hagi persones legals i il·legals?

2.- A partir d'aquí us proposem anar més enllà.

Creiem que és favorable poder vincular l'activitat amb l'assignatura de català o castellà. La segona part consistirà en dedicar dos sessions de dos hores en que a partir de les notícies analitzades treballarem les parts de la notícia periodística i si es vol també es pot explicar altres gèneres periodístics com l'entrevista, la crònica, el reportatge, l'article d'opinió... Un cop explicades les característiques bàsiques amb els mateixos grups, hauran d'elegir un gènere i a partir d'aquí pensin com haurien de ser les coses perquè no existissin CIEs. La consigna és que cada grup realitzi una peça amb el gènere que vulguin, sota la temàtica, un món sense CIE's. En la última sessió s'exposaran les peces a la resta de grups.

3.- Un cop elaborades, seria interessant que difonguin les peces periodístiques ja sigui a la resta de l'institut amb una exposició, recital... com a través de les xarxes socials i altres recursos que se'ls hi acudeixin als grups. D'aquesta manera estarem contribuint a aportar nous punts de vista sobre el sistema actual de gestió de la immigració.

Observacions:

Vivim en un món globalitzat en que les mercaderies tenen més llibertat que les persones. Tot es mou per interessos econòmics en un sistema que genera desigualtats.. Algunes onades migratòries responen a una crida d'un govern, un estat, país... Com deia l'escriptor suís Max Frisch, "Vam demanar mà d'obra i van vindre persones". Si tenim en compte que existeixen drets universals, instaurant aquests marcs legals que exclouen a una part de la població, i sota l'etiqueta d'il·legalitat es vulneren molts d'aquest drets (salut, educació, habitatge...). I això ho podem veure molt a prop de casa nostra. Per què no ens arriben aquestes informacions? Tota persona independentment del seu origen té dret a una vida digna. Tot i així hi ha moltes persones que no poden viure en llibertat per haver vingut d'un altre país. Us imagineu perdre la llibertat?

A continuació us proposem algunes notícies.

Podeu buscar les notícies a través del vostre cercador escrivint-ne el títol·lar. Així també fareu aprofitar al jovent a mitjans de comunicació social on podreu treballar informacions que no ens arriben des dels *mass media* o mitjans generalistes. És interessant debatre perquè creuen que no ens arriben aquestes informacions i sobre el poder que té la comunicació avui en dia. A través d'aquests mitjans podem arribar a molts fets que tenen lloc molt a prop nostre i que no podem veure a la televisió.

També us recomanem treballar el tema de la immigració il·legal a través de dinàmiques vivencials. Així com fer partícip al grup de les convocatòries i reivindicacions en contra dels CIE's i del marc legal entorn a les persones migrades.

“NEGRE DE MERDA. COM SEGUEIXIS AIXÍ ET PORTARÉ A AÏLLAMENT, JA VEURÀS, ET MATARÉ. TORNARÀS EN TAÜT AL TEU PAÍS”, *Jesús Rodríguez / @albertmartnez | 22/05/2013*

La campanya Tanquem els CIEs, amb el suport de nou entitats jurídiques i en defensa dels drets humans, ha denunciat avui al matí un nou episodi de violència –carregat de connotacions racistes– a les dependències del Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca de Barcelona. Els fets van passar el diumenge 12 de maig.

Segons informacions aportades pels interns, agents de la Policia Nacional que custodien el centre van agredir un ciutadà de Gàmbia dins l'habitació de les dutxes. Aquesta persona havia estat diagnosticada per problemes de salut mental, però malgrat això va ser agredida a la zona de lavabos quan exigia als policies que tanquessin la porta de la dutxa. Fruit de l'agressió va patir lesions que van comportar el seu trasllat a un centre hospitalari. L'endemà una vintena d'interns es van declarar en vaga de fam per denunciar l'actuació policial i un dels agents que custodia el centre va amenaçar un vaguista amb la frase literal: "Negre de merda. Com segueixis així et portaré a aïllament, ja veuràs, et mataré. Tornaràs en taüt al teu país". Aquest intern denuncia que, a més, de forma deliberada se li va deixar la llum encesa de la seva cel·la durant tota la nit, per a torbar-li el son, com a represàlia per la seva actitud.

Deportació exprés

Dos advocats, avisats pel mateix intern que patí les amenaces, es presentaren al CIE l'endemà al matí i el director del Centre, José Manuel Casado, segons han explicat els lletrats, va tenir una "actitud burlesca". I amb "un to desafiant", els va preguntar pel jutjat de guàrdia corresponent on els lletrats li posarien la queixa al seu comportament i a la situació de maltractament dins del CIE. A més, el director, immediatament després de les protestes i de la visita dels advocats, va acordar la deportació amb urgència del ciutadà de Gàmbia el mateix dimarts 14 de maig "per tal que no pogués denunciar ni provar cap situació de maltractament".

Denúncia al jutjat i al Síndic de Greuges

Els advocats han interposat una queixa exposant els fets davant el Jutge de Vigilància i Control del Centre d'Internament d'Estrangers de Barcelona i davant el Síndic de Greuges en la qual sol·liciten que s'investiguin els fets. Des de la Campanya pel Tancament dels CIEs de Barcelona exigeixen que "mentre que els CIEs no es tanquin, no es vulnerin els drets de cap de les persones que siguin internades".

Tanmateix, exigeixen la dimissió immediata del Director del CIE Zona Franca, José Manuel Casado, "per les greus vulneracions al dret fonamental d'assistència jurídica dels interns, per les obstruccions en el lliure exercici a l'advocacia i per les represàlies a les que es sotmet al CIE a les persones que decideixen denunciar públicament les situacions de vulneracions de drets a les que estan sotmesos". Des de que José Manuel Casado és el director del CIE de Zona Franca s'han produït nombroses situacions de vulneracions de drets, tal com va recollir l'informe, recentment publicat, del Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura.

Concentració al CIE Zona Franca el 8 de gener de 2012 Albert Garcia

UNA NOVA MOBILITZACIÓ DENUNCIA “L'EXISTÈNCIA I INHUMANITAT” DE LA GUANTÀNAMO DE CATALUNYA

Marc Rude | 13/04/2013

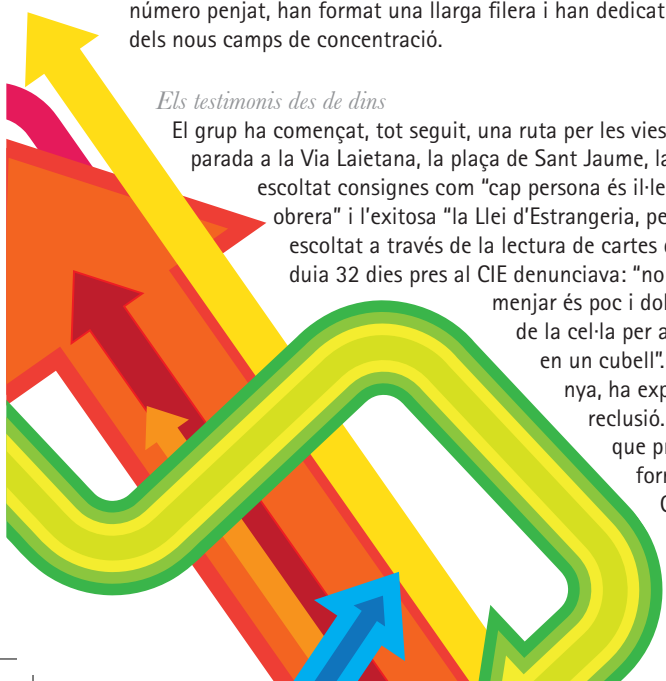
Una Barcelona assolellada i primaveral oferia una bonica postal als milers de turistes que passejaven aquest matí pel centre de la ciutat. Mentrestant, a escassos quilòmetres de l'aparador urbà, persones tan humanes com ells viuen una Barcelona experience radicalment diferent. També han vingut de fora, però no per divertir-se, sinó per treballar. Però no dormen en hotels, sinó tancades a les cel·les del CIE de la Zona Franca, el lager postmodern on les persones migrants són empresonades, al marge de la llei i sense haver comès cap delictes.

Els Centres d'Internament d'Estrangers són espais de reclusió que ens porten a la memòria els episodis més cruels del segle XX. S'hi confina la gent, sovint capturada en redades policials amb criteris racistes, pel sol fet de no tenir la documentació en regla. Al veure tancar-se les reixes darrere seu, la persona que hi arriba és etiquetada amb un número. Durant els 60 dies que pot estar entre murs, la xifra serà el seu nom. No tindrà garantits els drets a l'assistència mèdica ni jurídica i malviurà en condicions infrahumanes, engabiada en cel·les on s'hi amunteguen fins a 7 presos, amb menjar escàs i sense poder comunicar-se amb la seva família, que, com a molt, podrà veure uns minuts a la setmana, sota presència policial i darrere d'una mampara. El CIE no és només una presó, és pitjor que una presó. Els diversos CIE que hi ha a l'Estat Espanyol han acabat amb la vida de diverses persones durant els darrers anys.

La campanya Tanquem els CIE ja porta anys demanant la clausura dels centres i la derogació de la Llei d'Estrangeria que els alimenta. El seu objectiu immediat, però, és fer conèixer a la ciutadania la mateixa existència d'un espai, proper però ocult, on els Drets Humans es vulnereu de manera quotidiana. Aquest matí, el col·lectiu ha mobilitzat més d'un centenar de persones al centre de Barcelona, que han protagonitzat un seguit de flash-mobs per fer arribar el seu missatge. La primera performance s'ha dut a terme davant del mercat de Santa Caterina, vora les onze del matí. Els activistes, vestits amb sacs de color taronja –recordant l'uniforme de Guantánamo– amb un número penjat, han format una llarga filera i han dedicat uns minuts de silenci per a les víctimes dels nous camps de concentració.

Els testimonis des de dins

El grup ha començat, tot seguit, una ruta per les vies més concorregudes del centre, i ha fet parada a la Via Laietana, la plaça de Sant Jaume, la Rambla i la Rambla del Raval. S'han escoltat consignes com "cap persona és il·legal", "de aquí o de afuera, la misma clase obrera" i l'exitosa "la Llei d'Estrangeria, per la reina Sofia". El testimoni de dins s'ha escoltat a través de la lectura de cartes d'interns. L'escrit d'un jove senegalès que duia 32 dies pres al CIE denunciava: "no ens podem dutxar amb aigua calenta, el menjar és poc i dolentíssim, i a la nit no ens deixen sortir de la cel·la per anar al lavabo; hem de fer les necessitats en un cubell". Pancho Barraza, activista de la campanya, ha explicat les últimes novetats del sistema de reclusió. El govern del PP va anunciar l'any passat que preparava un nou Reglament per legalitzar formalment els CIE, que passarien a dir-se CECE, Centres d'Estada Controlada d'Estrangers. El canvis previstos, segons

diu, més que res es redueixen a posar-li un nom encara més eufemístic a la institució. L'objectiu, "un rentat de cara per eliminar tot l'història de violència i violacions dels Drets Humans que la gent ja associa amb les sigles CIE".

Les accions de protesta d'avui han compartit un atapeït espai urbà amb activitats i grups molt diversos. Alguns activistes que sabien un xic d'anglès intentaven trencar la barrera comunicacional amb una munió de guiris que, entonats i acolorits pel sol, disfrutaven de la primavera barcelonina. "Guantánamo is happening here, right now!". La comprensió del missatge, no obstant, sembla que no ha estat unànime.

La convocatòria s'ha dissolt un parell de carrers més amunt del gat de Botero, després d'un parlament final en què s'ha cridat també a la solidaritat amb Ester Quintana i les víctimes de les bales de goma, un altre exponent de la violència institucional. La organització convida a participar a la seva pròxima reunió, el 6 de maig a dos quarts de vuit del vespre a la Casa de la Solidaritat, al C/ Vistalegre, 15 del barri del Raval.

Luis Tato

DENUNCIEN LA VULNERACIÓ DELS DRETS ALS CENTRES D'INTERNAMENT D'ESTRANGERS

05/07/2013 - 18:45, Entitat redactora: Ravalnet

Amb motiu del Dia Internacional del Migrant (18 de desembre) la xarxa euro-africana Migreurop ha publicat un informe on denuncia la vulneració dels drets de les persones que es troben als centres d'internament d'estrangers (CIE) de l'estat espanyol. El Síndic de Greuges, Rafael Ribó, també ha denunciat la crítica situació del CIE de Zona Franca, a Barcelona.

"Sota el nom de centres d'internament d'estrangers s'amaga una realitat carcerària difícil d'ocultar". Així comença l'informe CIE, derechos vulnerados, que explica la situació en què viuen les persones internes als CIE de Barcelona, Màlaga, Algesires i Madrid, els quatre centres que han estat analitzats dels nou que hi ha a l'estat espanyol.

Durant el 2010 més de 26.000 persones van passar per aquests nou centres. Les persones internes als CIE no han comès cap delictes, sinó una falta administrativa: no tenir la documentació necessària per romandre a l'estat espanyol. Per això, en teoria, es troben "retingudes" i no pas "detingudes" de manera preventiva.

Tot i així, aquest informe denuncia que es vulnereu sistemàticament els seus drets, ja que les persones internes "estan privades del dret a la intimitat, a l'assistència jurídica, a la integritat moral i a la pròpia dignitat".

Les conclusions de l'informe són clares: "La realitat és que aquestes persones estan tancades en veritables presons amb condicions molt inferiors a les que tenen als centres penitenciaris i es troben privades de drets fonamentals com ara el dret a la intimitat, a l'assistència jurídica, a l'interpret, a la integritat moral, a la confidencialitat, i en alguns casos, com en el del CIE d'Algesires, al dret a la dignitat amb la pràctica del nu integral previ a l'ingrés al centre".

El Síndic de Greuges denuncia maltractaments al CIE de Barcelona

Sobre el CIE de Zona Franca, a Barcelona, l'informe destaca que està al límit de la seva capacitat i que no hi ha separació entre els interns penats (que seran expulsats del país per haver comès un delictes) i aquells que no han comès cap delictes. També indica que hi ha força descoordinació entre els cosos policials (mossos d'esquadra i policia nacional), manca de personal i instal·lacions insuficients.

Després de lliurar al Parlament català l'informe anual de l'Autoritat Catalana per a la Prevenció de la Tortura, el Síndic de Greuges, Rafael Ribó, va assenyalar ahir, 27 de desembre, que hi ha prou indicis, queixes i suposicions per afirmar que existeixen deficiències al CIE de Zona Franca i que cal solucionar amb urgència la situació d'aquest opac centre d'internament per a estrangers. Va denunciar l'existència de maltractaments i la situació d'amuntegament que hi pateixen els interns.

Migreurop reclama el tancament dels centres

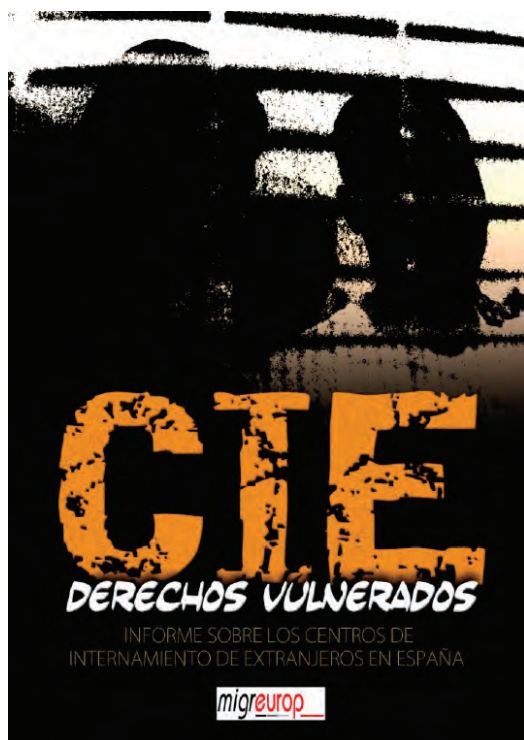
Les organitzacions membres de Migreurop recorden que els interns tenen únicament restringit per llei el seu dret ambulatori, pel que consideren "inacceptable" que se'ls privi de la resta. Per això, Migreurop reclama el tancament d'aquests centres, alguns dels quals

(els de Màlaga i Algesires) no reuneixen les condicions mínimes d'habitabilitat. Mentre no es produeixi el tancament, demanen l'aprovació d'una llei orgànica que reguli el funcionament dels CIE, regulació que ha rebut el suport de més de 40.000 signatures i 400 entitats en una recent campanya.

Migreurop és una xarxa euro-africana formada per 38 entitats socials de 13 països i per militants i investigadors/ores, que pretén donar a conèixer la realitat de les persones retingudes als centres i camps d'estrangers. SOS Racisme, Acsur Las Segovias, CEAR (Comisión Española de Ayuda al Refugiado), Andalucía Acoge i APDHA (Asociación Pro Derechos Humanos de Andalucía), entitats que participen a aquesta xarxa, han estat les encarregades de portar a terme les visites als CIE i de realitzar l'estudi.

Aquí pots veure parts de la roda de premsa en què es va presentar l'informe:

Per a més informació, pots consultar també aquest document de SOS Racisme: Els Centres d'Internament per a Estrangers (CIE), eufemismes i vergonyes de les realitats del segle XXI

Portada de l'informe "CIE, derechos vulnerados"

LA BARBARIE INVISIBLE DE LOS CENTROS DE INTERNAMIENTO DE EXTRANJEROS.

La muerte del armenio aramis manukyan en el cie de barcelona reaviva la polémica sobre unos espacios donde se vulneran los derechos humanos e impera la opacidad

Corina Tulbure Barcelona 04/01/2014 07:00 actualizado: 04/01/2014 08:13

Alik falleció el pasado 3 de diciembre en el CIE de Barcelona, donde llevaba doce días. EFE "Esperamos que triunfe la justicia, nada más", reclama Vardan Grigoryan, uno de los amigos de Alik, quien el pasado 3 de diciembre falleció de madrugada en el centro de internamiento para extranjeros de Barcelona. Alik llevaba 12 días en el CIE de la Zona Franca, tenía 32 años, y en su país le esperaba una hija de siete años. Según la versión oficial, la causa de su muerte apunta a un suicidio. Sin embargo, varios testigos contestan la hipótesis. Manifiestan que Alik fue golpeado por los agentes de policía y trasladado a una celda de aislamiento, desde donde se escucharon gritos durante toda la noche.

Grigoryan cuestiona la versión policial del suicidio: "Tras la autopsia, los forenses dijeron que la causa del fallecimiento fue la asfixia, pero, para hablar de un suicidio, hay detalles que no cuadran: en la celdas las paredes son lisas, el techo alto, ¿cómo se ha ahorcado?".

En las declaraciones surgieron divergencias entre lo manifestado por la Policía Nacional y los testigos e internos del CIE: "Conforme a las declaraciones de la policía, Alik pidió el traslado de su celda por un conflicto con los otros compañeros. En cambio, los testigos de celda han afirmado que fue un conflicto con la policía, no con ellos. Incluso han dicho en el juzgado que Alik fue golpeado por un policía nacional con anterioridad a ser llevado a la celda de aislamiento. Fue empujado con un golpe en la cara. Alik se puso nervioso, dijo que quería hablar con un jefe de la policía y denunciar. Lo que sabemos fue que a partir de allí se lo llevaron a la celda de aislamiento", afirma Andrés García Berrio, abogado de la acusación particular y miembro del movimiento Tanquem els CIE. Para el abogado surgen dos contradicciones: "¿Por qué se lleva a Alik a un régimen de aislamiento que no está regulado? La segunda discordancia tiene que ver con que la celda de aislamiento está cerca del puesto de control del CIE. Las personas que estaban cerca de la celda escucharon gritos durante la noche por parte de Alik. Se debería saber primero cómo murió y luego iniciaremos una investigación independiente para saber si hubo una situación de maltrato hacia Alik y el tipo de custodia, porque él estaba gritando y dando señales". Los internos no fueron informados de la muerte de su compañero hasta un día más tarde, cuando el abogado de otra persona que se encontraba en el CIE se lo contó. Fue entonces cuando 30 de ellos decidieron declararse en huelga de hambre. "Fuera ya se sabía de la muerte de Alik, dentro no se sabía nada. A partir de allí, se desencadenó la huelga de hambre de los internos, que ya relacionaron todo, la agresión anterior y la desaparición de Alik," comenta Andrés García.

Además de la acusación particular presentada por el hermano de Alik, SOS Racismo y la Fundació Migra Studium presentaron una acusación popular.

Ginés de Mula, coordinador del grupo de voluntarios de Migra Studium que visita el CIE de Zona Franca, comenta que, con la acusación popular, "pretenden aclarar

los hechos y que las circunstancias que han hecho posible que eso pase no se vuelvan a repetir."

Ocultar y silenciar a las víctimas

Dadas las incongruencias que rodean el fallecimiento de Alik, la acusación pidió al juez la protección de los testigos, que se acordó el día 5 de diciembre. Sin embargo, no pudo impedir la deportación de dos testigos del Magreb que, el día de la muerte de Alik, se encontraban en la planta más cercana a su celda de aislamiento. La expulsión de los dos testigos del Magreb no representa un caso singular. Muchas veces, las víctimas de agresiones en el CIE denuncian y, mientras esperan a declarar ante el juez, se les expulsa del país.

Jose Peñín, de SOS Racismo, explica a Público que "en todos los casos que tenemos de agresiones, no han podido llegar a ejecutarse porque han expulsado a la víctima, y sin víctima no hay caso. Ahora mismo tenemos un caso abierto en que testigos con nombres y apellidos, el día mismo que estaban citados para venir a declarar, no se presentaron porque ya no estaban en el CIE. ¿Cómo puede ser que un juez haya hecho una petición para que tal persona venga a declarar y desde el CIE los haya expulsado?" Tampoco se puede acceder a los datos de las personas que se encuentran en el centro, para averiguar si han sido expulsados o no: "Llamas y preguntas si tal persona se encuentra en el CIE y te dicen: Eso es protección de datos, no podemos darle esta información. Pero, ¿cómo que es protección de datos?", se pregunta Jose Peñín.

En junio 2013 se habilitó una normativa para que las organizaciones sociales pudieran visitar los CIE bajo determinados criterios. Pero estos centros siguen siendo opacos y de difícil acceso. "El CIE no quiere que las organizaciones sociales entren allí para que no se vean las cosas que pasan. Si no, no se entendería por qué a fecha de hoy se siguen manteniendo los CIE como un espacio opaco", se cuestiona el abogado de Alik. El equipo de Ginés de Mula realiza una visita semanal, pero para hablar con la persona ingresada en el CIE necesitan su nombre. "Si no doy nombre, no puedo visitarlo. Entonces necesito contactar previamente con amigos, familiares o abogados de la persona. Sin nombre, no hay visita. No puedo hablar con los que no dan esta información". Los internos tampoco se pueden comunicar con sus familiares, porque las llamadas se pagan y los que no tienen dinero no consiguen llamar. Muchas de las personas que llegan al CIE son víctimas de los controles callejeros, realizados con criterios raciales, y de detenciones completamente arbitrarias, un check-point invisible: "Vas caminando por la calle y te encuentras un control que sigue criterios raciales o no tienes rasgos europeos y tu día puede acabar en una pesadilla. Existe una especie de check-point, una frontera interna que se instala en la ciudad de Barcelona y en otros municipios de Catalunya. Cabe hacer esta reflexión para toda la ciudadanía catalana y española, especialmente ahora que nuestros familiares emigran para buscarse una vida mejor. ¿Qué nos parecería que se les pare por la calle y se les prive de libertad por el hecho de no tener los papeles? Creo que empieza a no haber excusas para mantener unos centros cuya existencia vulnera los derechos humanos", reclama Andrés García Berrio, de Tanquem els CIE. Según explica Ginés de Mula, la Policía sale a veces a buscar personas concretas en sus casas y les deja un aviso de que se presenten en la comisaría: "Acaban siendo expulsados, bien porque tienen algún tema pendiente con la justicia, alguna citación en un juzgado, o por no haber arreglado algún papel en concreto. Se les deja un mensaje que dice que se deben personar en la comisaría y acaban en un CIE."

Un infierno sin derechos: agresiones, muertes y expulsiones

Amigos de internos y un comunicado de Tanquem els CIE denuncian agresiones físicas y humillaciones en los últimos días en el CIE de Barcelona. Como protesta, 40 internos iniciaron una huelga de hambre. Las personas se duchan con agua fría y en las duchas, donde no existen cámaras, los internos han recibido golpes, aseguran. En el CIE se instalaron los furgones de los antidisturbios la tarde de 31 de diciembre. Conforme al comunicado de Tanquem els CIE, "la mañana del primer día del año, fueron los miembros del cuerpo de antidisturbios los que fueron a despertar a los internos, mostrándoles unos palos de madera y diciéndoles: "Esto sí que duele".

En 2010, Mohamed, un joven de 22 años, se suicidó en una celda de aislamiento del mismo CIE de Barcelona. "No se probó ningún tipo de negligencia y se afirmó que la causa de la muerte fue el suicidio. Se archivó el caso", explica el abogado Andrés García. El 6 de enero de 2012 Idrissa Diallo, ingresado en el mismo centro, falleció por insuficiencia cardíaca, tras haber solicitado en repetidas veces el auxilio que llegó demasiado tarde. El caso se archivó tras sentenciarse una muerte natural, sin negligencias.

El hecho de que varias personas hayan fallecido en un centro que es de carácter no penitenciario le plantea al abogado Andrés García varias preguntas urgentes: "¿Es legítimo que se aisle a las personas en centros de internamiento de extranjeros? ¿Están vigilando las cámaras para que haya vídeos de lo que pueda pasar allí dentro? ¿Por qué hay un vacío legal sobre los CIE? ¿En qué condiciones se priva de libertad a una persona? ¿Al antojo de la policía?".

Antes de llegar al CIE se supone que las personas han pasado por delante de un juez y un fiscal, pero Ginés de Mula cuenta que en muchos casos no sabían ni qué les ocurría, ni quién era quién, ni cuáles eran sus derechos, ni que tenían un abogado. En el CIE se vive entre el miedo y el desconcierto. Durante la noche, las celdas se cierran con llave, con lo cual las personas tienen dificultades para ir al baño o para pedir ayuda en casos de emergencia. La privación de libertad en una celda de aislamiento tampoco está reglada por la ley: "No puede ser que como castigo yo decida llevarte a ti solo a la celda de aislamiento", comenta Andrés García.

"Ni siquiera se respeta el derecho a decir adiós"

Las deportaciones se pueden realizar en cualquier momento: "Por la noche llegan, tú te vas, se acabó. Se le dice una hora antes a la persona que será deportada. Al día siguiente llaman a la familia de aquí y le dicen que esta persona ha sido deportada. Ni siquiera se respeta el derecho a decir adiós", explica Andrés García.

El CIE como territorio sin reglamento funciona desde el año 1985, un espacio donde se encierra a las personas a la espera de su deportación: "Llevamos 28 años con espacios donde el derecho no entra a regular una privación de libertad en un Estado que se dice democrático. Llegados a este punto, no hagan un reglamento, ciérrenlos", reclama el abogado de Tanquem els CIE.

El ingreso en el CIE representa un trauma que no se puede explicar a los familiares: "Es que yo no le puedo decir a mi familia que estoy aquí encerrado, porque no podrán creerse que estoy en una prisión por no tener los papeles. Ellos no se imaginan que en Europa existen

estos centros en que te meten sin haber delinquido", confiesa una de las víctimas a SOS Racismo.

A Alik lo seguirán esperando su hija, su mujer y su familia. ¿Cómo le contarán a la hija de Alik que su padre ha muerto en un centro de internamiento para extranjeros? ¿Cómo puede comprenderse desde allí lo que ha ocurrido en el CIE de Barcelona?

Grigoryan recuerda un dicho de Armenia: "De lejos los tambores suenan mejor que de cerca". De lejos, Europa puede presentarse como defensora de los derechos humanos. De cerca, el paraíso europeo alberga más de 300 centros donde se encierra a la gente por no tener los papeles, una geografía del racismo y del dolor donde se pisotean los derechos humanos con vergonzosa impunidad.

Corina Tulbure, Barcelona 04/01/2014

BLOC 2

Autoestima i procés migratori

TÍTOL

Avui com ahir?

CONTINGUTS Els canvis. Com afecten a la meua manera de ser?

OBJECTIUS Reconèixer les emocions que sentim quan canviem.
Afavorir el reconeixement positiu dels canvis i la seua acceptació.

DURADA 45 minuts.

MATERIALS Una piloteta, papers i bolígrafs.

Presentació:

Convidem al grup a veure el fragment final on l'Angie i el Rastan exposen els canvis que han patit degut al procés migratori.

"En part ha estat una mica dur. El viatge m'ha fet canviar la meua manera de pensar i sí, he madurat una mica més. He après a valorar més les coses, allò que es té. Perquè el que tenim ara potser en un futur no ho podem tindre." (Angie min. 25.28 fins min. 26.12).

Crec que aquest viatge ha estat una experiència molt forta. Abans pensava que era molt dèbil i després d'aquest viatge em sento molt fort. (Rastan min. 25.47 fins min. 26.02)

Cada jove agafarà un full i respondrà a les següents preguntes:

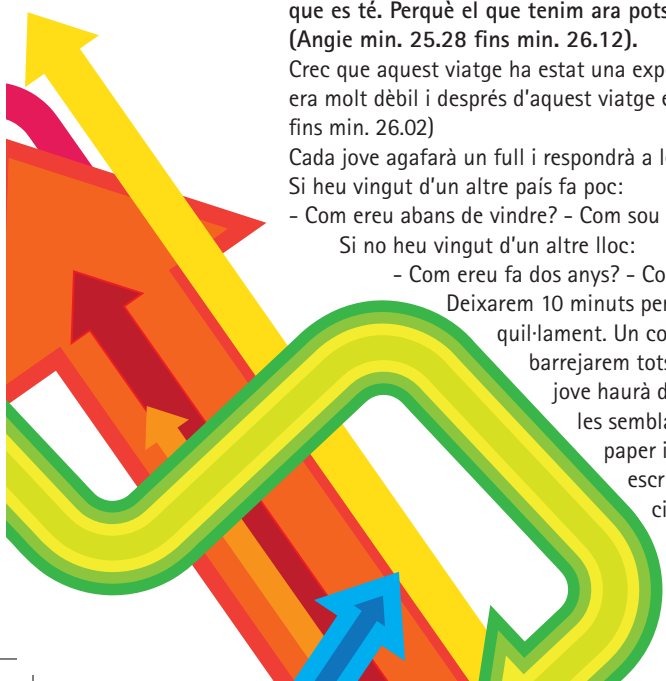
Si heu vingut d'un altre país fa poc:

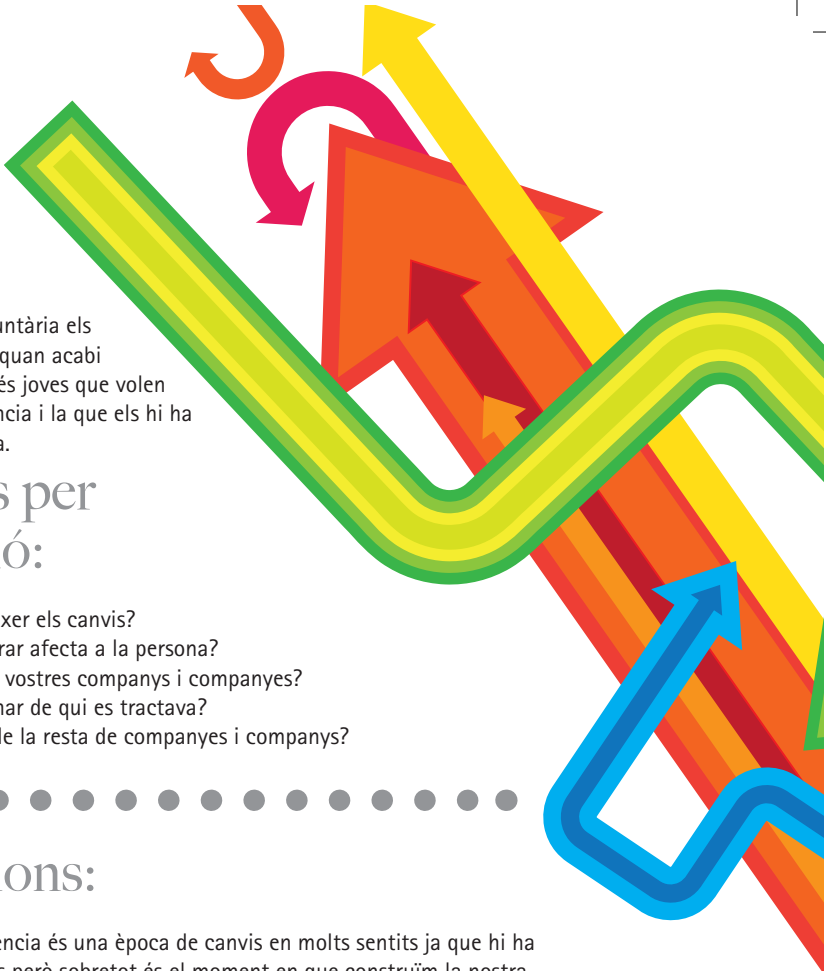
- Com ereu abans de vindre? - Com sou ara? - Quins canvis heu viscut?

Si no heu vingut d'un altre lloc:

- Com ereu fa dos anys? - Com sou ara? - Quins canvis heu viscut?

Deixarem 10 minuts perquè cada jove pugui reflexionar tranquil·lament. Un cop hagin acabat, recollirem els papers i els barrejarem tots. Després els tornarem a repartir. Cada jove haurà de llegir el paper que li ha tocat, veure les semblances i diferències entre la persona del paper i ell o ella i endevinar qui creu que ha escrit el paper que li ha tocat. Els hi deixem cinc minuts i preguntem si alguna persona vol compartir els seus canvis i allò que

li ha tocat. Al o a la voluntària els li passarem una pilota i quan acabi d'explicar-se, si hi ha més joves que volen explicar la seua experiència i la que els hi ha tocat, li passarà la pilota.

Preguntes per a la reflexió:

- Us ha estat fàcil reconèixer els canvis?
- Creieu que el fet d'emigrar afecta a la persona?
- Us heu reconegut en els vostres companys i companyes?
- Us ha estat fàcil endevinar de qui es tractava?
- Heu après alguna cosa de la resta de companyes i companys?

Observacions:

Com bé sabeu l'adolescència és una època de canvis en molts sentits ja que hi ha canvis físics i psicològics però sobretot és el moment en que construïm la nostra identitat. Totes les joves migrades o autòctones sofrim canvis, però com totes i tots som diferents també afrontem els canvis de manera diferent. És normal que sentim incomoditat i inseguretat quan estem canviant. L'important és acceptar els canvis, ser-ne conscients i viure'ls de la millor manera possible com una oportunitat per ser qui i com volem ser. Les migracions com altres situacions que trenquen amb la nostra rutina i quotidianitat ens poden fer evolucionar més ràpidament o de manera més sobtada.

BLOC 2

Autoestima i procés migratori

TÍTOL

Sense tu

CONTINGUTS Separació de la família.

OBJECTIUS Generar un espai on compartir sentiments en relació a la separació de la família.

DURADA 1 hora.

MATERIALS Fulls, cartolines de colors, bolígrafs.

Presentació:

Us proposem realitzar aquesta dinàmica en un espai obert (pati, pista, pavelló...).

La podem relacionar amb l'assignatura d'educació física.

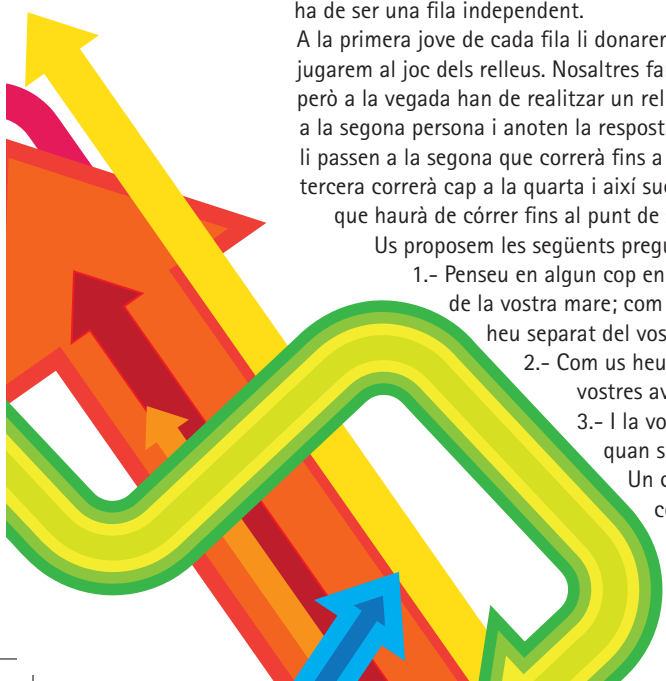
Dividirem el grup de joves en subgrups de quatre o cinc persones. Aleshores els farem ubicar en fila índia però separades 10 passes entre jove i jove. Cada grup ha de ser una fila independent.

A la primera jove de cada fila li donarem un full i un bolígraf. Els hi direm que jugarem al joc dels relleus. Nosaltres farem una pregunta que han de respondre, però a la vegada han de realitzar un relleu. És a dir: fem la pregunta, corren fins a la segona persona i anoten la resposta al paper recolzat a la seua esquena, li passen a la segona que correrà fins a la tercera i contestarà la pregunta, la tercera correrà cap a la quarta i així successivament fins a la última persona que haurà de córrer fins al punt de sortida.

Us proposem les següents preguntes:

- 1.- Penseu en algun cop en que us hagueu separat de la vostra mare; com us heu sentit? I quan us heu separat del vostre pare?
- 2.- Com us heu sentit quan us heu separat dels vostres avis?
- 3.- I la vostra mare com creieu que s'ha sentit quan s'ha separat de vosaltres?

Un cop fets els relleus, ens assentarem en cercle i cada grup llegirà allò que han sentit.

Després d'expressar els sentiments posarem uns cartells grans de colors al terra amb diferents indicacions temporals: 1 setmana, 1 mes, 2 anys, 5 anys... aquelles unitats temporals que creguem. Aleshores demanarem que cada jove s'ubiqui a una de les targetes o entre targeta i targeta segons el temps que s'ha separat del seu pare o de la seua mare.

A partir d'aquestes files, convidarem al jovent a recuperar allò que va sentir, recordar i compartir amb la resta del grup la seua experiència.

Com que aquesta dinàmica es realitza en un espai obert, us proposem visionar el testimoni del Yunjie per concloure la dinàmica i fer la reflexió final.

"Quan tenia quatre anys la meua mare va marxar i vivia amb el meu pare. Però fa dos anys, el meu pare també va marxar. He estat separat 8 anys de la meua mare, però durant aquests vuit anys ha tornat alguna vegada i l'he vist algun cop. Cada dia pensava en la meua mare, però cada setmana parlava per telèfon amb ella. És com si estigués al meu costat. Parlem molt de mi i d'ella. Si treia un 10 a l'examen li deia: "mare, he tret un 10 a l'examen"; i es posava molt contenta." (Yunjie min. 2.05 fins min. 2.48)

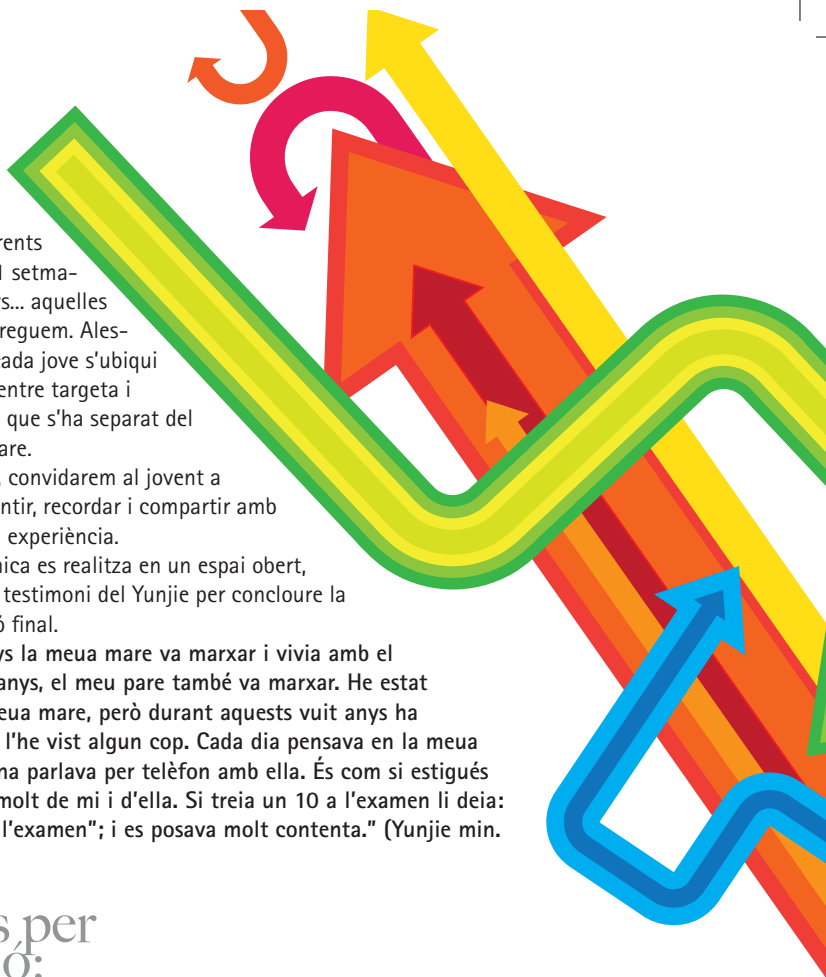
Preguntes per a la reflexió:

- És injust haver de separar-te de la teua família?
- N'havieu parlat amb els vostres amics i amigues?
- Creieu que és important compartir allò que sentim?
- Es va tindre en compte la vostra opinió durant el procés?

Observacions:

Sempre hi haurà moments en què ens haurem de separar d'algú que estíem molt de la nostra família, ja sigui per un viatge, perquè ens enfadem, o per altres motius. És important saber identificar allò que sentim i empatitzar amb la resta de companys i companyes independentment del seu origen. No és el mateix separar-se una setmana d'una persona que estíem, que estar anys separades d'aquesta. Respecte a les migracions, molts i moltes joves s'han de separar de part de la seua família. Són situacions difícils que les persones que no han emigrat, tot i no haver-les viscut, poden entendre i acompanyar a les i els joves que han passat per aquesta situació.

VET AQUÍ
un grup de
JOVES

Ale... les pers...

TOT VA C
COMPART

DIVERTIT

Quina
EMOCIO!!!

nostra
ex

CASTINGS

no per fi...
comença
LA 6ª AVACIÓ!

IES de l'Hospitalet!

la difusió

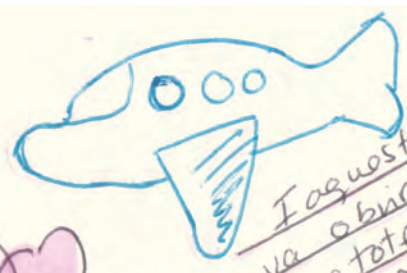
les aules
d'acollida

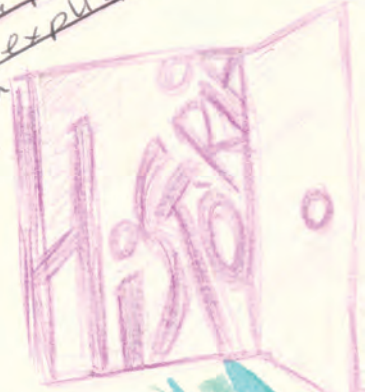
espais, cases, instituts...

Els selfies,
les gravacions
i la RECERCA
de TES

ENÇAR
NT LA
erència

Jo aquest fet
va obrir la porta
a que totes expliquéssim
la nostra

VIAJGE

Així!
Quins records!

Primer video

DAVANT
ÉS
PUTOR!
CRÍTIC
QUE
TOTES
HAN
VISUT
PER

EN TRANSIT

INVENTAR-NOS
VAN DECIDIR
SER O'NO E'RIH

migracció

tonis

Blocs 1 i 2

Abans de començar. Cal tindre en compte...

Que aquesta guia pretén combinar diferents formats per tal de treballar diferents estils d'aprenentatge, tenint en compte que cada jove aprèn de manera diferent. Per tant, per assegurar el seu èxit, vosaltres us heu de fer vostra la guia i adaptar-la en tot moment al vostre entorn.

I sobretot!! No oblidem que a vegades com a dinamitzadores, professorat, monitores... tendim a ensenyar amb el mateix estil amb què ens agrada aprendre. No hem d'oblidar que el jovent és el protagonista i que la nostra comoditat pot no conduir-nos als objectius.

Innovem i experimentem amb el jovent perquè aprendre sigui un procés participatiu il·limitat.

Instruccions d'ús

Aquest material pedagògic, consta de dos materials: una guia i un audiovisual, que es complementen, tot i que també poden funcionar de manera independent.

DVD amb:

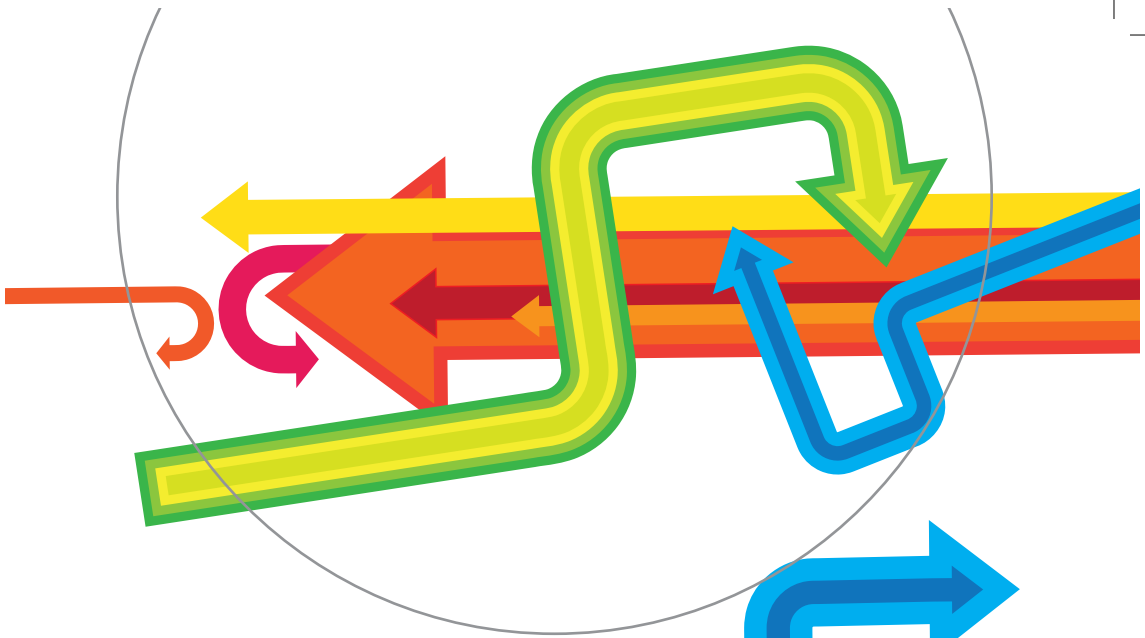
- Audiovisual En Trànsit.
- Dinàmiques audiovisuals.
- Subtítols. (català, castellà, anglès, francès)

Guia de dinamització que conté el recull de dinàmiques:

- Audiovisuals (🎥): enregistrades pel grup de joves i accessibles a través dels crèdits del DVD.
- Relacionades amb moments de l'audiovisual (📺): en aquestes dinàmiques us posem el fragment relacionat. Us recomanem que si el grup no ha visionat l'audiovisual, almenys els hi presenteu els dos primers minuts perquè coneguin a les protagonistes i el fragment relacionat amb la dinàmica.
- Altres dinàmiques.

Les dinàmiques estan dividides en 4 grans blocs temàtics:

- Mitologia migrant.
- Autoestima i procés migratori.
- Ja sóc aquí! Racisme, estereotips i discriminació en la societat d'acollida.
- D'aquí i d'allà: diferències i semblances. La societat que volem.

Cada bloc compta amb una introducció que recull els continguts bàsics i les dinàmiques proposades. I posteriorment trobareu una fitxa per cada dinàmica amb una sèrie de punts en comú.

Abans d'introduir una dinàmica cal conèixer: les característiques del grup, l'objectiu o objectius que volem aconseguir, el temps del que disposem... Tots aquests indicadors modificaran notablement els ítems dels les fitxes de cada dinàmica, ja que no és el mateix fer una dinàmica a deu joves, que a vint (a nivell temporal), o segons com sigui el grup es podrà assolir més o menys objectius en el mateix temps... Respecte als materials, segur que teniu a la vostra disposició moltes imatges, vídeos i recursos i a banda, també és interessant fer participi al grup de tot el procés fent que porti els seus recursos, imatges trobades, música... Segur que la vostra classe, grup de joves... és una font inesgotable d'informació. Traiem-ne tot el potencial aleshores.

Per aquest fet dividim les dinàmiques de la següent manera:

- **Presentació:** on s'introdueix la dinàmica i s'expliquen els passos a seguir.
- **Preguntes per a la reflexió:** proposta per dinamitzar l'activitat amb algunes preguntes que donen joc a extreure certes informacions del grup. Però també cal considerar que cada grup és un món i que aquest món vosaltres el coneixeu millor que ningú. Així que poseu-hi cullerada!
- **Observacions:** algunes de les conclusions a les que nosaltres ens agrada arribar desenvolupant aquestes dinàmiques. Per qüestions d'espai, són molt reduïdes però aquí podeu aportar totes les informacions, marcs conceptuals i eines que tingueu.

Blocs 3 i 4

emocio

en veu i et
a
tu mateix

STOP

nAr-Se

EQU

RACISTE

els moments

durant aq

PROCE

cinemàtiques, experiències, ...

obrint els ulls a nous realitats

Perquè som unes coques

Els mil i un tallers

PER ALLÒ que vam ser
SOM i SEREM!

HO HEM ACONSEGUIT

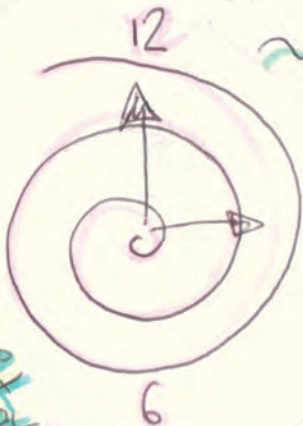

Fent Guia !!
Investigant i redactant.

LES HORES CREATI!

L'ESFORÇ

3 → la dedicació

les xerrades i activitats

Què heu de dir!!

???

Fent nos preguntes hem avançat !!

Neix

RESULTAT

I'El bloc

ents

La guia

video !!

Hem crescut
Hem crescut

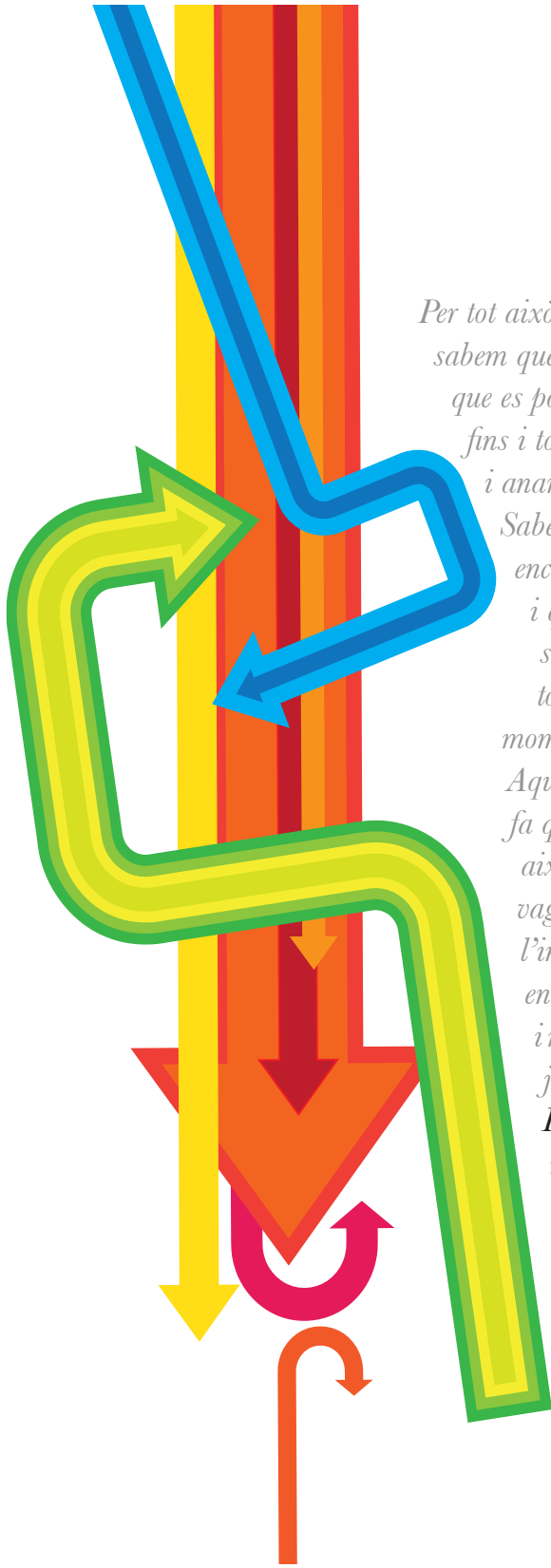
CO

En Trànsit

blocs 3 i 4

Per tot això,

*sabem que no hi ha límits
que es poden traspassar fronteres,
fins i tot les nostres pròpies
i anar molt més enllà.*

*Sabem que la nostra identitat originària
encara no està perduda
i que rau dins de cadascuna
sòlida i continua,
tot i que es faci poc nítida en determinats
moments.*

*Aquesta identitat,
fa que la nostra ànima migratòria,
així com la dels ocells lliures,
vagi a la recerca dels somnis arrelats en
l'inconscient,
en busca dels anhels,
i mantinguem la calidesa d'aquell moment,
just abans de que tot es faci canvi.
De que tot sigui un trànsit a la
metamorfosi.*

De jove a jove

El jovent com a exemple pel propi jove: amb, des de i pel jovent.

Segurament ja hauràs llegit l'altra part d'aquesta guia i potser t'hauràs assabentat del què conté. Però encara queda un punt per resoldre. Per què surten testimonis joves?

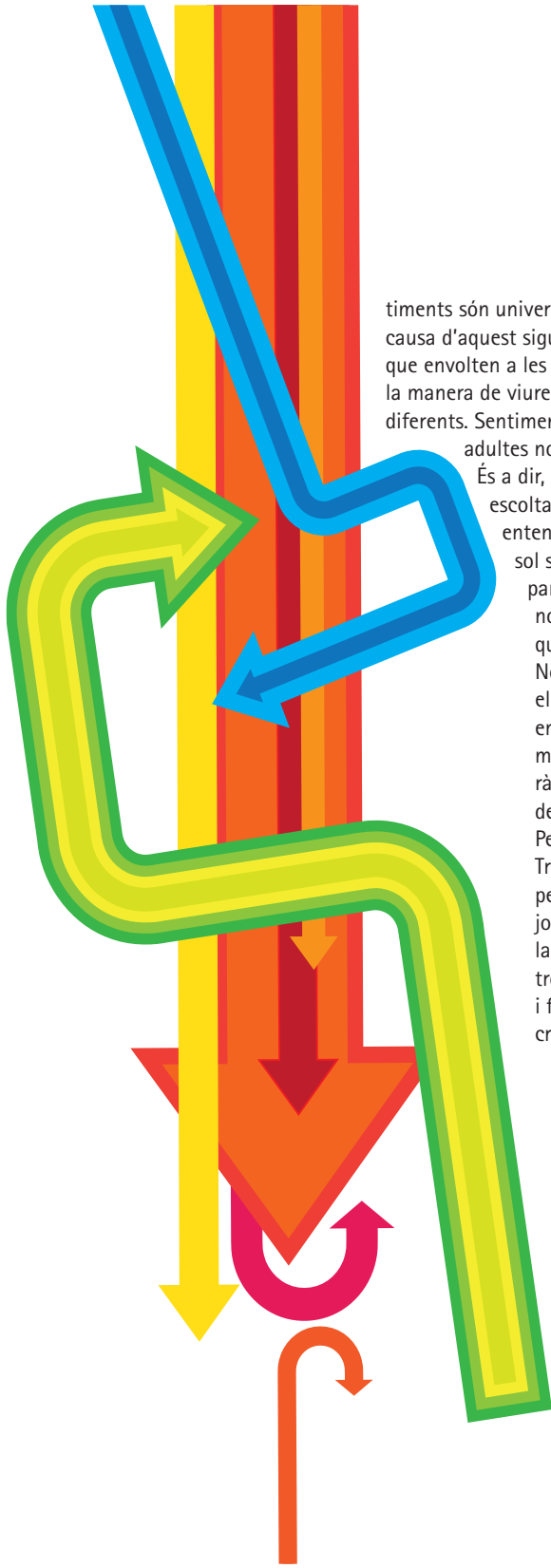
Amb aquest suport nosaltres volem connectar amb altres joves que també han viscut un procés migratori i d'aquesta manera puguin conèixer altres testimonis, és a dir, un material que els hi pugui ser útil i ajudi en el seu procés. Però aquest material no només està dirigit a joves que ho hagin viscut en primera persona. És un material per a totes les persones que vulguin conèixer o entendre les migracions. Monitors, monitores, professorat, jovent... perquè totes hem sigut joves!!!

Totes algun cop hem escoltat testimonis de persones migrades i hem pogut conèixer els seus sentiments i emocions durant el seu viatge. Però la majoria de vegades, sempre eren persones adultes fet que potser no arriba a tots els grups d'una societat. Per aquesta raó des d'En Trànsit, hem decidit transmetre un punt de vista jove, innocent d'alguna manera. Joves que no entenen perquè han de marxar del seu país. Perquè el món és així.

Imagina't que el món fos diferent: on en comptes d'envellir, fossis cada cop més jove a l'estil de la pel·lícula "El curiós cas de Benjamin Button". Potser d'aquesta manera podries tenir un esperit jove i alhora hauries madurat més.

Si en comptes d'envellir et fessis jove creus que el teu esperit seria sempre jove?? potser si o potser no... potser el teu estat físic acompanyaria el teu esperit, o potser no. El que volem transmetre és que la maduresa no sempre va lligada a la teva edat... la maduresa és un estat mental/espiritual al que arribes a través de la teva experiència o dels moments viscuts. Per tant, els moments poden afectar de manera diferent a les persones.

Un viatge llarg com seria una migració no serà recordat o viscut de la mateixa manera per un nen o nena, per un noi o una noia que per una persona adulta. Cadascú s'haurà d'enfrontar a diferents situacions com la feina, l'escola, l'institut... però potser els sentiments de totes tres podrien ser els mateixos ja que els sen-

timents són universals. Totes arriben a sentir dolor encara que la causa d'aquest sigui molt diversa. Els sentiments i les emocions que envolten a les persones que migren són els mateixos, però la manera de viure-ho, els punts de vista, les perspectives... són diferents. Sentiments que sent el jovent que potser les persones adultes no tenen en compte quan diuen el què diuen. És a dir, comentaris racistes o mites que hem pogut escoltar i, que potser nens, nenes, o el jovent no els entenem o ens fan sentir malament, ja que emigrar sol ser una decisió adulta, presa per una mare, un pare, un germà, però no per la nena o jove que no s'assabenta de tot el què passa al món fins que és més gran.

No sé si us ha passat, però de petita solia veure el món més bonic del que ara el veig i, sols em preocupava passar-m'ho bé... Ara sé que al món i hi ha moltes injustícies, existeix l'odi, la ràbia, el racisme, i provoquen sentiments que desconeixia.

Per tot això hem volgut mostrar a través d'En Trànsit, el procés migratori, però des d'una perspectiva diferent, des d'un punt de vista més jove. Nenes, nens, joves que comencen a viure la seva vida, a conèixer el món. En el vídeo trobem testimonis de joves amb ganes de viure i fer moltes coses. Aquest positivisme és el que creiem que pot arribar més.

*“Mai dubtis que un petit grup de JOVES pot canviar el món. De fet, ho estem fent”
Adaptació de la cita de Margaret Mead*

Qui som?

TÀNIA

Em dic Tània i sóc una jove ponentina que he tingut la possibilitat de viatjar a diferents països i per tant, tot i que per voluntat pròpia i per un període determinat sóc migrant. Sóc una mica tímida, però inquieta, curiosa, amb moltes ganes d'aprendre i compartir amb el meu entorn i de canviar tot allò que no m'agrada a nivell social. M'agrada riure, moure'm d'aquí cap allà, dormir, el cinema, un bon àpat, construir, transformar... Per a mi En Trànsit és una idea sentida des de dins feta realitat. Una forma d'ampliar la visió de les migracions i en el fons i el més important de les persones que les viuen, convertint la diferència en oportunitat.

PAOLA

Sóc una jove que vol entendre el seu entorn! Vaig néixer a Bolívia, però des dels 7 anys he estat vivint a Catalunya i ara en tinc divuit. Em definiria com una persona curiosa, amb ganes de conèixer món, de millorar les coses, d'ajudar a que les persones es puguin desenvolupar i ser felices fent el que més desitgen. Com a aficions destacaria el ball, la música, viatjar i somiar molt! Per a mi En Trànsit és una oportunitat per demostrar al món que el jovent té ganes de canviar les coses i sobretot que és un projecte a través del qual transmetrem una nova perspectiva sobre les migracions, un punt de vista jove que crec que serà molt positiu ja que obrirà la ment de totes les persones.

BETTINA

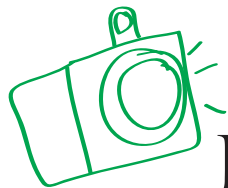
Sóc uruguaiana, tinc 19 anys iestic a Espanya des de fa deu anys. Em considero una noia molt conciliadora, pacient, receptiva... que busca sempre la felicitat de les persones i que les coses siguin justes tot i que sóc bastant tolerant i sempre poso el cor en tot allò que faig. M'agrada molt ballar, pintar i dibuixar. I la meva gran afició és escriure poesia per crear el meu món, i compartir-lo amb les altres persones. Un dels meus somnis és viatjar i conèixer altres cultures completament diferents a la meva. Per a mi En Trànsit és un projecte amb el que em trobo compromesa perquè em sento identificada i vull que tant el jovent immigrant com el jovent d'aquí puguin comprendre la situació d'emigrar i que puguem progressar juntes i junts.

ANDREI

No sóc ningú. Ho dic perquè potser he canviat, però em dic Andrei, sóc d'allà i d'aquí, no entenc de països però sí de pobresa. Vinc d'un lloc on n'hi ha molta i per tot arreu, buscant possibilitats. Sóc com una tonalitat de grisos, he construït la meva personalitat a partir de la personalitat dels altres. M'agraden les històries, contingudes ja sigui per la música, els llibres, els videojocs. També m'agrada escriure-les. A vegades trobo petits papers i hi dibuixo gargots en les cantonades i explico la seva història en versos. Per a mi En Trànsit són una sèrie d'experiències que et fan adonar-te que no estàs sol, que hi ha gent que se sent igual que tu, que té els teus sofriments i que riu com tu.

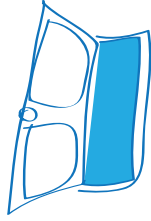
FERRAN

Des del JIS m'he responsabilitzat de la part audiovisual del projecte i he format part del grup motor. He seguit tot el procés aprenent un munt d'altres joves nascuts en llocs molt més llunyans i estimulants que Martorell, d'allà on sóc. Estic obert a conèixer noves realitats i formes de pensar, convençut que de tothom se'n pot aprendre. M'agrada el cinema, sobretot com a espectador, i quan m'ho permeten, formant part de projectes audiovisuals com aquest. Per a mi En Trànsit és un projecte que permet parlar i reflexionar a les aules sobre el que suposa emigrar quan ets adolescent.

YANIRA

Em dic Yanira, tinc 17 anys i sóc de Perú. Vaig venir a Espanya quan tenia 5 anys. Sóc una noia alegre, tímida, curiosa i a qui li agrada conèixer noves experiències. M'encanta saber les diferents vivències que ha pogut tenir la gent en diferents àmbits. Adoro passar temps amb la gent que estimo i conèixer a gent nova. Per a mi En Trànsit significa reviuir l'experiència de la migració, malgrat lo petita que era, recordant aquell moment. Saber com afecta a altres joves, que com jo, han passat pel mateix procés. Ajudar a comprendre al jovent que ho ha passat i que es troben amb amitats, companyes, coneguts... que ho han viscut. Penso que és una manera dinàmica i interessant de descobrir experiències d'altres persones, i que ajudarà a empatitzar amb la gent.

NATALIA

Jo em dic Natalia, tinc 18 anys i sóc de l'Argentina. Em defineixo com una persona somniadora, que crea històries a partir de tot el que em rodeja o imagina, i optimista com les que veuen el got semi ple i no semi buit. Abans era d'aquelles persones que em costava fer amics i no m'atrevia a dir les coses que pensava per por a que es riguin de mi o fer el ridícul. Però he canviat. Ara sóc una jove més oberta. Com que sóc tranquil·la el que més m'agrada és llegir novel·les, veure *anime* i sobretot jugar a videojocs. Però el que realment m'agrada és aprendre les llengües estrangeres i amb això les cultures que formen part de nosaltres, els humans. Per a mi En Trànsit és una experiència en la que he après noves maneres de pensar sobre les persones, que les persones poden ocultar un passat que no ens imaginem i que a vegades tenen ganes de compartir-ho però no tenen l'oportunitat.

JORDAN

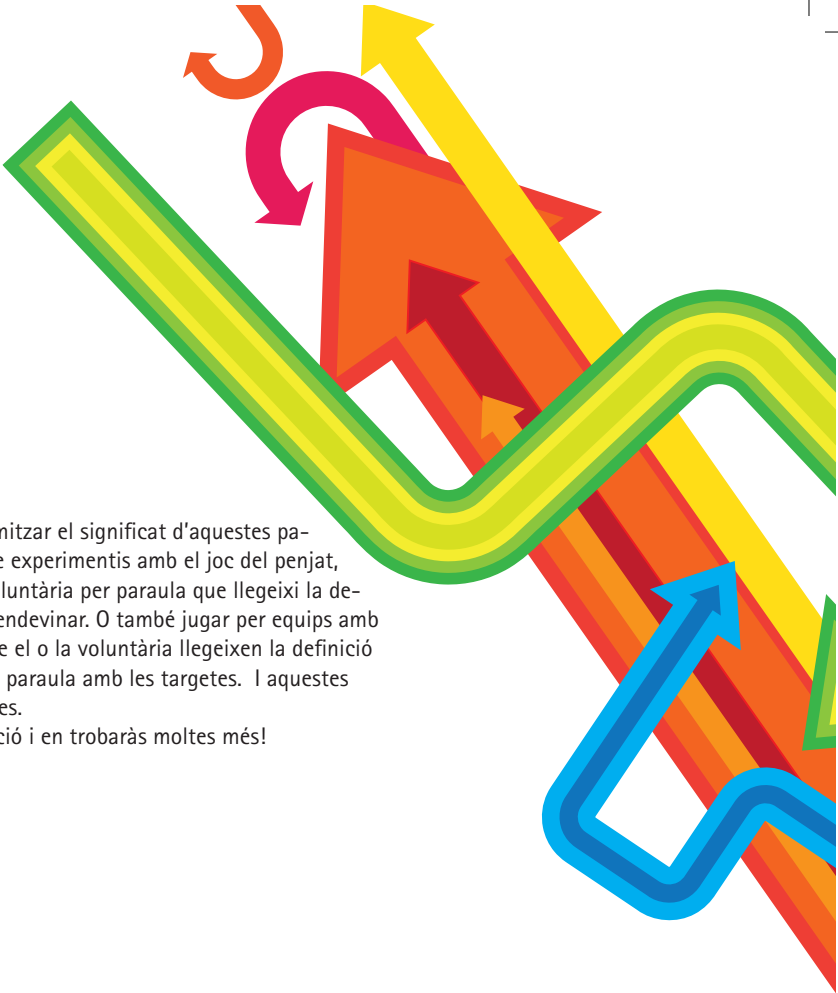
Hola, sóc el Jordan Álvarez. Sóc de Bolívia, concretament de La Paz i visc des dels 5 anys a Barcelona i des de fa poc a L'Hospitalet. Més o menys he pogut veure totes les situacions socials que hi ha a Catalunya. Sóc un jove que busca el progrés tant del meu país com de la nostra joventut i crec que entre totes podem canviar el sistema actual. M'agrada molt la música i el futbol, són les dues grans passions que tinc. Per a mi En Trànsit és un projecte on podem manifestar i millorar la situació del jovent migrant i ajudar a la gent a adaptar-se a un lloc desconegut. És un lloc on podem ser nosaltres mateixes i sentir-nos bé.

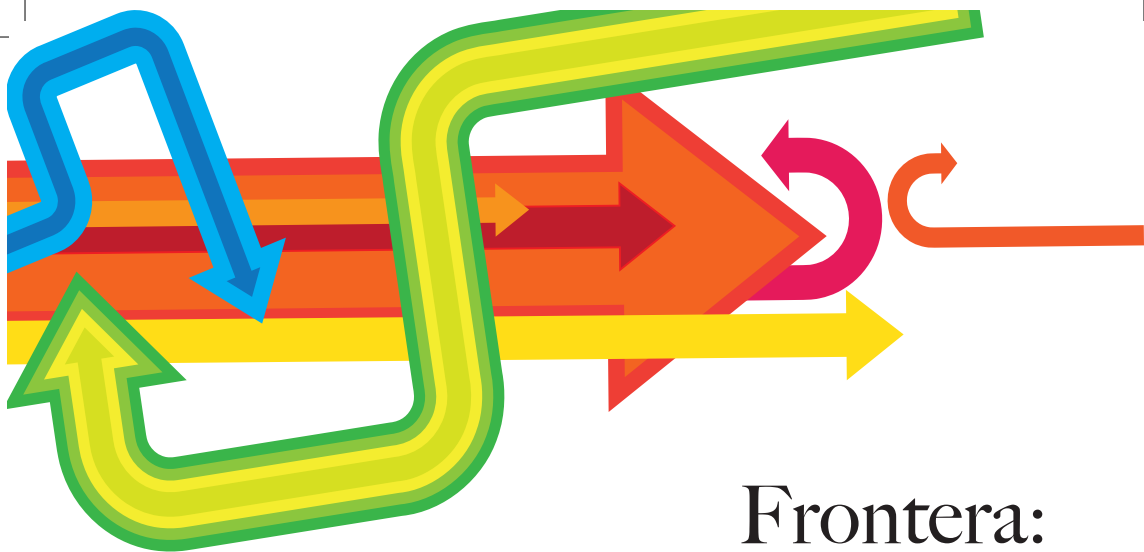
Glossari En Trànsit

blocs 3 i 4

I si el que vols és dinamitzar el significat d'aquestes paraules et proposem que experimentis amb el joc del penjat, fent sortir un/a jove voluntària per paraula que llegeixi la definició i la resta l'ha d'endevinar. O també jugar per equips amb lletres gegants i mentre el o la voluntària llegeixen la definició el grup ha d'escriure la paraula amb les targetes. I aquestes només són algunes idees. Deixa volar la imaginació i en trobaràs moltes més!

**Si vols saber-ne més busca al cercador:*
Glossari migracions Ateneu

Frontera:

Restringit a l'àmbit polític, aquest terme es refereix a una regió o franja que separa dos estats. També es pot entendre com una barrera o una divisió.

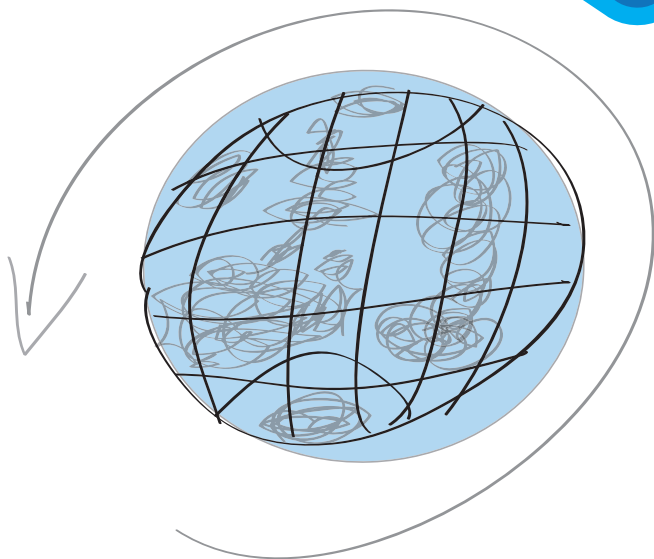
“Hi ha moltes altres barreres que no són físiques que també és necessari saltar: la de la cultura, la de la família, la de l’idioma, la de l’amor”

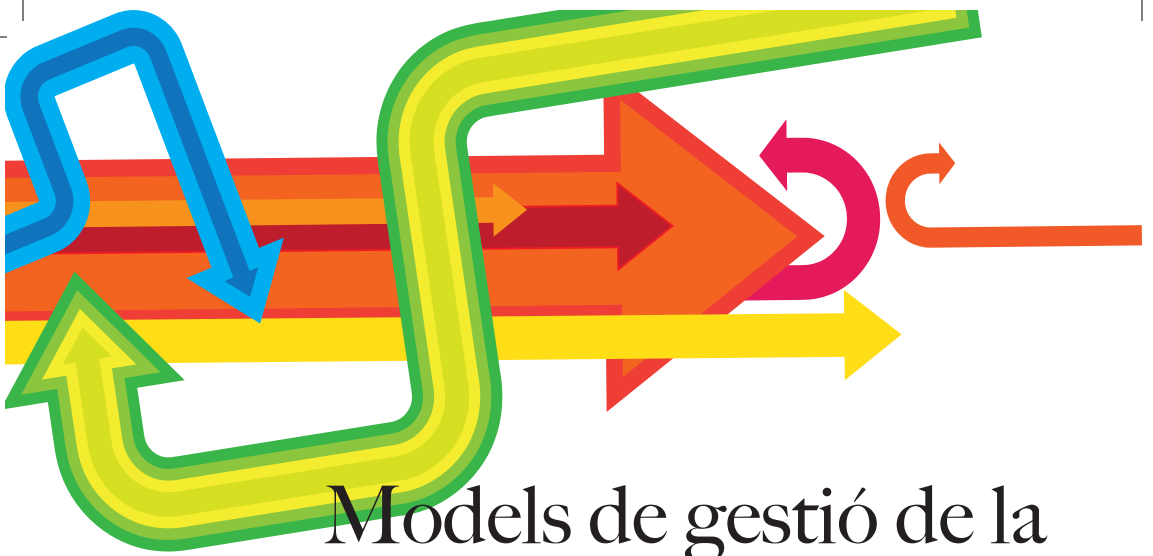
Ryszard Kapuscinski

Nord-Sud:

És una altra manera de referir-se als països "rics" i als països "pobres".

Què passaria si capgiréssim l'ordre actual del món?

Models de gestió de la immigració:

ACOLLIDA (que en la nostra societat seria assimilació):

es refereix a l'acceptació de l'arribada de persones nouvingudes per part de les persones autòctones, però els i les nouvingudes han d'integrar els trets culturals del nou país com a propis i fer desaparèixer qualsevol tret cultural propi.

INTEGRACIÓ:

Es pot confondre amb assimilació, submissió o adaptació, però acostuma a ser unidireccional, o sigui no integració d'ambdues parts sinó que les cultures migrades s'adapten a la cultura predominant.

MULTICULTURALISME:

Es permet la diversitat cultural, entenent que es mantenen algunes tradicions però la norma és la de la societat d'acollida.

INTERCULTURALITAT:

Busca construir un procés d'articulació entre els elements de diferents grups culturals que respectin les diferències i la legitimitat de cada cultura.

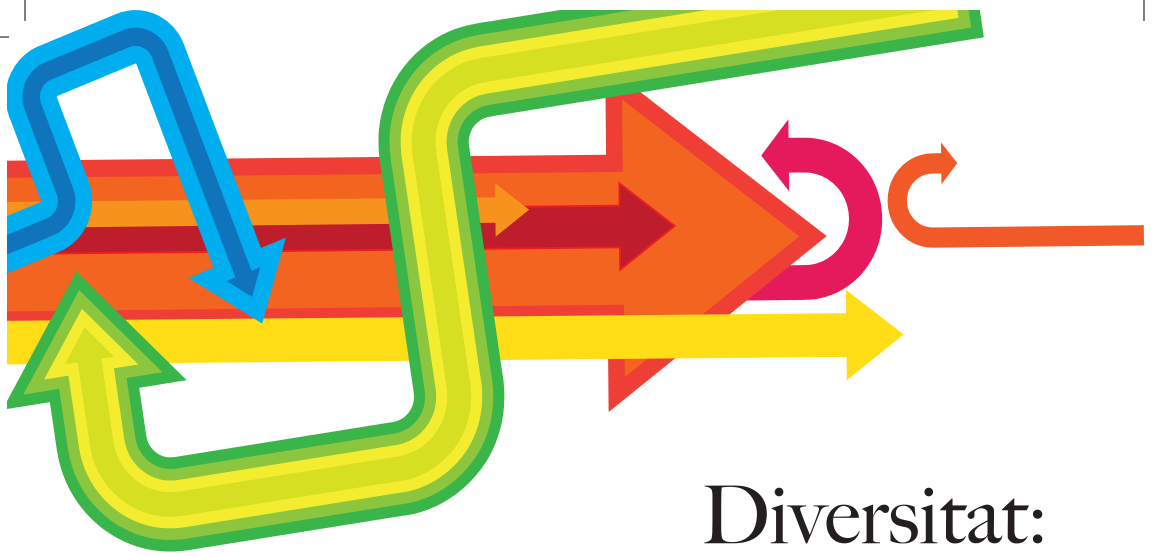
“Em vaig adaptar ràpidament perquè ja estic adaptada a les seues normes. Al principi va ser una mica estrany (...)” Angie

Aula d'acollida:

Espai (aula) en un centre d'ensenyament que proporciona a l'alumnat nouvingut una atenció a les seves necessitats i progressos a l'hora d'aprendre la llengua, cultura i metodologia educativa del nou país.

“A l’institut súper bé. (...) Va ser molt bonic perquè a l’Aula d’Acollida hi ha nens de tot arreu, del Pakistan, de l’Índia. Parlen uns altres idiomes, venen d’altres llocs. Aprens a parlar català, que és la llengua d’aquí. I també aprens moltes coses dels seus països.” Angie

Diversitat:

DIVERSITAT CULTURAL:

Es refereix als grups de persones procedents d'altres països amb pautes i referents culturals diversos.

DIVERSITAT INTEGRAL:

Cal tindre en compte els diferents orígens i cultura, però també cal conviure amb els altres factors que defineixen la diversitat com el gènere, la classe...

PLURALISME:

Reconeix les diversitats culturals i el seu dret a existir com a tals.

*Més enllà de la diversitat cultural
com a joves pensem i apostem per
la diversitat integral i el pluralisme.
Defensem el pluralisme de creences,
veritats, actituds, posicionaments...*

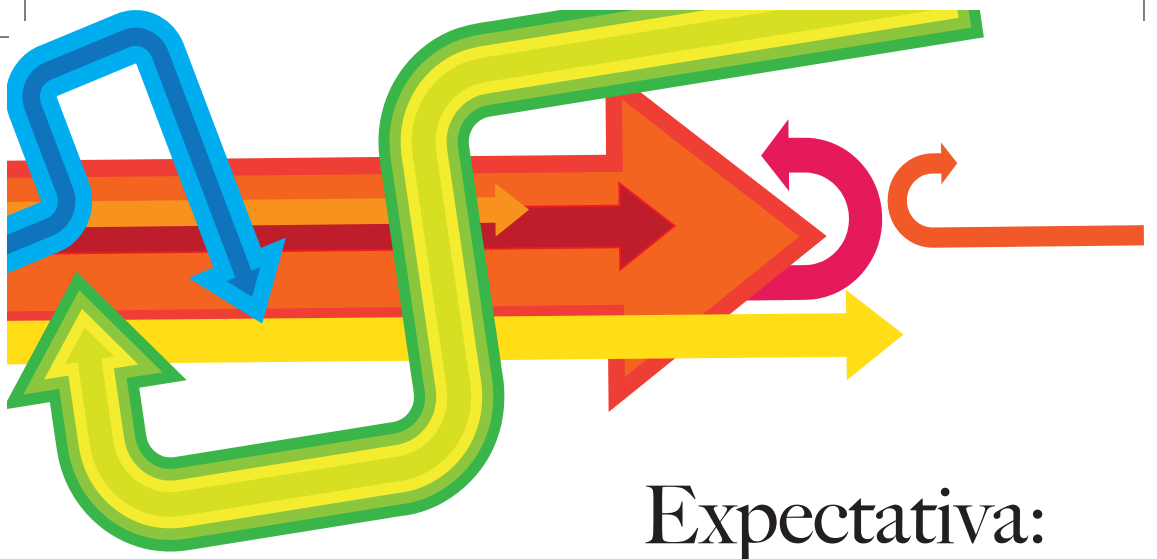
A decorative graphic on the right side of the page features several overlapping, colorful arrows and paths. The paths are thick and have a gradient from green to yellow. The arrows are in various colors including orange, red, yellow, and blue, pointing in different directions, some curved and some straight, suggesting movement and direction.

Xoc emocional:

Situació d'angoixa, por, depressió, desorientació... provocada per l'arribada a un lloc nou en que costa adaptar-se o quan veu que no pot adaptar-se a un lloc. Impacte emocional que provoca depressió, sorpresa...

“Estàvem acostumades a estar amb molta família a l’Índia i aquí no hi havia ningú, estàvem avorrides, no sabíem què fer, no sabíem parlar. I al parc, la gent ens parlava i no els enteníem. Què dius? No t’entenc.”

Rajnie i Kanchan

Expectativa:

És una suposició centrada en el futur.

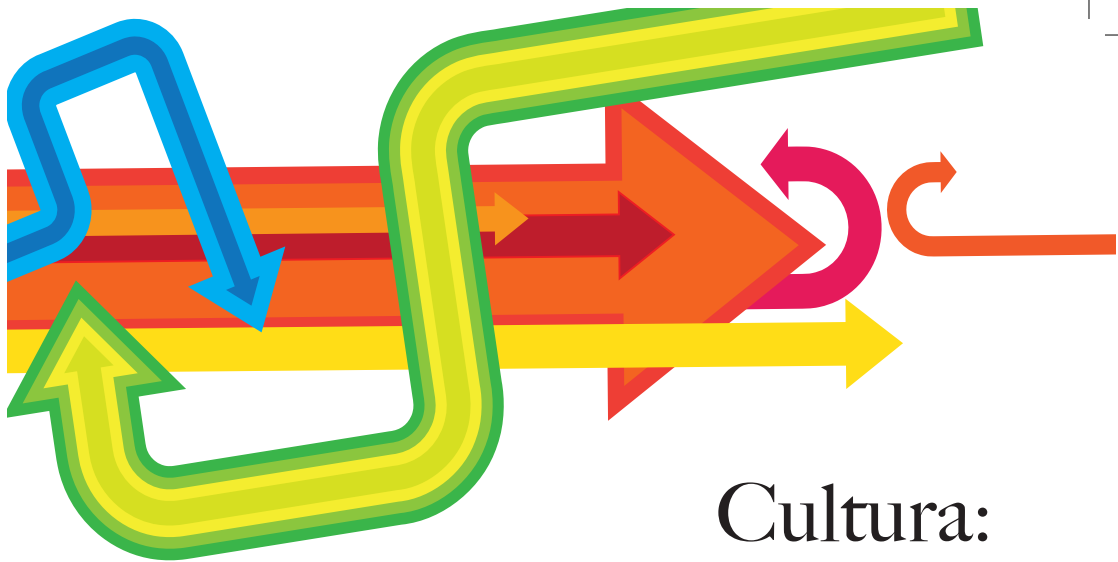
Les migracions com tot procés a la vida van acompanyades de moltes emocions i sentiments i poden ser més alegres o més tristos en funció de moltes coses, però sobretot de les expectatives que tinguem.

A decorative graphic on the right side of the page consists of several overlapping, colorful arrows and paths. The colors include green, yellow, orange, red, and blue. The paths are thick and have a slight 3D effect. Some arrows are straight, while others are curved or zig-zagging, suggesting movement and direction. There are also some circular arrows at the top, indicating rotation or a cycle.

Mite:

Formen part del sistema de creences d'una cultura o una comunitat, la qual els considera històries veritables, tot i no ser reals.

“Abans pensava que si tenies uns bons estudis podies trobar una bona feina però tampoc és això perquè hi ha xinesos que no tenen estudis i van fent negocis a poc a poc i després tenen una empresa i guanyen molts diners. Per fer això tampoc cal estudis. Per això, tampoc no vull estudiar molt.” Yunjie

Cultura:

Parlant antropològicament és el conjunt de formes de vida de grups humans que inclou coneixements, creences, arts, costums... adquirides per les persones d'una societat. Aquesta forma de vida pot generar conflictes interculturals entre les mateixes persones quan es contraposen valors, necessitats...

Discriminació

És el tracte diferent que fa un grup o cultura dominant cap a un grup minoritari amb la intenció d'excloure'l i atorgar-li un status d'inferioritat i un tracte desfavorable.

Xenofòbia

És la por, hostilitat, rebuig o odi a l'estranger o a lo diferent.

Racisme

Ideologia que defensa la desigualtat de les races i justifica l'explotació d'unes per part de les altres, basant-se en diferències biològiques, culturals... quan un grup es creu més important que unes races minoritàries o minoritzades.

Sovint cal enfrontar-se a la intolerància dels que no accepten la diferència. Igual que el Yunjie moltes i molts joves migrants pateixen situacions discriminatòries, xenòfobes i racistes.

La discriminació, la xenofòbia i el racisme s'alimenten dels estereotips, prejudicis i rumors.

 Penso

ESTEREOTIP: Atribució generalitzada d'una sèrie de qualitats d'alguns membres del grup al seu conjunt, depenent de la seua aparença física, cultura o lloc d'origen.

 Actuo

RUMOR: Declaracions sobre persones, grups o fets que es basen en estereotips.

 Sento

PREJUDICI: És una creença o valoració que genera una actitud hostil i desconfiada cap a una persona pel fet de pertànyer a un col·lectiu. Es precipitada, sense base de certesa i li influeix i condiciona el punt de vista.

Cal tindre en compte que tot i que els estereotips poden ser positius o negatius, la majoria en relació a persones d'altres descendències, orígens, diferents a nosaltres són negatius. I sobretot, en referència als rumors, cal saber que la informació negativa es difon 3 vegades més ràpid que la positiva.

“Moltes vegades hi ha persones que em diuen xinès mandarí. Però per mi no passa res. Hi ha xinesos que si ho senten es volen pegar. Però jo no. Jo sóc més tranquil.” Yunjie

Llistat de dinàmiques

blocs 3 i 4

3.- Ja sóc aquí! Racisme, estereotips i discriminacions en la societat d'acollida

De flor en flor.	pàg 94
Mira què hi ha dins?	pàg 96
Qui sóc?	pàg 98
Circulant pel Nou Món.	pàg 100
Sóc com sóc.	pàg 104
Venda obscura.	pàg 106
Nou de trinca.	pàg 112

4.- D'aquí i d'allà: diferències i semblances. La societat que volem.

Res d'Això.	pàg 116
Acaba la frase.	pàg 118
Orígens.	pàg 120
Les cultures més famoses de la història.	pàg 122
I demà?	pàg 126
Interconnectem.	pàg 128
La societat que volem.	pàg 130

bloc 3.

Ja sóc aquí! Racisme, estereotips i discrimi- nacions en la societat d'acollida

"Hi havia una senyora que tenia dos nens,(...) un dia, aquest nen seia al meu costat i em va tocar la pell i es va mirar el dit. La primera vegada que ho va fer jo pensava que només m'havia tocat, no em vaig adonar de res. Després m'ho va fer un segon cop i em va preguntar: "per què t'has pintat la pell?" Jo li vaig dir que no m'havia pintat. Ell em va dir: "que sí, que t'has pintat!" I jo: "no, no m'he pintat!" I em va dir: "però si no t'has pintat, per què ets negre?" (Rastan)

Continguts a treballar:

Models de gestió de la immigració: assimilacionisme, segregació, intercul-
turalisme i multiculturalisme.
Estereotips, prejudicis i discriminació.
Relacions interculturals.
Trencant rumors: joves, origen, cultura, gènere.
Xoc cultural.

Dinàmiques:

1. De Flor en flor.
2. Mira què hi ha dins.
3. Qui sóc?
4. Circulant pel Nou Món.
5. Sóc com sóc.
6. Venda obscura.
7. Nou de trinca.

BLOC 3 Ja sóc aquí!

TÍTOL De flor en flor

CONTINGUTS Relacions interculturals.

OBJECTIUS Reflexionar sobre les nostres relacions d'amistat i el nostre entorn més proper
Afavorir i potenciar les relacions interculturals i veure la riquesa que aporten a la nostra vida.

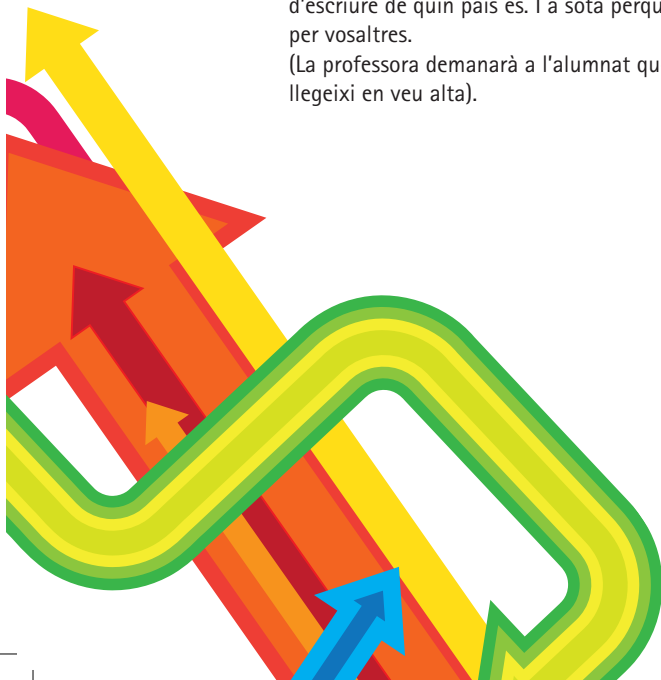
DURADA 30 minuts.

MATERIALS Papers i bolígrafs.

Presentació:

Agafeu un full de paper i dibuixeu-hi una flor amb cinc pètals. A cada pètal heu de posar-hi el nom d'un amic/ga important per vosaltres. Sota el nom hi heu d'escriure de quin país és. I a sota perquè us agrada, que fa que sigui important per vosaltres.

(La professora demanarà a l'alumnat que vulgui compartir la seua flor que la llegeixi en veu alta).

Preguntes per a la reflexió:

Com elegiu als vostres amics o amigues? En què us fixeu d'una persona per a que pugui ser la vostra amiga?

Us han sortit més persones del vostre origen o d'origens diferents?

Creieu que és important per vosaltres que els vostres amics i amigues siguin de la mateixa cultura?

Us agrada relacionar-vos amb gent molt diferent a vosaltres o que siguin iguals?

Penseu que és important conèixer altres cultures? Conèixer altres cultures ens aporta coses?

Observacions:

Tots i totes elegim els nostres amics i amigues i han de ser persones que ens facin sentir bé. Molts cops podem veure que hi ha persones que només van amb gent que és com elles i altres que van amb gent molt diferent. Sempre cal buscar un equilibri i pensar que lo més important és que nosaltres siguem com som perquè més enllà de la cultura cadascuna de nosaltres és diferent i aquesta és la nostra riquesa. Dins del grup també és important valorar les diferències de cada persona. Allò que ens fa especials, que és el nostre caràcter i no el nostre origen.

BLOC 3 Ja sóc aquí!

TÍTOL **Mira què hi ha dins**

CONTINGUTS Estereotips, prejudicis i discriminació.

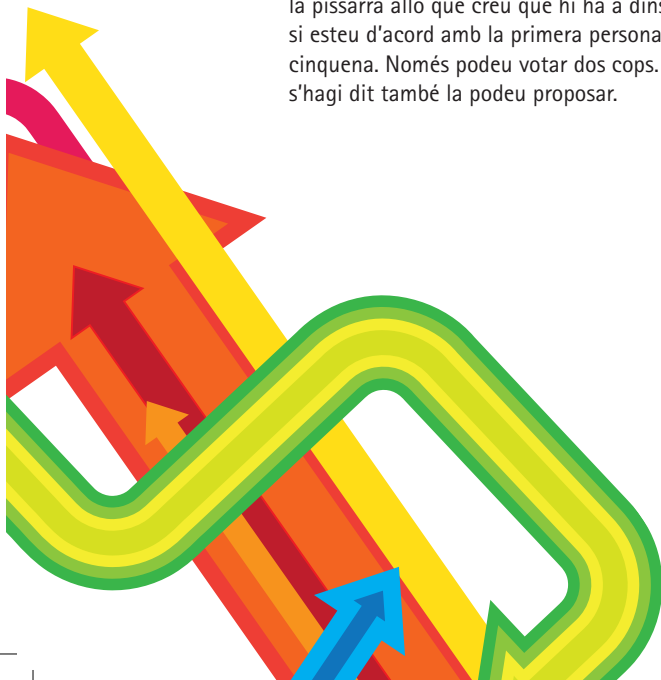
OBJECTIUS Identificar els prejudicis que emetem i reflexionar sobre les situacions que generen.

DURADA 20 minuts.

MATERIALS Paper de plata amb un objecte a l'interior. (o sense)

Presentació:

Hola, heu vist quin objecte que tinc? Necessito cinc persones voluntàries que vinguin cap aquí al davant. (Prepararem un objecte embolicat amb paper de plata o paper de plata sense cap objecte dins). Ara cadascun/a de vosaltres ha d'anotar a la pissarra allò que creu que hi ha a dins d'aquest paper de plata. I la resta direu si esteu d'acord amb la primera persona, amb la segona, la tercera, la quarta o la cinquena. Només podeu votar dos cops. O si penseu en alguna altra cosa que no s'hagi dit també la podeu proposar.

Preguntes per a la reflexió:

Quina relació té el racisme amb aquest objecte?
Alguna vegada us heu sentit prejudicades? Com us ha fet sentir? I vosaltres heu pensat coses d'alguna persona abans de conèixer-la?
Us heu sorprès mai en descobrir que una persona, un lloc... no és com us pensàveu que era?

Observacions:

Totes i tots emetem i rebem prejudicis. Els estereotips ens ajuden a entendre la realitat, però compte, no hem de caure en generalitzar i simplificar. Darrera de cada persona hi ha una història diferent i ens hem de donar temps per descobrir-la. Totes i tots som diferents i cal respectar les diferències entre nosaltres i tolerar-les. Les persones porten diferents ulleres que són filtres que ens fan veure el món d'una manera determinada (per exemple: les experiències que hem viscut, l'educació rebuda, les amistats, la família, el nostre caràcter...). Siguem-ne conscients i aturem els prejudicis abans que esdevinguin discriminacions.

“En definitiva, no veiem les coses tal i com són, les veiem tal i com som nosaltres.” Anais Nin

BLOC 3 Ja sóc aquí!

TÍTOL Qui sóc?

CONTINGUTS Estereotips, prejudicis i discriminació.
Trencant rumors: joves, origen, cultura, gènere.

OBJECTIUS Qüestionar els judicis que emetem cap a les altres persones.
Generar un clima de confiança on potenciar el respecte i la tolerància.

DURADA 40 minuts.

MATERIALS Diferents caretes i colors, paper i bolígraf.

Presentació:

Hola, heu vist quines caretes més boniques que porto? Agafeu colors i us dividiu en quatre grups. Cada grup tindrà una careta i colors, i el que heu de fer és inventar-vos el vostre personatge, com si fos una persona real donant-li identitat a la careta. Us heu d'imaginar com es presentaria i què explicaria sobre la seua vida. Aleshores una de les persones del grup sortirà al mig de la classe, es posarà la careta i la resta li podrà fer preguntes sobre qui és: Què li agrada fer? On viu?...

Preguntes per a la reflexió:

Per què heu pintat la pell d'aquest color?
Com heu decidit el seu sexe?
Us heu adonat de que estàveu prejutjant a la persona que us ha tocat?
Algun cop us heu sentit prejutjades?
I vosaltres, en alguna ocasió heu pensat coses d'una altra persona sense conèixer-la? I si és així us va sorprendre veure que us equivocàveu?
Creieu que els prejudicis ens ajuden a comprendre millor el nostre entorn?

Observacions:

Totes i tots emetem i rebem prejudicis. Els estereotips ens ajuden a entendre la realitat però, compte no hem de caure en generalitzar i simplificar. Darrera de cada persona hi ha una història diferent i ens hem de donar temps per descobrir-la. La veritat està en l'ull de qui la mira. Totes i tots som diferents i cal respectar les diferències i tolerar-les. No podem evitar prejutjar però si que podem evitar que aquest prejudici vagi més enllà, és a dir, que es converteixi en discriminació. A les nostres mans està ser conscients dels prejudicis que emetem i parar-los a temps. Si pensem en com ens sentim quan ens jutgen ens serà més fàcil aturar els prejudicis que nosaltres emetem i ens permetrà veurà la realitat de manera més diversa i enriquidora. Així cada situació serà un aprenentatge i no un mal rotllo.

BLOC 3 Ja sóc aquí!

TÍTOL **Circulant pel nou món**

CONTINGUTS Models de gestió de la immigració: assimilacionisme, segregació, interculturalisme i multiculturalisme.

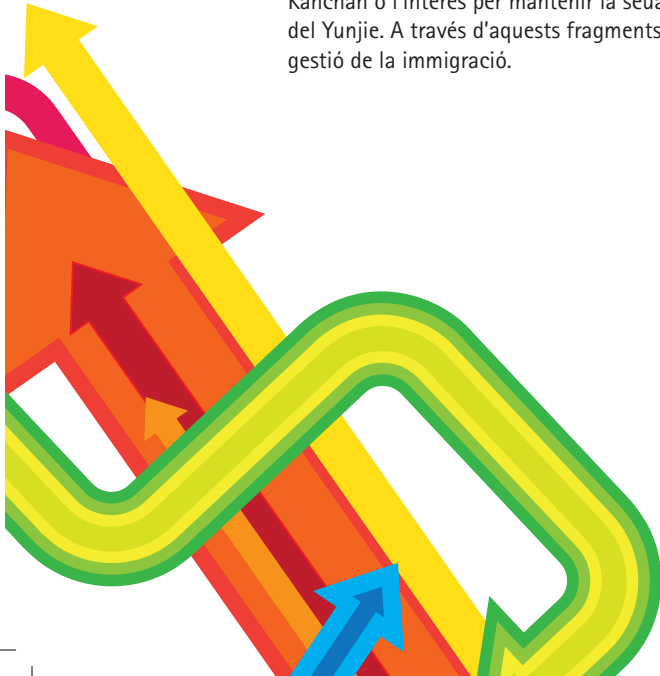
OBJECTIUS Informar sobre les diferents maneres de gestionar les migracions. Reflexionar sobre els avantatges i inconvenients del nostre model de gestió de la immigració.

DURADA 40 minuts.

MATERIALS Gometes de colors.

Presentació:

Els diferents testimonis de l'audiovisual ens expliquen com s'han relacionat amb la societat d'acollida un cop han arribat aquí. Des de la ràpida adaptació de l'An-gie, fins a les traves per entrar al sistema educatiu reglat que viuen la Rajni i la Kanchan o l'interès per mantenir la seua cultura i relacionar-se amb gent xinesa del Yunjie. A través d'aquests fragments podrem introduir els diferents models de gestió de la immigració.

A decorative graphic on the right side of the page features several overlapping, colorful paths and arrows. A large yellow arrow points upwards and to the right. A blue arrow points upwards and to the left. A green path curves downwards and then upwards. A red path curves upwards and then downwards. There are also several circular arrows in orange, pink, and red, some pointing clockwise and some counter-clockwise. The paths are composed of multiple parallel lines, creating a sense of movement and direction.

"Jo tinc el certificat de l'ESO del meu país però no el puc convalidar aquí. Pots homologar-lo però has d'estar un any per homologar-lo, vaig estar un any esperant quan havia presentat tots els papers. Al cap d'un any em van demanar una altra cosa, em van dir que ara no el podia homologar. Ara no volia esperar un altre cop un any. Millor que agafem un altre curs directament." (Rajni i Kanchan min. 16.58 fins min. 17.22)

"A l'institut súper bé. Quan vaig arribar em van rebre molt bé tant els professors com els companys. Em vaig adaptar molt ràpidament. Va ser molt bonic perquè a l'Aula d'Acollida hi ha nens de tot arreu, del Pakistan, de l'Índia. Parlen uns altres idiomes, venen d'altres llocs. Aprens a parlar català, que és la llengua d'aquí. I també aprens moltes coses dels seus països." (Angie min. 17.49 fins min. 18.27)

"Cada dissabte vaig a una escola xinesa que hi ha a l'Arc de Triomf. Allí tinc molts amics xinesos i hi puc aprendre xinès." (Yunjie min. 20.31 fins min. 20.38)

"Em vaig adaptar ràpidament perquè ja estic adaptada a les seues normes. Al principi va ser una mica estrany i estava una mica distant però, a poc a poc, ja estem bé un altre cop. És clar, perquè la meua àvia també m'aconsella molt." (Angie min. 20.38 fins min. 21.02)

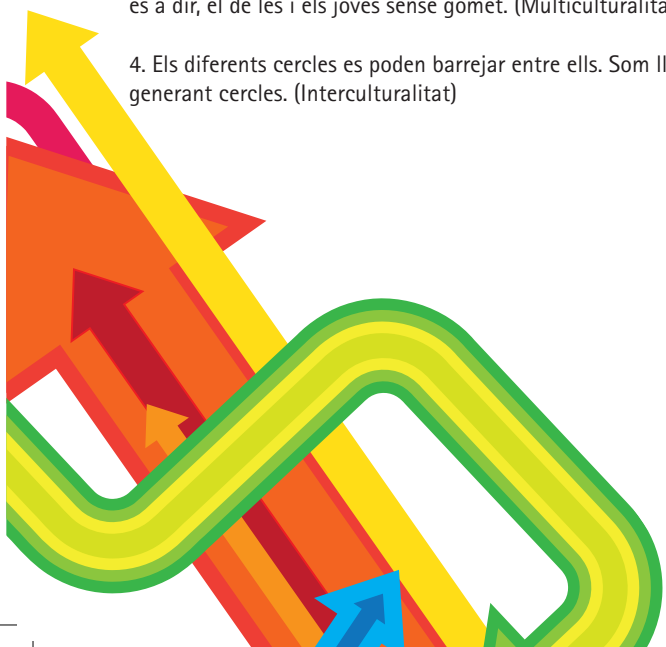
Demanarem al grup que es posi de peu.

A partir d'aquest moment no podran parlar. Han de fer un cercle i enganxarem gomets de tres colors diferents a algunes de les joves de manera aleatòria, dividint el grup en:

Un grup majoritari que no portarà gomets i la minoria dividir-la en tres minories, cadascuna amb un color de gomet (ex: grup de 20, 8 majoria i 3 grups de 4). La idea és que en un principi com que el jovent no pot parlar no pot saber tampoc quin gomet li hem empegat al front.

Aleshores la majoria sense gomet ha de fer un cercle i anar girant sense parar. Ho poden fer lentament i després els hi hem d'anar donant ordres segons els diferents models de gestió de la immigració. Us proposem fer la dinàmica sense explicar els models per veure com se senten i dinamitzar-ho des de lo vivencial. I *a posteriori* ja obriu el debat. Nosaltres li diem al grup que donarem 4 ordres. Entre consigna i consigna direm canvi i totes i tots han de parar i escoltar la següent indicació.

1. Les que no tinguin gomet heu d'anar caminant en cercle i no deixar entrar a les persones que teniu gomet i voleu formar part del cercle... (Segregacionisme)
2. Les que no tingueu gomet anireu girant a peu coix i les que teniu gomet heu de decidir entre seguir caminant i passar de les que no tenen gomet o entrar al cercle. Si voleu entrar a formar part del cercle haureu de fer el mateix que fa el cercle, anar a peu coix. (Assimilacionisme)
3. El cercle de les persones sense gomet tornarà a girar. Mentrestant les que teniu gomet us heu d'ajuntar amb les que siguin del mateix color que vosaltres però ho heu de fer sense parlar. La idea és que vosaltres pugueu ajuntar a altres joves que veieu amb el mateix gomet. Quan estigueu amb les vostres munteu el vostre cercle i comenceu a girar. Al centre però hi ha d'haver el cercle gran, és a dir, el de les i els joves sense gomet. (Multiculturalitat)
4. Els diferents cercles es poden barrejar entre ells. Som lliures per moure'ns per l'espai i anar generant cercles. (Interculturalitat)

Preguntes per a la reflexió:

Com us heu sentit les que formàveu part de la majoria? I les que éreu minories?
Quina relació té amb les migracions?
Quin model us agrada més? Per què?
Quin creieu que és el model que tenim aquí? Per què?

Observacions:

Amb aquesta dinàmica podem explicar els diferents models de gestió de la immigració (consulteu el glossari).
Existeixen diferents maneres de gestionar la immigració. Podem veure que aquí a Catalunya, a l'Estat espanyol, França... i altres països propers, predomina un model assimilacionista, és a dir, les persones que venen d'altres països s'han d'adaptar a la societat d'acollida aprenent la seua llengua, costums, cultura... Però existeixen altres models que poden afavorir la convivència i potenciar la diversitat cultural i que és necessari que coneguem i promovem. Des d'En Trànsit pensem que cal reconèixer les diferències perquè ens enriqueixen en tots els sentits i ens donen una visió més àmplia de l'entorn, la vida, les relacions...

BLOC 3 Ja sóc aquí!

TÍTOL **Sóc com sóc**

CONTINGUTS Estereotips, prejudicis, discriminació.

OBJECTIUS Reflexionar sobre els estereotips i prejudicis en la nostra quotidianitat a través de situacions viscudes.
Millorar les relacions interpersonals a través de reduir els prejudicis

DURADA 45 minuts.

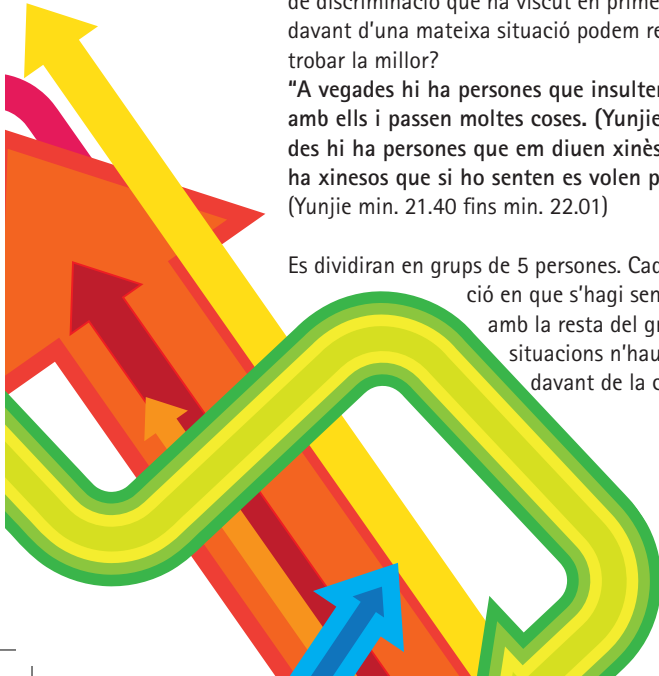
MATERIALS Bolígrafs i papers.

Presentació:

Obrirem la dinàmica visionant un fragment en que en Yunjie explica situacions de discriminació que ha viscut en primera persona. Tal com diu, en ocasions davant d'una mateixa situació podem reaccionar de diferents maneres. Podem trobar la millor?

"A vegades hi ha persones que insulten la meua mare. M'enfado i em barallo amb ells i passen moltes coses. (Yunjie min 3.17 fins min. 3.30) Moltes vegades hi ha persones que em diuen xinès mandarí. Però per mi no passa res. Hi ha xinesos que si ho senten es volen pegar. Però jo no. Jo sóc més tranquil." (Yunjie min. 21.40 fins min. 22.01)

Es dividiran en grups de 5 persones. Cada persona haurà de pensar en una situació en que s'hagi sentit discriminada, exclosa... i compartir-ho amb la resta del grup. Llavors, cada grup d'entre totes les situacions n'haurà d'elegir una que haurà de representar davant de la classe.

Preguntes per a la reflexió:

Què ha passat en aquesta situació?
Com creieu que se senten els diferents personatges?
Quins motius tenen per discriminar? Són motius de pes?
Us ha passat en alguna ocasió? Com us heu sentit?
Vosaltres haguéssiu fet alguna cosa diferent?

Observacions:

Hi ha moltes situacions de discriminació que poden fer-nos sentir malament i que moltes vegades parteixen del desconeixement. Sempre que puguem hem d'intentar informar la gent del nostre entorn i empatitzar amb aquelles persones que es poden sentir malament. També hem de tindre en compte que en situacions de violència entre dos persones o dins de l'aula, el posicionament del grup és clau per trencar el conflicte i trobar-hi una solució. Si callem ens estem posicionant a favor de qui té més poder. És difícil però unides podem vèncer situacions violentes o que ens fan por.

*“La por que es comparteix fa menys por,
la força compartida és més forta,
l'esser humà és més humà quan està amb un altre”*

BLOC 3 Ja sóc aquí!

TÍTOL **Venda obscura**

CONTINGUTS Estereotips, prejudicis, discriminació.

OBJECTIUS Desmuntar els estereotips i prejudicis que ens arriben a través dels missatges publicitaris.
Promoure missatges publicitaris propositius i positius en relació a la diversitat.

DURADA 1 hora.

MATERIALS Papers, bolígrafs, anuncis i projector.

Presentació:

Dividirem el grup en petits grups de 5 joves. Cada grup tindrà un anunci diferent que ha d'analitzar, informant sobre quina és la marca, l'eslògan i missatge principal, si és un missatge positiu o si és discriminatori i un cop analitzat hauran de reformular l'anunci i crear-ne un de nou que promogui la igualtat, la solidaritat i el respecte. Si el grup considera que l'anunci és positiu n'han de fer un de nou millorant-lo. Un cop acabat el presentaran a la resta del grup.

**Escriu les següents paraules al teu cercador i consulta la pàgina web, on podràs trobar-hi tres anuncis interessants: "vida que confuso publicidad racista".*

Preguntes per a la reflexió:

- Coneixíeu aquests anuncis?
- Creieu que són positius o negatius?
- La publicitat ha de contribuir a millorar la societat o ha de vendre a qualsevol preu? Per provocar es pot jugar a discriminar?
- Us ha costat molt reformular l'anunci?
- Coneixeu altres anuncis que venguin valors de respecte i tolerància?

Observacions

La publicitat, així com els mitjans de comunicació, ens poden transmetre estereotips i prejudicis no tan sols en relació a la discriminació racial, sinó també en relació a altres discriminacions com de classe, gènere, religió... És important que sapiguem interpretar els missatges i que denunciem aquelles pràctiques que no ens semblen correctes ja que els mitjans de comunicació tenen molt de poder a l'hora de fer-nos entendre la realitat i de conformar la nostra percepció del nostre entorn i del món on vivim.

**Per seguir treballant aquesta temàtica, us proposem fer aquesta activitat amb notícies de publicacions escrites. La idea és analitzar diferents notícies a l'aula o espai on us reuniu amb el grup i a partir d'aquí els hi podeu demanar com a deures que durant una setmana cada dia agafin un diari i analitzin si surten persones de diferents orígens i si les accions que se'ls hi atribueixen són positives o negatives. També es poden buscar notícies relacionades amb robatoris, incidents... i veure si es remarca la nacionalitat de les persones involucrades i si se li dona la mateixa importància si les implicades són d'aquí o si són d'altres orígens.*

Us animem a buscar el lingüista holandès Teun van Dijk que analitza el discurs racista als mitjans de comunicació i explicar les conclusions d'alguns dels seus estudis al grup.

Una càries ho arruïna tot, Colgate

before **after**

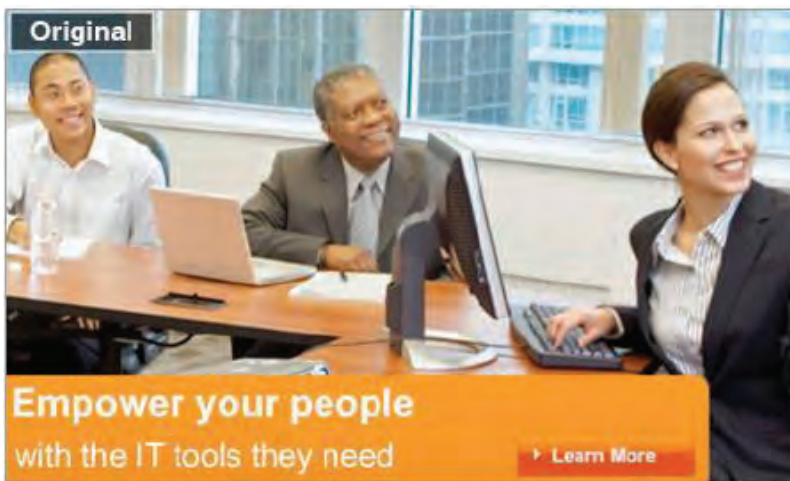
Visibly more beautiful skin from the most unexpected of places – your shower.

Introducing Dove VisibleCare, our new revolutionary line of body washes that actually improves the look of your skin. With our highest concentration of NutriumMoisture™, you'll see visibly more beautiful skin in just one week. NEW DOVE VISIBLECARE CREME BODY WASH.

dove.com

*Response seen in 1-3 weeks of daily use, based on clinical testing. In-home use testing, consumers noticed visible improvement after 1 week. Photos shown reflect clinical improvement at 2 weeks.

Una pell visiblement més bella dels llocs més inesperats - la teva dutxa, Dove

Empodera la teua gent, Microsoft

La PlayStation White està arribant, Sony

BLOC 3 Ja sóc aquí!

TÍTOL **Nou de trinca**

CONTINGUTS Xoc cultural.

OBJECTIUS Pendre consciència sobre les diferències culturals.
Empatitzar amb el jovent nouvingut davant les dificultats que es troba en arribar.

DURADA 45 minuts.

MATERIALS Targetes de colors (una per persona) i retolador gruixut, roba, pintures...

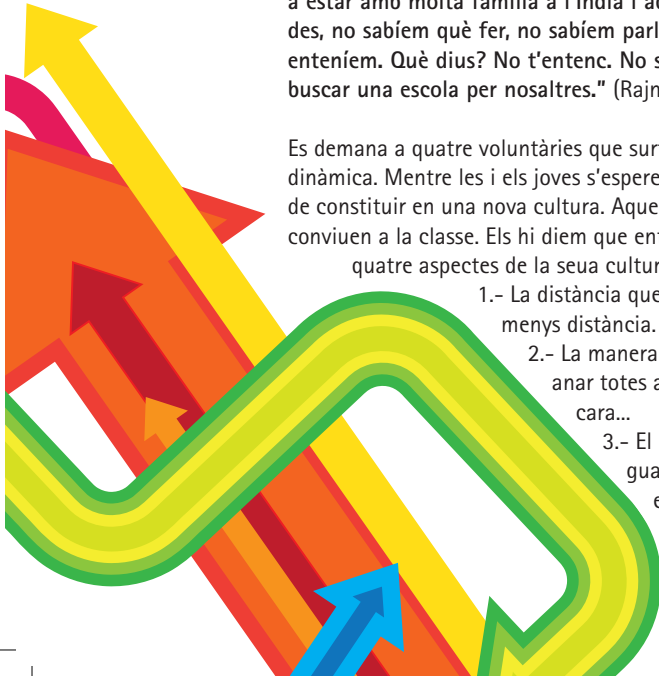
Presentació

Per introduir la dinàmica visionarem el fragment en que la Rajni i la Kanchan expliquen la seua arribada a Catalunya.

"Abans, pensava que nosaltres veníem aquí per estar-hi dos mesos i després tornariem a casa. Que tornariem a estar amb la família. Perquè quan vam arribar aquí els primers dies no hi havia ningú, estem soles. Estàvem acostumades a estar amb molta família a l'Índia i aquí no hi havia ningú, estàvem avorrides, no sabíem què fer, no sabíem parlar. I al parc, la gent ens parlava i no els enteníem. Què dius? No t'entenc. No sabem què fer. Després vam començar a buscar una escola per nosaltres." (Rajni i Kanchan min 12.28 fins 12.58)

Es demana a quatre voluntàries que surtin de l'aula o espai on realitzem la dinàmica. Mentre les i els joves s'esperen a fora expliquem al gran grup que s'han de constituir en una nova cultura. Aquesta cultura ha de ser diferent a les que conviuen a la classe. Els hi diem que entre totes i tots han de decidir aquests quatre aspectes de la seua cultura:

- 1.- La distància que es deixarà entre les persones: més o menys distància.
- 2.- La manera de vestir: poden posar-se la roba al revés, anar totes amb un mocador al cap... o pintar-se la cara...
- 3.- El llenguatge: us heu d'inventar un llenguatge que només tingui dos síl·labes (per ex: pa i pi i parlar tota l'estona combinant pa i pi: papapipa pipi papi ...)

4.- El ritme: poden anar molt ràpid, o més lent i relaxat...

La nova cultura no enten l'idioma de les voluntàries.

Mentre pensen i decideixen totes aquestes característiques sortirem amb les i els voluntaris, els hi donarem un paperet a cadascuna i els hi explicarem que han d'aconseguir allò que està escrit al paper. Els hi demanarem que s'esperin un moment i entrarem a dins a veure si ja està decidida la nova cultura.

Un cop tinguin clars tots els trets, han d'amagar una pilota petita que els hi deixarem. Aleshores, deixem passar a les voluntàries i que comenci el joc.

Algunes propostes dels objectius del voluntariat:

**Si veiem que al grup li costa molt definir les característiques els hi podem donar fetes, però és més divertit que les puguin decidir el grup.*

VOLUNTÀRIA 1. Has d'aconseguir que algú de dins et deixi el seu mòbil.

VOLUNTÀRIA 2. Troba una persona que t'expliqui i t'acompanyi a la sala de professors.

VOLUNTÀRIA 3. Intenta fer un amic o amiga.

VOLUNTÀRIA 4. Demana al grup la pilota petita.

Preguntes per a la reflexió:

Com us heu sentit les voluntàries? I la resta del grup?

Ha estat difícil aconseguir allò que volíeu?

Hi ha hagut malentesos?

Quina relació té aquest joc amb les migracions?

Observacions:

Quan arribem a un lloc nou ens hem d'enfrontar a moltes coses diferents i que en un principi poden ser difícils d'entendre. Més enllà de la llengua, existeixen molts codis culturals en cada lloc que les persones comparteixen i els hi serveixen entre d'altres coses per comunicar-se. És poc habitual que coneguem els codis culturals d'un lloc on no hem estat abans. Això dificulta la nostra arribada i ens pot produir malestar a la vegada que pot generar malentesos ja que la societat d'acollida segurament tampoc conegui els nostres codis i no entendrà la nostra manera d'actuar. És molt important tindre en compte que totes les persones necessitem informació per entendre la realitat que ens envolta i evitar situacions conflictives. Hem d'empatitzar amb les i els joves que fa poc que estan aquí perquè necessiten un temps per entendre el nou entorn. A la vegada que és interessant que anem més enllà d'assimilar el jovent que ve d'altres països intentant generar interculturalitat, promovent l'interès per conèixer els seus codis culturals i generar així un intercanvi que ens ajudi a construir una societat més rica i diversa culturalment parlant.

bloc 4.

D'aquí i d'allà: diferències i semblances. La societat que volem.

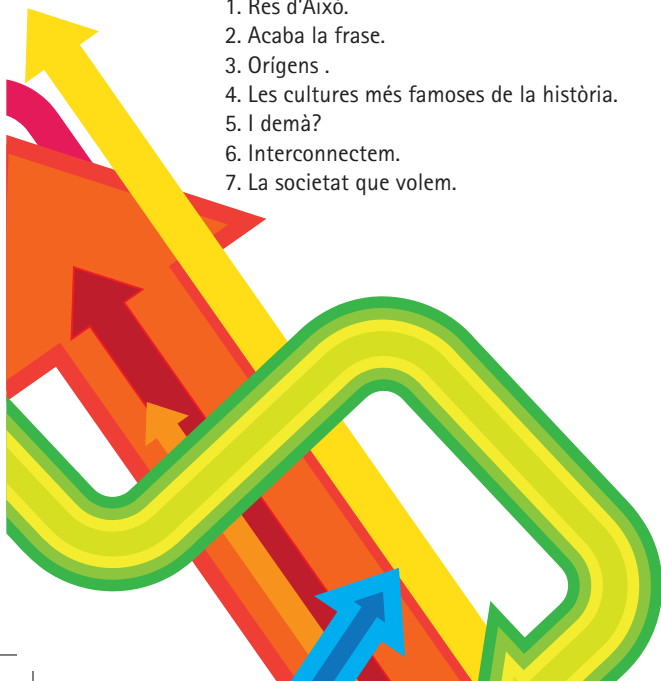
A Catalunya conviuen joves d'orígens molt diferents. Aquesta diversitat ens aporta riquesa, ens permet conèixer i compartir coses que mai havíem imaginat i ens fa veure que no existeix una cultura pura sinó que totes i tots som una barreja de cultures, fruit de segles de migracions.

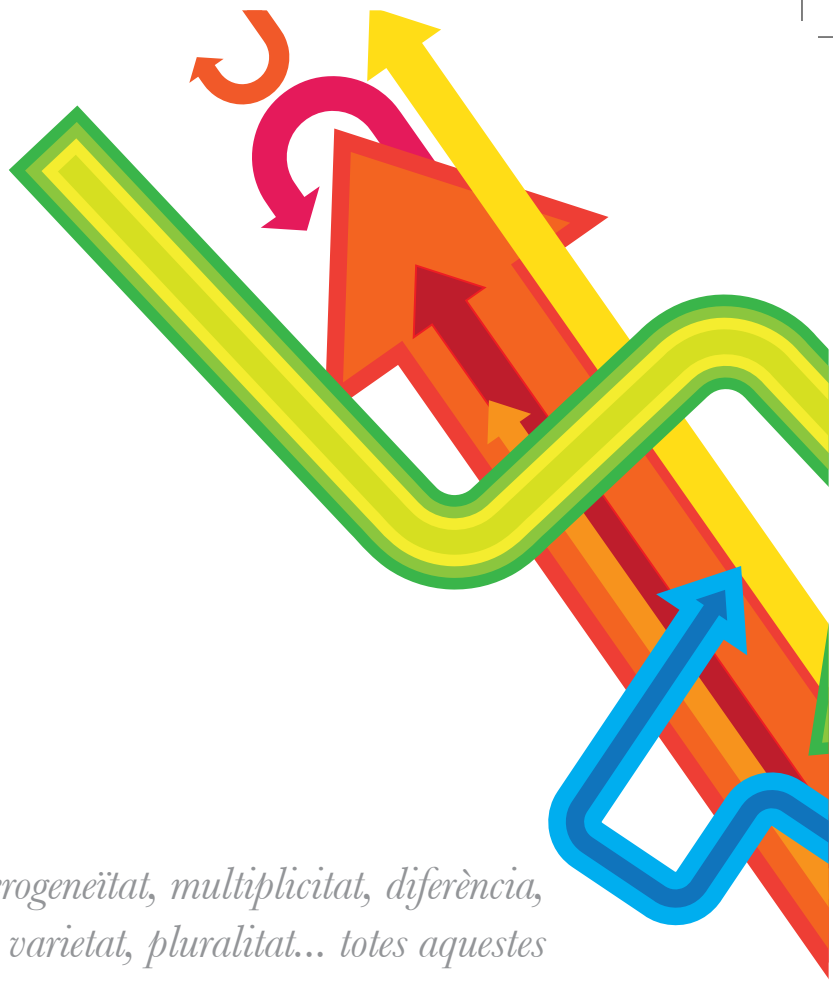
Continguts a treballar:

- Diversitat cultural.
- Desmitificacions culturals.
- Polítiques d'immigració.
- Monoculturalisme versus interculturalitat.
- Participació comunitària.
- La visió del futur.
- Estratègies per desmuntar rumors i estereotips.
- Microaccions interculturals.

Dinàmiques:

1. Res d'Això.
2. Acaba la frase.
3. Orígens .
4. Les cultures més famoses de la història.
5. I demà?
6. Interconnectem.
7. La societat que volem.

*Heterogeneïtat, multiplicitat, diferència,
complexitat, varietat, pluralitat... totes aquestes
paraules són sinònimes de diversitat.*

*Però que entenem per diversitat?
Del llatí diversitas significa varietat,
estendre en vàries direccions.*

BLOC 4 D'aquí i d'allà

TÍTOL Res d'això

CONTINGUTS Estratègies per desmuntar rumors i estereotips.

OBJECTIUS Promoure una actitud crítica davant la reproducció de rumors i mites.
Facilitar eines per aturar rumors.

DURADA 15 minuts per situació.

MATERIALS Targetes amb situacions.

Presentació:

Ei! Com va això? Necessito dos persones voluntàries que surtin. Se us donarà un paperet i haureu d'interpretar la situació que us ha tocat. El que heu de fer és interpretar la situació que us ha tocat. Una de vosaltres serà l'agent antirumor i l'altra serà la persona que emet rumors, i l'altra la d'intentar desmuntar-los.
Exemple:

JOVE QUE RUMOREJA: els moros de la meua classe segur que roben perquè tots porten Nike i en canvi jo m'he de fer fotre perquè no tinc ni un duro. Venen de fora i ens ho roben tot!
JOVE QUE PARA EL RUMOR: Hauràs de preguntar-li d'on treu aquesta informació, perquè pensa que roben. Primer hauria de saber com les han aconseguit. Com es sentiria ell si li diguessin aquestes coses? Fes-lo dubtar.

(Li podeu demanar al grup que digui altres rumors i a partir d'aquí generar situacions).

**Us recomanem consultar l'Estratègia BCN Antirumors per Internet. Allà hi trobareu material variat per treballar aquesta temàtica.*

A decorative graphic on the right side of the page. It features a large, multi-colored arrow pointing upwards and to the right. The arrow is composed of several overlapping layers in shades of green, yellow, orange, and red. A blue arrow points upwards and to the right, overlapping the main arrow. There are also several curved arrows in orange, pink, and yellow, suggesting movement and reflection. A green path with a yellow border winds through the graphic.

Preguntes per a la reflexió:

Us heu trobat algun cop en una situació semblant?
Com vàreu actuar? I com us va fer sentir?
Quines creieu que són les millors estratègies per desmuntar els rumors?

Observacions:

Per tal d'evitar caure en la generalització i els rumors el que hem de fer és informar-nos prèviament. A tots i a totes no ens agrada ser jutjats, jutjades i menys encara si el que diuen de nosaltres no és veritat. És important que analitzem les nostres situacions quotidianes i estiguem alerta amb els rumors que hi ha al nostre entorn per tal d'intentar no reproduir-los. A més, respecte al nostre paper dins de la societat també és important que puguem dialogar amb les persones que difonen falsos rumors cap a determinades persones pel seu sexe, condició social, origen... És important que sapiguem que cal tindre molta paciència i intentar evidenciar que hi ha ocasions en que no es té la suficient informació per argumentar els rumors. I tindre en compte que com que apelen als sentiments són difícils de desmuntar ja que remouen molt a les persones. Tot i això, hem de fer un esforç per dialogar, facilitar informació i intentar desmentir tot allò que genera desigualtats i produeix danys a les persones. Només així podrem construir una societat més plural i igualitària.

BLOC 4 D'aquí i d'allà

TÍTOL

Acaba la frase

CONTINGUTS Estratègies per desmuntar rumors i estereotips.

OBJECTIUS Reflexionar sobre els estereotips imperants.
Promoure un punt de vista positiu cap a la diferència.

DURADA 45 minuts.

MATERIALS Papers i bolígrafs

Presentació:

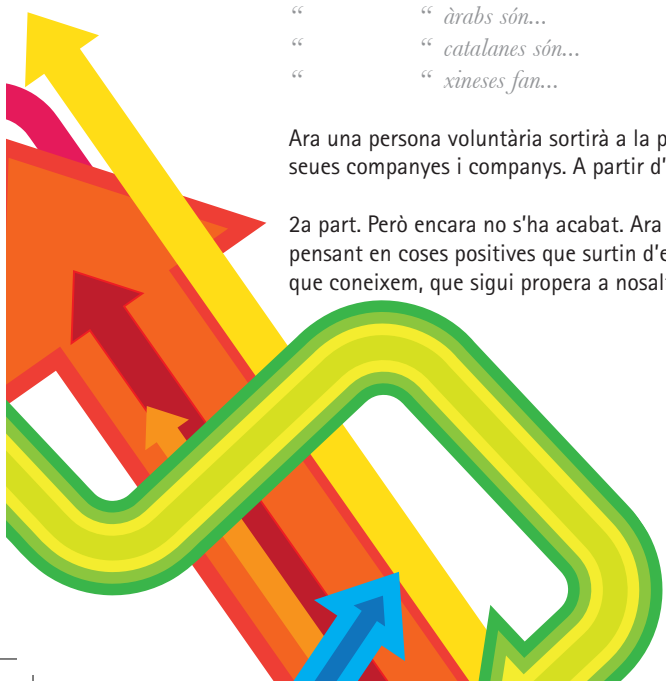
Ei! Primer de tot, agafeu un paper i un bolígraf que jugarem a l'Acaba la frase. Us diré una sèrie de frases inacabades i quan digui punts suspensius haureu d'escriure el primer que se us passi pel cap en relació a la frase. Comencem:

Totes les persones gitanes són...

- “ “ *latinoamericanes fan...*
- “ “ *àrabs són...*
- “ “ *catalanes són...*
- “ “ *xineses fan...*

Ara una persona voluntària sortirà a la pissarra i escriurà les respostes de les seues companyes i companys. A partir d'aquí encetarem el debat.

2a part. Però encara no s'ha acabat. Ara contestarem les mateixes frases però pensant en coses positives que surtin d'experiències que haguem tingut o gent que coneixem, que sigui propera a nosaltres. Després ho compartirem.

A decorative graphic on the right side of the page features a path of colorful arrows. At the top, there are three curved arrows: a small orange one, a larger pink one, and a yellow one. Below them, a large orange arrow points upwards and to the right. A thick, multi-colored path (green, yellow, orange) starts from the top left, curves down, then up, then down again, ending in a blue arrow pointing up and to the right. The background of the path is a gradient of colors.

Preguntes per a la reflexió:

- Esteu d'acord amb tot el que ha sortit?
- Penseu que són valoracions positives o negatives?
- Com us fan sentir?
- Canvia molt jutjar a ser jutjada?
- Heu conegut persones que no s'ajustin al que pensàveu?

Observacions:

En aquesta activitat podem veure que a vegades diem coses sense tenir informació. Ens és molt fàcil repetir el que escoltem i pensar en negatiu o criticar, i sovint ens equivoquem i fem sentir malament a altres persones. Però durant la segona part hem pogut veure que si volem podem interpretar les coses d'una altra manera i així construir una societat més justa i igualitària. De totes maneres cap rumor ni positiu ni negatiu és bo, ja que no és real i distorsiona la nostra percepció de les coses. És important buscar informacions veraces.

BLOC 4 D'aquí i d'allà

TÍTOL

Orígens

CONTINGUTS Diversitat cultural.

OBJECTIUS Trencar estereotips.
Donar una visió de la cultura com a canviant i no pura sinó nodrida de moltes cultures.

DURADA 1 hora.

MATERIALS Targetes, fotografies...

Presentació:

Bon dia! Necessito que quatre persones voluntàries es posin de peu al davant de la seua fila de taules. Ara us donaran una targeta amb una imatge o paraula que haureu d'ensenyar a la vostra fila. La gent que està assentada en aquesta fila haurà d'endevinar quin és l'origen o d'on és típic el que apareix a la targeta. La persona voluntària haurà d'apuntar a la pissarra aquells llocs que vagin sortint i comprovarà si les respostes són correctes desvetllant l'origen de la cosa. I així respectivament les altres files fins descobrir totes les tradicions.

**Us proposem complementar aquesta dinàmica amb l'escolta d'una cançó que justament parla de que no podem discriminar les persones d'altres orígens quan en el fons totes consumim i tenim hàbits procedents d'altres orígens i la nostra cultura s'alimenta d'altres cultures. La cançó proposada es diu "Ja em diràs com goses dir, estranger al teu veí" i és del grup Mesclat.*

ARRÒS: Va començar-se a cultivar simultàniament en diversos països fa més de 6 mil·lennis. Dues espècies d'arròs van domesticar-se, l'arròs asiàtic i l'africà. El conreu de secà es va introduir al Japó i Corea aproximadament el 1000 aC. Aquí el van portar els àrabs.

PILOTA: La pilota data des dels principis dels temps. Es poden trobar en monuments egipcis, que retraten algun tipus de joc amb una bola i, avui en dia, fins i tot és jugat per les tribus aborígens. També hi ha referències en obres antigues gregues com l'Odissea.

TELÈFON MÒBIL: Martin Cooper va ser pioner en aquesta tecnologia, a ell se'l considera com "el pare de la telefonia cel·lular" en introduir el primer radiotelèfon, el 1973, als Estats Units, mentre treballava per a Motorola; el 1979 van aparèixer els primers sistemes comercials a Tòquio, (Japó) i el 1981, als països nòrdics.

CRIBET: Tal com el coneixem actualment s'originà al sud d'Anglaterra. És per això que els llocs on té més acollida i és més popular és als països colonitzats per Anglaterra, com l'Índia i el Pakistan, o al Carib anglòfon, on és un esport de masses.

DUTXA: Els seus orígens es remunten a l'antiga Grècia i a l'antic Egipte encara que la dutxa moderna es remunta al segle XIX. El doctor Merry Delabost, cap mèdic d'una presó de Rouen (França), va inventar la dutxa el 1872, per donar als presos una millor higiene. Es tractava de dutxes col·lectives, encara que el sistema de raig era individual.

(Font d'informació: viquipèdia)

Podeu buscar altres objectes quotidians, o fins i tot en una classe fer proposta d'objectes i buscar la informació per la següent sessió.

Preguntes per a la reflexió:

Per què us pensaven que era d'aquest lloc?

Us imaginàveu que les costums d'un lloc poden vindre de molts llocs diferents?

Coneixeu altres costums que siguin de molts països?

La cultura és quelcom tancat o evoluciona?

Observacions

Moltes vegades les coses típiques, no són únicament d'un lloc sinó que poden existir en diferents llocs. No hem de tindre por a altres cultures sinó que hem d'entendre que la cultura va canviant amb el temps. Les costums moltes vegades han recorregut molts quilòmetres abans d'arribar a casa nostra i han patit canvis durant el camí adaptant-se a cada territori. Així que en el fons no existeixen cultures pures sinó que la diversitat cultural rau en totes les cultures tenint en compte que unes es nodreixen de les altres.

BLOC 4 D'aquí i d'allà

TÍTOL Les cultures més famoses de la història

CONTINGUTS Diversitat cultural.
Desmitificacions culturals.

OBJECTIUS Trencar estereotips entorn a algunes cultures.
Conscienciar sobre la riquesa de la diversitat cultural present en totes les persones.

DURADA 30 minuts.

MATERIALS Fotografies dels i de les famoses.

Presentació:

Presentarem una sèrie de fotografies de gent famosa al grup. Podem fer-ho imprimint les imatges en paper, amb una presentació de diapositives o de manera més lúdica i interactiva imprimint dues còpies de cada imatge i muntant un joc del *memory* en que per grups han d'encertar les dos fitxes de cada famós/a. Cada cop que presentem a una famosa o famós preguntarem al grup quin creuen que és el seu origen i la seua cultura.

Us proposem: Shakira, Steve Jobs, Charlize Teheron, Bob Marley, Naomi Campbell, Fidel Castro, Madonna (també la Lady Gaga, Gwyneth Paltrow, Carolina Herrera...) A continuació us facilitem informació sobre aquestes persones així com alguna dada d'interès d'algunes d'elles relacionades amb la diversitat cultural, les migracions, les discriminacions...

Shakira (nom artístic): Isabel Mebarak Ripoll, va néixer el 2 de febrer de 1977 a Barranquilla, Colòmbia. Filla única de Carmen Ripoll Torrado, colombiana d'ascendència catalana i William Mebarak Chadid, nordamericà d'origen libanès, emigrat a Colòmbia als cinc anys. Té vuit mig-germans d'un matrimoni anterior del seu pare.

Orígens: colombià, nordamericà, libanès, català.

Shakira (شاكيرا *šākira*) significa "agraciada" o "plena de gràcia" en àrab. El seu segon nom, Isabel, ve de la seva àvia materna. El seu primer cognom, Mebarak (مبارك *məbārak*), és àrab, i el seu segon cognom, Ripoll, és català. L'octubre de 2010 va expressar el seu desacord amb la política de l'aleshores president francès Nicolas Sarkozy d'expulsar els gitanos romanesos del país. A l'edició espanyola de la revista GQ va dedicar també unes paraules a Sarkozy: "Tots som gitanos". A l'entrevista va deixar el seu punt de vista molt clar: "Allò que els passa ara a ells -els gitanos- els passarà als nostres fills i als fills dels nostres fills. Cal recórrer a l'acció ciutadana pels drets fonamentals de l'ésser humà i denunciar tot allò que ens sembli denunciabile", va sentenciar.

Steve Jobs, va néixer a San Francisco (Califòrnia) l'any 1955, fruit de la relació entre Joanne Carole Schieble i Abdulfattah Jandali (d'origen siria), dos joves estudiants universitaris que el lliuraren en adopció a una parella de classe mitjana, Paul i Clara Jobs (Hagopian) d'origen armeni. Els seus pares biològics es van casar després i tingueren una altra filla, la novel·lista Mona Simpson, a qui Steve no va arribar a conèixer fins a l'edat adulta.
Orígens: americà, siria i armeni.

Charlize Theron, nascuda el 7 d'agost de 1975 a Benoni, Gauteng, aquesta actriu i model sudafricana de naixement, resideix actualment a Los Angeles, Estats Units. La seva llengua materna és l'afrikaans, encara que també parla perfectament l'anglès.
Orígen: sudàfricà.

Bob Marley, Robert Nesta Marley Booker va néixer el 6 de febrer de 1945 a Nine Mile, al nord de Jamaica, al Mar Carib. Fill d'una afrojamaicana que tenia 18 anys (quan va néixer) i un jamaicà blanc d'ascendència anglesa.
Orígens: jamaicà, africà, anglès.

Bob Marley va haver de suportar burles i menyspreus per part de negres jamaicans per la seva condició de mulat (mestís producte de la barreja de blanc i negre), sobretot en la seva infantesa, adolescència i primera joventut (es diu que el germà de la seva primera xicota li va dir que «no volem blancs en aquesta casa»). Però després Bob es va demostrar indiferent a aquests desaires i deia no avergonyir-se de la seva barreja racial, tot i que ell s'identificava simplement com negre i aquesta va ser l'única part de la seva herència racial per la que va demostrar interès.

Naomi Campbell, nascuda a Londres, és una model britànica que ha triomfat tant en la passarel·la com en publicitat impresa des de finals dels 80. És doctora per la Universitat de Harvard i ha donat classes en universitats prestigioses. Va ser descoberta a l'edat de 15 anys, i declarada una de les sis "supermodels" de la seua generació per la crítica de la moda. La primera aparició pública va ser al vídeo *Is This Love* del Bob Marley.

Orígens: anglès, jamaicà, xinès.

A l'agost de 1989 va aparèixer a la portada de *Vogue París*, sent la primera dona afroamericana a fer-ho, després que el seu amic, Yves Saint Laurent, va amenaçar de retirar tota la seua publicitat de la publicació després que aquesta es va negar a posar a Campbell, o qualsevol altra model negra, a la portada. A més de *Vogue París*, Campbell també va esdevenir la segona model negra després de Donyale Luna a aparèixer a la portada de l'edició britànica de *Vogue*, en substitució de la seva companya model negra Veronica Webb, qui pel que sembla es va negar a treballar amb la revista, a *Vogue Nippon*, la revista *Time* i després *Vogue Xina*. Campbell també va aparèixer en *Victoria Secret's* desfilant com un dels "Àngels".

Fidel Castro, va néixer al poblat de Birán, a Mayarí (Cuba) el 1926, com a fill natural d'un emigrat gallec, Àngel Castro Argiz, casat en segones núpcies anys després amb Lina Ruz González, descendent de canaris.

Orígens: cubà, gallec i canari.

Madonna, Madonna Louise Veronica Ciccone, va néixer als Estats Units el 1958. És una cantant, compositora i productora nordamericana de música disco, pop, dance i electrònica principalment. Ha treballat de manera més intermitent com a actriu, dissenyadora de moda, escriptora, i últimament ha debutat com a directora de cine. Els seus orígens provenen d'avantpassats francocanadencs i italians.

Orígens: francocandencs, italians, americans.

Quan la Madonna era petita es van traslladar a viure a una ciutat als afores de Detroit. En aquesta un terç de la població és negra, l'altre terç és d'origen mexicà i la resta d'origen indoeuropeu. La raó d'anar a viure allà va ser per a fomentar la tolerància als seus fills (en el vídeo de *Like a prayer*, Madonna besa un sant negre, mostrant així que creu en la igualtat racial). El seu pare, des de ben petits, els va inculcar la importància de la honradesa i l'ètica.

Bruno Mars, Peter Gene Hernández Jr. va néixer el 8 d'octubre de l'any 1985 a Hawaii, és un cantant, un compositor i un productor musical. El seu

pare anomenat Peter Hernández de Puerto Rico i la seva mare Bernadette Bernie de Filipines. Orígens: hawaia, filipí, porto-riqueny.

Preguntes per a la reflexió:

Us imaginàveu que tinguessin aquests orígens?

Què associeu amb aquests orígens?

El nostre origen pot condicionar o condiciona l'èxit?

Coneixieu les discriminacions que han viscut alguns i algunes de les famoses?

Observacions

Com hem vist es pot ser famós o famosa independentment del lloc d'origen. Tot i així, les persones famoses també poden rebre discriminacions pel fet de ser d'on són. A més, veiem que no hi ha una cultura pura sinó que les cultures es nodreixen les unes a les altres fet que suposa una riquesa i diversitat cultural. Des d'En Trànsit creiem en una societat plural, ja que no existeix el monoculturalisme tot i que intentin fer-nos creure que sí, sinó que la diversitat i les diferències ens fan créixer com a persones. Curiosament com hem vist en altres dinàmiques l'èxit és molt relatiu i ser famós o famosa no significa ser millor persona. Però sí ser tolerant i respectuosa amb les altres persones.

**Ens sembla interessant que pugueu complementar la dinàmica comentant la notícia: El racismo en Hollywood "obliga" a las estrellas a cambiar de nombre de la página web el economista americana.*

BLOC 4 D'aquí i d'allà

TÍTOL I demà?

CONTINGUTS La visió del futur.

OBJECTIUS Reflexionar sobre el futur que cada jove vol.
Facilitar eines per aconseguir els objectius de cara a un futur proper.
Prendre consciència dels condicionants presents a l'hora de projectar el nostre futur.

DURADA 1 hora.

MATERIALS Papers, bolígrafs i una pilota

Presentació:

Per començar la dinàmica, cada jove haurà d'agafar un paper i un bolígraf. A partir d'aquí els hi direm que nosaltres els hi farem 5 preguntes, que en realitat seran deu, sobre ells i elles mateixes i com es veuen en un futur. És un exercici individual en que es deixarà temps perquè pensin. Per una banda se'ls hi preguntarà sobre com creuen que seran les coses d'aquí a uns anys i per l'altra allò que els hi agradaria que fos.

Li diem al grup que pensin en d'aquí a cinc anys i que responguin les següents preguntes.

Com seré? Com m'agradaria ser?

On estaré? On m'agradaria estar?

Coses que hauré aconseguit? Coses que m'agradaria aconseguir?

Amb qui viuré? Amb qui m'agradaria viure?

I el món com serà? Com m'agradaria que fos?

Vinculant-ho amb l'assignatura de plàstica us proposem que elegeixin una resposta a cada pregunta realitzada i que l'escriuï cada jove en un paper de color amb unes lletres ben treballades i a partir dels diferents papers construir un mosaic que tingui la forma d'un camí. Es poden escriure les preguntes abans de les respostes.

2a part. Què necessitem per aconseguir allò que volem?

Repartirem tres papers de colors a cada jove. A cada paper hi haurà d'escriure alguna eina, estratègia, valor... necessari per poder aconseguir els objectius que ens plan-tegem a la vida. Després els recollirem de nou i els barrejarem en una bossa i demanarem a quatre voluntàries que ens ajudin a repartir tres paperets per persona. Després cada jove llegirà els tres papers que li hagin tocat en veu alta. Així podran ampliar les seues eines amb aquestes tres, per tal d'aconseguir allò que volen

Observacions

Pensar en el futur a vegades pot fer-nos sentir por o incertesa, dubtes, o il·lusió, optimisme... Segons l'actitud amb que afrontem el futur aconseguirem més o menys bons resultats. És important donar-nos un temps per reflexionar sobre allò que volem aconseguir i com podem aconseguir-ho. Cal anar més enllà de ser pràctiques i pràctics i pensar en allò que desitgem. Totes les opcions són vàlides. El més important és que fem allò que desitgem i que siguem constants i ens esforcem per aconseguir-ho, ja que per aconseguir allò que volem haurem de treballar. En relació a la cultura és interessant veure si hi ha elements que ens condicionen i fins a quin punt determinen el nostre futur. Per exemple, el fet d'haver nascut en una família determinada, o en un país determinat, tindre una cultura també pot fer-nos veure la vida d'una manera determinada i condicionar les nostres expectatives. Ho podem veure en el cas del Yunjie? O del Rastan o l'Angie?

Aquí us proposem visionar els següents fragments

"Jo sempre he volgut estudiar, fer la meua carrera. Vull fer periodisme, per això, ha estat una oportunitat que ara he d'aprofitar al màxim. "

(Angie min. 18.45 min. fins 19.01)

"M'agradaria anar a la universitat a continuar els meus estudis. També m'agradaria treballar. Trobar una feina millor perquè la feina que faig a la discoteca només és per sobreviure. Amb aquesta no tinc una vida còmoda."

(Rastan min. 19.01 fins min. 19.23)

"El meu somni és tindre un negoci com aquest. Un basar molt gran per guanyar molts diners com totes les persones xineses, un bar, o millor, un restaurant gran o un basar gran com aquest. Perquè es guanyen més diners. El més important per a mi és la família, els amics, tindre molts amics i passar-ho bé tota la vida."

(Yunjie min. 24.40 fins min. 25.14)

BLOC 4 D'aquí i d'allà

TÍTOL Interconnectem

- CONTINGUTS** Participació comunitària.
Microaccions interculturals.
- OBJECTIUS** Conèixer la realitat cultural del nostre entorn més proper.
Afavorir la participació comunitària.
- DURADA** Diverses classes d'1h, més el temps de treball de camp.
- MATERIALS** Bolígrafs, papers i altres materials que pugui necessitar el grup a mesura que dissenyen les microaccions i que decidirà el propi grup.

Presentació:

La dinàmica preveu desenvolupar-se en diferents sessions.

- En la primera sessió, per començar dividirem el grup en subgrups de quatre joves. Cada grup haurà de parlar de la diversitat cultural existent al seu entorn i entre totes i tots hauran d'eleger la cultura del seu entorn que desconeguin més. Després d'aquesta elecció se'ls hi donarà la consigna de que han de buscar alguna associació, entitat o grup informal de gent d'aquesta cultura.
- A la segona sessió hauran de portar la informació sobre aquest grup de gent i establir un guió sobre les preguntes que els hi faran, els dubtes, les inquietuds... respecte a aquesta cultura. Quan tinguin el guió hauran de visitar l'associació elegida. *(Aquesta visita es realitza fora de l'horari de la dinàmica).*
- Durant la tercera sessió, després de conèixer la realitat de l'associació, tindran una hora per preparar una presentació sobre els seus descobriments on hi ha de constar allò que més els hi ha agradat, el que els hi ha sorprès i alguna problemàtica que pateixi aquest grup.
- En la quarta sessió els hi explicarem els passos a seguir a l'hora de realitzar una acció.

Treball de camp	On? I A qui?
Idea	Què?
Justificació	Per què?
Objectius	Per a què?
Recursos humans	Amb qui?
Recursos materials	Amb què?
Temporalització	Quan?
Metodologia	Com?
Avaluació	Com avaluarem?

A partir d'aquesta base hauran de pensar en una microacció que puguin fer per millorar la situació de l'associació o el grup cultural elegit. I un cop dissenyada l'acció l'hauran de realitzar.
- A la cinquena sessió es realitzarà la microacció dissenyada.

Preguntes per a la reflexió:

- Què heu après amb aquesta experiència?
- Ha sigut fàcil?
- Amb quins problemes us heu trobat?
- Havíeu fet alguna activitat pròpia semblant per millorar el barri?
- Penseu que les microaccions poden canviar el nostre entorn?
- Us agradaria seguir implicant-vos per la millora del vostre entorn?

Observacions:

Al nostre entorn hi ha molta diversitat. En ocasions es generen conflictes o existeixen problemàtiques diverses que nosaltres podem ajudar a eradicar. Som éssers socials i com a tals hem de participar en la nostra comunitat. A vegades els grans canvis comencen per petites accions. Les microaccions ens poden ajudar a canviar allò que no ens agrada i que ens sembla injust, així com la informació ens ajuda a entendre millor el nostre entorn i a evitar prejudicis a persones pel seu origen, sexe, classe social, religió... Per tancar visualitzarem el fragment en què el Rastan explica la seva intenció de tornar al Camerun.

"M'agradaria estudiar i treballar. Tindre una vida més còmoda. A veure, si més endavant puc tornar al Camerun, intentar canviar les coses. O sigui, la situació política, social i econòmica d'ara està molt malament. Crec que ara necessita algunes persones que pensin millor pel Camerun per intentar canviar les coses i penso que, com que jo també sóc camerunès, tinc el deure d'intentar fer-ho."

(Rastan min 23.03 fins 23.41)

"Els petits canvis són poderosos"
Capità Enciam

BLOC 4 D'aquí i d'allà

TÍTOL La societat que volem

CONTINGUTS Participació comunitària.

OBJECTIUS Conèixer la realitat cultural del nostre entorn més proper.
Afavorir la participació comunitària.

DURADA Diverses classes d'1h, més el temps de treball de camp.

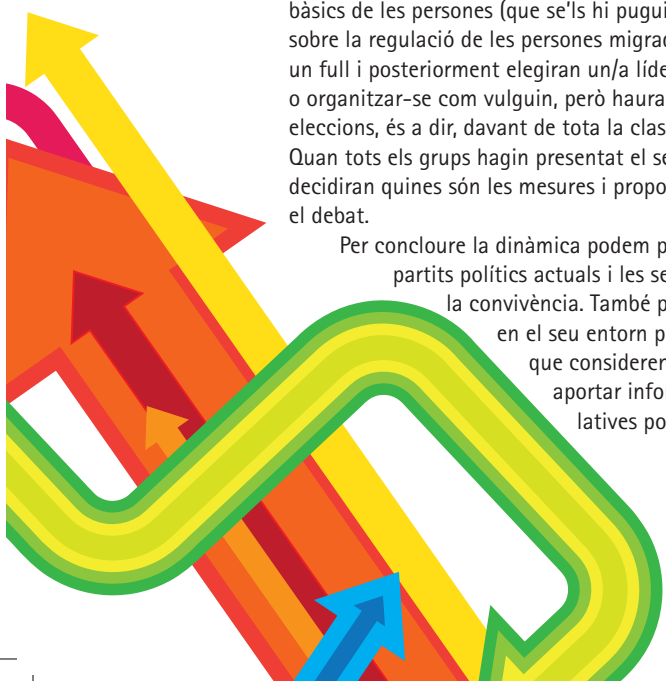
MATERIALS Bolígrafs, papers i altres materials que pugui necessitar el grup a mesura que dissenyen les microaccions i que decidirà el propi grup.

Presentació:

Primerament dividirem el grup en petits subgrups d'unes 5 persones. Aleshores se li dirà a cada grup que han de crear un partit polític. Hauran de pensar el nom, la ideologia i els principis del partit. A partir d'aquí hauran de pensar el seu programa polític en relació a: les persones migrants i la sanitat, l'educació, i altres drets bàsics de les persones (que se'ls hi pugui acudir) i també han de prendre mesures sobre la regulació de les persones migrades. Tot el seu programa l'anotaran en un full i posteriorment elegiran un/a líder o portaveu o poden sortir més d'un/a o organitzar-se com vulguin, però hauran de presentar el seu programa a les eleccions, és a dir, davant de tota la classe.

Quan tots els grups hagin presentat el seu programa electoral, entre totes i tots decidiran quines són les mesures i propostes més interessants i perquè i s'obrirà el debat.

Per concloure la dinàmica podem preparar una breu presentació sobre els partits polítics actuals i les seues propostes en relació a la immigració i la convivència. També podem veure com poden impulsar accions en el seu entorn proper que facilitin millorar aquells punts que consideren més injustos o negatius. I se'ls hi pot aportar informació també, sobre les iniciatives legislatives populars.

Preguntes per a la reflexió:

Creieu que són viables aquestes propostes? En cas que sí, per què no es realitzen?

En cas que no, que podem fer per fer-les viables?

Hi ha altres formes de fer política fora dels partits?

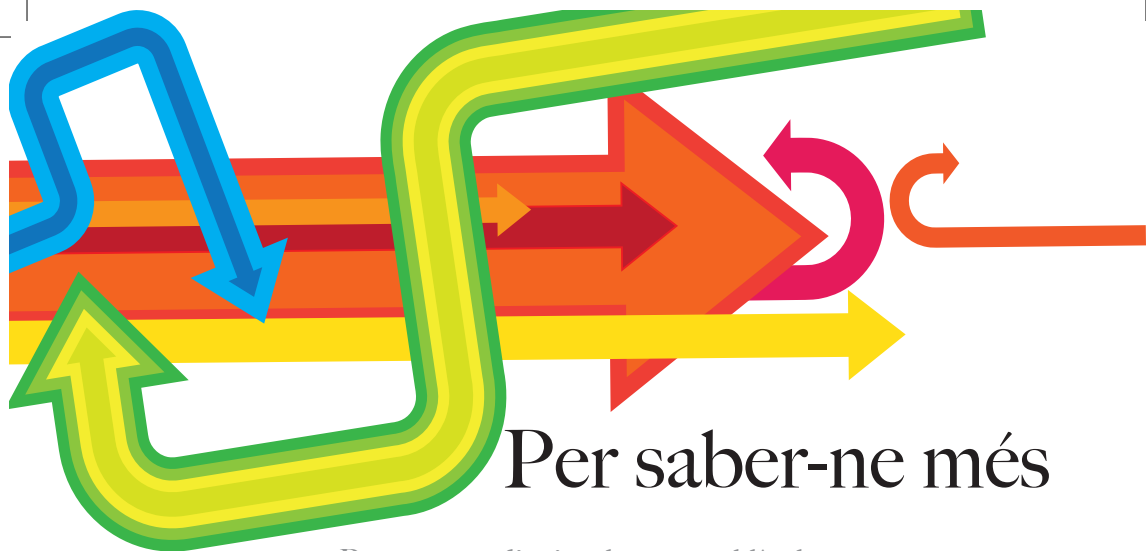
Coneixeu els programes polítics dels principals partits actuals? Són accessibles?

Què passa quan els polítics no segueixen el seu programa electoral? Té conseqüències?

Observacions:

A vegades podem sentir-nos més a prop o més lluny de la política, però és important que prenguem consciència que a través d'aquesta es decideixen qüestions que afecten al nostre dia a dia i sobretot als nostres drets. És important informar-nos i participar en el nostre entorn per tal de canviar aquelles coses que no ens agraden pel fet de considerar-les injustes. Vivim en una societat capitalista i patriarcal que porta implícita una sèrie de desigualtats entre persones per diferents raons: sexe, edat, nivell econòmic, origen, ideologia.. Cal que tots i totes ens sentim responsables d'aquesta societat ja que en formem part i ens organitzem en el nostre entorn per aconseguir viure dignament. També és positiu entendre que no hi ha una única manera de viure i veure la vida i que cal respectar les diferències i no imposar el nostre criteri a totes les persones amb qui convivim, però sí veure la necessitat d'arribar a acords pel bé comú.

Per saber-ne més

Recursos audiovisuals, com pel·lícules, curtmetratges...

Almanya (Willkommen in Deutschland de Yasemin Samdereli, 2011); simpàtica comèdia que mostra una de les moltes històries de les migracions turques cap a Alemanya als anys 70. I tot fantàsticament ensucrat.

Benvinguts al Nord (Bienvenue chez les Ch'tis, de Dany Boon, 2008); entranyable comèdia d'interès per l'aparició de la mitologia de la migrant i la reproducció d'estereotips, fins i tot, dins d'un mateix país com França. I com les expectatives en aquest cas són pitjors que la realitat.

Criades i Senyores (The Help de Tate Taylor, 2011); ambientada als anys 60 als Estats Units, ens mostra la discriminació racial a través dels testimonis de les criades que s'han passat la vida al servei de les grans famílies. Hi veurem estereotips, desigualtats, racisme...

El majordom (The Butler de Lee Daniels, 2013); narra la història d'un jove basada en la vida real d'un criat afroamericà que va servir a vuit presidents dels Estats Units i com aquest intenta escapar-se de la segregació racial del Sud dels Estats Units, a la recerca d'una vida millor.

El passatger negre (schwarzfahrer de Pepe Danquart, 1993); racisme i estereotips en la societat alemanya. Curt i contundent des de la quotidianitat d'un trajecte amb autobús.

El visitant (The Visitor de Thomas McCarthy, 2007); apassionant història molt humana, real i actual que gira entorn a la injustícia de les migracions il·legals a través de la relació entre un professor d'universitat i una parella sense papers.

Invictus (de Clint Eastwood, 2009); drama biogràfic basat en el llibre El Factor Humà, mostra una part de la vida de Nelson Mandela, fonamental en la lluita contra l'apartheid i el racisme. Un exemple clau per la convivència i un món millor.

La recerca de la felicitat (The Pursuit of Happiness de Gabriele Muccino, 2006); la supervivència d'una família en que la dona migra per tirar endavant. Interessant pels motius de les migracions així com per la separació que han de viure moltes famílies.

Maria, plena ets de gràcia (Maria Full Of Grace de Joshua Marston, 2004); narra la història d'una jove d'una zona rural colombiana que es desplaça a la capital i la convencen per fer de mula, traficant heroïna dins del cos, als Estats Units.

Només un petó (Ae Fond Kiss de Ken Loach, 2004); les relacions interculturals en alguns entorns poden generar conflictes, però l'amor traspasa qualsevol barrera cultural.

Professor Lazhar (Monsieur Lazhar de Philippe Falardeau, 2011); Bachir Lazhar és un exiliat argelès contractat a una escola de Montreal, després de l'estranya mort d'una professora. Mostra, prejudicis i estereotips.

Retorn a Hansala (de Chus Gutiérrez, 2008); mostra la tragèdia de les morts en pastera del jovent magrebí que busca un futur millor a l'Estat espanyol, amb l'inici de la mort d'11 joves. El drama de la il·legalitat en un món globalitzat.

Territori prohibit (Crossing Over de Wayne Kramer, 2009); drama sobre l'odissea dels immigrants il·legals per aconseguir el permís de residència a Los Angeles, a través de la història de diferents personatges.

Vull ser italià (L'italien d'Olivier Baroux, 2010); Dino Fabrizzi un venedor de cotxes a qui la vida somriu amaga el seu origen musulmà. Exemplifica així l'assimilació, les falses identitats, el complex d'inferioritat... Com acabarà?

Pàgines web interessants

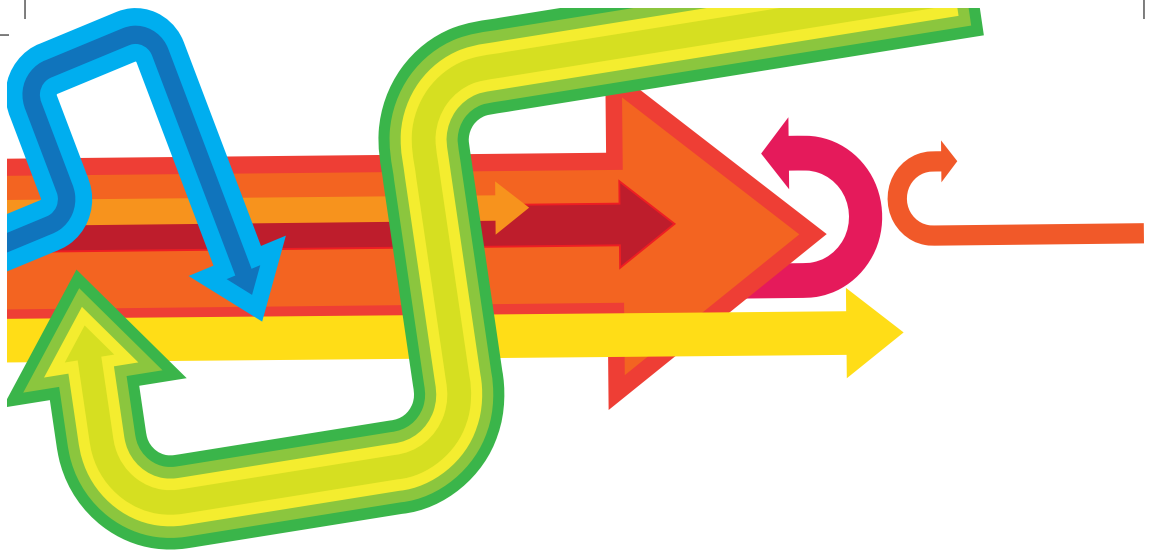
Aula intercultural: portal d'educació intercultural amb diferents eines i recursos. www.aulaintercultural.org

Bcn Interculturalitat: recursos i projectes del Pla Barcelona Interculturalitat, una estratègia pròpia per entendre i abordar la convivència en la diversitat. www.interculturalitat.cat

Cartografia de coneixements: activitats per generar espais de trobada on persones de diferents territoris aportin els sabers i els coneixements de les seves cultures. www.centrestudisafricans.org/cartografies/index.htm

Connectats: Pràctiques artístiques, educació i comunicació social. <http://connectats.org>

Espai Avinyó: activitats interculturals per a tots els gustos. <http://blocs.cpl.cat/espaiavinyo>

Joves Construint Futur: recull de diferents projectes i iniciatives de diàlegs interculturals i promoció de la convivència amb, per i des del jovent. http://cargocollective.com/joves_construintfutur

La dona, teixint cultures: pàgina del projecte amb el mateix nom, que busca desmuntar els tòpics i estereotips que recauen sobre la dona immigrant a la ciutat de Barcelona. www.teixintcultures.org

Maleta Pedagògica, un equipatge per a la interculturalitat: de la Fundació SURT amb dinàmiques per promoure l'educació intercultural i la millora de competències interculturals i d'equitat de gènere dels i les professionals de la docència. <http://surt.org/maletaintercultural>

Migrantas. Llenguatge visual de la migració: migració, identitat i diàleg intercultural a través de projectes artístics i de disseny en l'espai públic. www.migrantas.org/web_migrantas_spanish.html

S.O.S. Racisme: actualitat de l'ONG que denuncia el racisme en totes les seves cares, entès com la discriminació i la segregació pel color de pell, l'origen, la religió o la cultura. www.sosracisme.org

Trencatòpics: bloc de la Comissió de Migracions d'ECAS (Entitats Catalanes d'Acció Social). <http://migracions.wordpress.com>

Unitat Contra el Feixisme i el Racisme: web per la creació d'un moviment ampli i unitari amb recull de notícies, agenda d'activitats i altres. <http://unitatcontraelfeixisme.org>

I també us recomanem llegir:

"El diari taronja de la Carlota" (de la Gemma Lienas i l'Alvaro Pombo, Empúries, 2011, ISBN 9788497877404); Un llibre que dona resposta a molts interrogants sobre immigració i drets humans.

A decorative graphic on the right side of the page features several overlapping, colorful arrows and paths. The colors include green, yellow, orange, red, and blue. The paths are thick and have a slight 3D effect. Some arrows are curved, while others are straight. The overall composition is dynamic and suggests movement and progress.

Si t'ha agradat

Pensa que tu també pots fer realitat la teua iniciativa juvenil europea.

Què necessites?

- Formar un grup d'un mínim de quatre joves menors de 30 anys.
- Tindre una idea per participar en millorar la societat.
- Ganes, motivació i empena.
- Redactar el vostre projecte.

Més informació: www.juventudenaccion.injuve.es

Sóc un material pedagògic. La guia i l'audiovisual En Trànsit. Neixo de la il·lusió, les ganes, l'esforç i la dedicació d'un grup de joves que són la Yanira, la Paola, la Natàlia, el Ferran, l'Andrei, la Bettina, el Jordan i la Tània.

Em pots utilitzar per parlar sobre les migracions a la classe o en altres espais, per debatre amb els teus amics i amigues, per empatitzar amb les joves migrants, per entendre les emocions que has viscut durant la teua migració, per divertir-te, desconnectar, pensar, somniar, construir, riure, aprendre, compartir, entendre, canviar d'opinió...

Comença el viatge!

